

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

242

விலை :
ரூபா 100/=

ஒள: 21

கட: 02

242

பரிதவீன மூலம் வீரவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி.   ↪ 0094-11-2586013
                  ↪ 0094-77-7306506

தொ.நகல்   ↪ 0094-11-2362862

இணையம்   ↪ www.gnanam.info
                  ↪ www.gnanam.lk

மின்னஞ்சல் ↪ தளம்.ஞானம்.இலங்கை
                  ↪ editor@gnanam.info
                  ↪ editor@gnanam.lk

அஞ்சல்   ↪ 3B-46th Lane, Colombo-6,
                  ↪ Sri Lanka

வங்கி விபரம் ↪ T. Gnanasekaran
                  ↪ Acc. No. - 009010344631
                  ↪ Hatton National Bank,
                  ↪ Wellawatha Branch.
                  ↪ Swift Code : HBLILKLX
                  ↪ (மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
                  ↪ பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
                  ↪ கந்தோரில் மாற்றுக்கூடியதாக
                  ↪ அனுப்புதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் ↪ Sri Lanka

                  ↪ ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=

                  ↪ ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=

                  ↪ ஆயின் சந்தா : ரூ 20,000/=

                  ↪ ஒரு வருடம்

                  ↪ Australia (AU\$)   50

                  ↪ Europe (€)   40

                  ↪ India (Indian Rs.)   1250

                  ↪ Malaysia (RM)   100

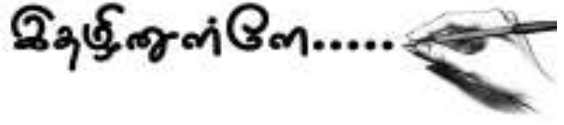
                  ↪ Canada (\$)   50

                  ↪ UK (£)   40

                  ↪ Singapore (Sin. \$)   50

                  ↪ Other (US \$)   50

- ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களின் பொறுப்பானவர்கள்.
- புகளபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

○ கவிதைகள்	
வசந்தி தயாபரன்	06
சோ. பத்மநாதன்(சோ.ப.)	11
ஷெல்லிதாசன்	15
ஏ. எம். மிஷ்ழார்	27
றொபேர்ட் சவ்தி /	
கலாநிதி பேராயர் எஸ். ஜெபநேசன்	29
கவிஞர் மேரா	31
உ. நிசார்	34
மகாதேவ ஐயர் ஜெயராம சர்மா	35
நிலவூர்ச் சித்திரவேல்	48
○ சிறுகதைகள்	
ஈழநல்லூர் கண்ணதாசன்	03
செ. குணரத்தினம்	12
திக்குவல்லை கமால்	21
கே. எஸ். சுதாகர் (குறுங்கதை)	26
புதுப் புலவர்	33
○ கட்டுரைகள்	
நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர்	07
வாகரைவாணன்	16
ஏ. பீர்முகம்மது	24
கலாநிதி சண்முக சர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்	28
சிவராசா ஓசாநிதி	36
என். செல்வராஜா	40
ஆ.இரகுபதி பாலமூர்திரன்	45
○ பத்தி	
தமிழ்மணி மானா மக்கீன்	46
○ சினிமா	
ச. முருகானந்தன்	43
○ வாசகர் பேசுகிறார்	47

அரசியல் பக்கம்

தமிழ்பேசும் மக்கள் யாருக்கு வாக்களிக்க வேண்டும்?

இலங்கையின் ஒன்பதாவது பாராளுமன்றத் தேர்தல் எதிர்வரும் ஆகஸ்ட் மாதம் ஐந்தாம் திகதி நடைபெறவுள்ளது. ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தமக்கான பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்து கொள்வதற்கு மக்களுக்கு இந்தத் தேர்தல் மூலம் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது; தமிழ்பேசும் மக்கள் தங்களது பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணும் மற்றும்மொரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது.

தேர்தலில் தேர்வு செய்யப்பட்ட தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளோடு பேச்சுவார்த்தைநடத்த வேண்டிய தேவை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படும். அவ்வாறான பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாகவே வடக்கு கிழக்கு மக்களின் பிரச்சினைக்கு நிரந்தர தீர்வு காணமுடியும்.

தமிழ்மக்கள் நீண்டகாலமாகப் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கி வருகின்றனர். தமிழ் மக்களின் அபிலாஷைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரு தீர்வுத்திட்டம் மிக நீண்டகாலமாக இழுத்தடிக்கப்பட்டுவருகிறது. அதேபோன்று யுத்தத்தினால் பல்வேறு அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. காணாமல் போனோர் விவகாரம், அரசியல் கைதிகள் பிரச்சினை, காணி அபகரிப்பு, மனித உரிமை மீறல்கள், பொருளாதார அபிவிருத்தி, வாழ்வாதாரச் சிக்கல்கள் போன்ற பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவேண்டும்.

ஏறத்தாழ இரண்டு தசாப்தகாலங்களாக இயங்கிவரும் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பின் செயற்பாடுகள் குறித்த கேள்வி இன்று தேர்தல் களத்தில் முதன்மை பெற்றுள்ளது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு வாக்களித்து என்ன பயனைக் கண்டோம்? என்ற கேள்வி மக்களிடையே எழுப்பப்படுகிறது. 15 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை வைத்திருந்த கூட்டமைப்பால் எதனைச் சாதிக்க முடிந்தது? என்ற குரல் பலமாக ஒலிக்கிறது.

மாற்று அரசியல், மாற்றுத் தலைமை, மாற்று அணி என்பன போன்ற திட்டங்களை முன்னிறுத்தி தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு எதிரான அரசியல் முன்னெடுப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணியும் நீதியரசர் சி.வி. விக்கனேஸ்வரன் தலைமையில் அமைந்திருக்கின்ற தமிழ்மக்கள் தேசியக் கூட்டணியும் இம்முறை மாற்று முதன்மை அணிகளாக உள்ளன. இவ்வதவிர் சுயேச்சைக் குழுக்களும் கூட தமிழ்த்தேசிய வாக்காளர்களைக் குறிவைக்கின்றன. இவ்வாறான நிலையில் தமிழ்த் தேசிய வாக்காளர்கள் யாரைத் தமது தலைமையாக - பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவு செய்யப் போகிறார்கள் என்பதே இன்றைய கேள்வியாக உள்ளது. கடந்த காலங்களைவிட இந்தமுறை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு எதிரான கருத்துகளும் பிரசாரங்களும் கூடுதலாக முன்வைக்கப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

ஒரே அணியாகச் சென்ற கூட்டமைப்பு கடந்த காலங்களில் வழி தவறியபோது அதனைச் சரியாகக் கொண்டு வருவதற்கு மாற்றுத் தரப்பு இருக்கவில்லை என்ற கருத்து எதிர்த் தரப்பினரால் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

ஆனால் தற்போது கூட்டமைப்புக்கு மாறான அணிகளை உருவாக்கியிருக்கிற எல்லோரும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிலிருந்து வெளியேறியவர்கள்தான். உள்ளேயிருந்து கூட்டமைப்பை வழிநடத்தத் தவறியவர்கள் வெளியே வந்து அதற்கான களத்தைத் தேடுகிறார்கள் என்பது முரண்தகை. இவ்வாறான குழப்பமான சூழ்நிலை தமிழ்த்தேசிய வாக்காளர் மத்தியில் தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் மக்கள் யாரை ஆதரிக்கப் போகிறார்கள் என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

வாக்குகள் சிதறடிக்கப்படுவதற்காக பல்வேறு வேலைத்திட்டங்கள், முன்னெடுக்கப்படுவதையும் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்நிலையில் மக்கள் நிதானமாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

தமிழர்களும் தமிழ்பேசும் மக்களும் செறிந்து வாழுகின்ற பிரதேசங்களில் போட்டியிடும் தமிழ் வேட்பாளர்கள் தங்களது உரிமைகளைப் பெற்றுத் தரக்கூடியவர்களை, மக்களுக்குச் சேவை செய்யக் கூடியவர்களைத் தெரிவு செய்வது மக்களின் பொறுப்பும் கடமையும் ஆகும். தமிழ் பிரதிநிதித்துவம் குறையுமானால் எதிர்காலத்தில் எமது பேரம்பேசும் சக்தி குறையும். எனவே மக்கள் சிந்தித்து சிறந்த தலைமைத்துவத்தையும் சிறந்த வேட்பாளர்களையும் தெரிவுசெய்ய வேண்டும்.

தமிழ் பேசும் மக்களுடைய எதிர்காலம், சமூகப் பாதுகாப்பு, சமூகக் கௌரவம், சமூக அந்தஸ்த்து, இனத்துவ அடையாளம், பிரதேச மொழி, பண்பாடு, கலாசாரம் போன்றவற்றினைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு மக்கள் விழிப்புணர்வுடன் வாக்குகளைப் பயன்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும்.

பிஞ்சு மன வெறுப்பு

சிறுகதை

ஈ.மு.நல்லூர்

கண்ணதாசன்

இண்டைக்கு 'றிப்போட்' தந்திட்டினம் நானினி ஐஞ்சாம் வகுப்பு.

எனக்குச் சரியான கவலையாக் கிடக்கு. ஏனெண்டா, இந்த முறை 'ஒணைர்ல' இல்லாம 'குட்'தான் வந்திருக்கு. அதோட, எல்லாப் பொடியளுக்கும் அவங்களினர் அப்பாமார் அவங்களக் கூட்டிக்கொண்டு போக வந்திருக்கினம். 'றிப்போட்டு'களப் பாத்திற்றுத் தூக்கிக் கொஞ்சுகினம். பொடியள் அப்பா மாரினர் வண்டிகளைக் கட்டிப்பிடிச்சக் கொண்டு மோட்டச் சைக்கிள்களில் சந்தோஷ மாப் போறாங்கள்.

எனக்கு அம்மாதான் வரவேணும்

என்ர் அம்மா பக்கத்துப் பள்ளிக் கூடத்தில் படிப்பிக்கிறா. வேலைய முடிச்சப்போட்டு, அவ என்னை ஏத்த வாறதுக்கு இன்னும் அரை மணித்தியாலம் இருக்கு

கொஞ்சப் பொடியள் நிற்கிறாங்கள். அவங்களோட கொஞ்ச நேரம் விளையாடுவம் எண்டா, உந்த மகேந்திரம் அங்கிள் விடமாட்டாராம்

பெற்றோர் வந்து கூட்டிக்கொண்டு போகும் வரைக்கும் எங்களப் பாத்துக் கொள்ளுற துக்காக வீட்ட போகாம மகேந்திரம் அங்கிள் நிற்பார். முதலாமாண்டிலிருந்தே அவரைக் கண்டா எனக்குப் பயம். 'சேர்' மார் இல்லாட்டி அவர் வகுப்புக்குள்ள நுழைஞ்சிடுவார். ஆரும் சத்தம் போட்டா அத அடக்கிறதுக்கு அவருக்கத் தெரிஞ்ச ஒரே வழி, சத்தம் போட்டவனினர் கையை முறுக்கிக் கொண்டு பிரம்பால் 'பக்' கில இரண்டு அடி போடுறதுதான். எங்கள விளையாடவும் விடாம, சந்தோஷமாச் சிரிச்சக் கதைக்க விடாமையும் அவரினர் பிரம்பு எங்கள

வெருட்டிக் கொண்டேயிருக்கும். 'பிரின்சிபல்' சேரினர் அறைக்குப் பக்கத்தில ஒரு அறை எப்பவும் பூட்டியே கிடக்கு. மகேந்திரம் அங்கிள் அதைக் காட்டி 'டேய்..., அதுதான் 'டாக்' ரும்...!' ஆரும் குளப்படி விட்டியளெண்டா அதுக்குள்ள விட்டுப் பூட்டலுவன்...!' எண்டு எங்களப் பயமுறுத்துவார்.

ஒரு இடத்தில் இருப்பமெண்டாலும் அப்பாவின்ரை நினைப்பு வருகுது. ஒரு பாடத்தில் குறைஞ்ச 'மாக்ஸ்' எடுத்தா எல்லாரும் பேசுயுக்க என்ர் அப்பா சொல்லுவார், 'என்ரை பிள்ளை கெட்டிக்காரன், அடுத்த முறை எண்பதுக்கு மேல எடுப்பான்..!' எண்டு. அடுத்த முறை எனக்கு அந்தப்பாடத்துக்கு எண்பத்தைஞ்சுக்கு மேல வந்திருக்கும்.. இப்பிடி எங்கட சேர்மார் இருந்திச்சினமெண்டா என்னால எல்லாப் பாடத்திலயும் நல்ல 'மாக்ஸ்' எடுக்க ஏலும் எண்டு நினைக்கிறன். அப்பா இல்லாம இருக் கேக்கதான் அவரின்ரை அருமை தெரியுது.

இடைக்கிடை 'அப்பா எங்க பொயிற்றார்...?' எண்டு கேட்டா, 'கொழும்பில ஒரு அலுவலா நிற்கிறார்...' எண்டு வா அம்மா. 'ஏன் கனநாளா அங்கயே நிற்கிறார்...?' எண்டு கேட்டா, ஏதாவது சொல்லிக் கதைய மாத்திப் போடுவா.

முந்தி, என்னைப் பள்ளிக் கூடத்திற்குக் கொண்டு வந்து விடுறதும், திருப்பி பின்னேரம் வந்து ஏத்துறதும் அப்பாதான். என்ர் புத்தகப் பைய முன் 'ஹான்டி'ல்ல கொழுவிப்போட்டு என்னத் தூக்கிப் பின்னால ஏத்துவார்.. எனக்கு வடிவா ஏற ஏலும். ஆனா,

என்னை அவர் கட்டிப்பிடிச்சுத் தூக்கிக் கொஞ்சிப் போட்டு பின்னால் இருத்திற அந்த சந்தோஷத்திற்காகக் கீழ் நிற்பன். மோட்டர் சையிக்கிளில் அப்பாவின்ர வண்டியைக் கட்டிப்பிடிச்சுக் கொண்டு இருப்பன் நான். கட்டிப்பிடிக்கேக்கை என்ற ரெண்டு கை விரல்களும் முன்பக்கத்தால முட்டுப்பாது. நான் கை விரலுகள முட்டுப்பட வைக்க முயற்சிக்கிற மாதிரி அப்பாவ இறுக்கிக் கட்டிப்பிடிச்சுக் கொள்ளுவன்.

அப்பாவின்ரை உடம்பு 'ஜெலி' மாதிரி மொழுக் மொழுக் கென்று இருக்கும். அம்மா என்னை ஒருநாள் கட்டிப்பிடிச்சிற்று 'டேய் .... உனர் உடம்பு அப்பாவின்ர மாதிரி ' மொழுக் மொழுக்' கென்று இருக்குதா... ' என்று சொன்னா.

அப்பா எங்கனோடையே இருக்கேக்கை, அவர் வேலை முடிஞ்சு வீட்ட வரும் வரைக்கும் அம்மா சாப்பிடாமக் காத்துக் கொண்டிருப்பா.. அந்த நேரத்தில அப்பாவைப்பற்றி நான் எதுவும் கதைச்சா, அம்மாவின்ற கண்கள் நல்ல வடிவா 'பல்ப்' போட்ட மாதிரி விரியும். சொண்டுகளாலயொரு சோக்கான சுழிப்புச் சுழிப்பா. கண்ணங்கள் சிவக்கும். அப்பாவின்ரை ஜம்புக்காய் மூக்குப்போல இருக்குதெண்டு என்றை மூக்கைத் தடவுவா. அம்மாவுக்கு அப்பாவில நல்ல விருப்பம், என்னிலயும் தான்.

ஆனா, இப்பயெல்லாம் அப்பாவைப் பற்றிக் கதைச்சா அம்மாவின்ரை முகம் 'பவர் கட' ஆன வீடுமாதிரி ஆயிரும். 'சாரஜ்' போன 'போன்'மாதிரி பிறகு அவவோட கதைக்கேலாது. அவவின்ரை கண்களில யிருந்து கண்ணீர்த்துளிகள் வெளிக்கிட்டிடும். இப்ப யெல்லாம் அம்மா ஒழுங்காச் சாப்பிடற தும் இல்ல.

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை, அம்மாவோட நல்லூர்க் கந்தசாமி கோவிலுக்குப் போனன். கோவிலுக்கு வந்த மற்றவையளெல்லாம் நடந்து வீதியைச் சுத்திக் கும்பிடுகினம். என்ற அம்மா, ஒவ்வொரு அடிக்கும் நின்று, கீழ வளைஞ்சு நெத்தியால நிலத்தைத் தொட்டுக் கும்பிட்டுக் கொண்டு வந்தா. உதென்ன செய்யிறாவெண்டு நானும் செஞ்சு பாத்தன், அம்மாடி, சரியான கஷ்டம். என்ற அம்மாவுக்கு என்ன கவலையெண்டு இப்பிடித் தன்ன வருத்திக் கும்பிடுகிறா...? அதுக்குப்பிறகு, மூலஸ்தானத்திற்கு முன்னுக்கு வந்து நிற்கேக்க, அவவின்ர கண்களிலயிருந்து கண்ணீர் ஒழுகிச்சுது. நான் கவனிக்கிறன் எண்ட

தைக் கண்டவுடன 'கண்ணுக்குள்ள விபூதி போட்டுது...' எண்டா.

□

'லீவு' முடிஞ்சு பள்ளிக் கூடம் தொடங்கீற்றுது.

இந்த வருஷம் எங்கட வகுப்புக்கு 'ஸ்கொலர்சிப் எக்ஸாம்' இருக்கிறதால அதுக் கெண்டு பள்ளிக்கூடத்தில தனி வகுப்புகள் ஒழுங்கு பண்ணியிருக்கினம்

எங்களுக்கு வந்த சேர், முதல்நாள் வகுப்புக்குள்ள வரேக்கயே பிரம்போடதான் வந்தவர். எனக்குப் படிக்கிறது விருப்பந்தான் ஆனா, அடிக்கிறது விருப்பமேயில்லை.

ஏன் அடிக்கினம்...? ஒரு நாளைக்குப் பள்ளிக்கூடத்தில படிக்கிறத திருப்பி வீட்ட போய்ப்படிக்க தண்ணி மாதிரி விளங்குது. ஆனா, எங்களுக்கு வந்த தினேஷ் சேர், தான் சொல்லச் சொல்ல எங்களுக்கு விளங்க வேணுமெண்டு நினைக்கிறார். எங்களில ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதம். எனக்குக் கொஞ்சம் படிக்க, கொஞ்சம் விளையாட எண்டாத்தான் படிச்ச விஷயங்கள் மூளையில நிற்கும். என்ற 'பிரெண்ட்' பிரேமுக்கு உடன விளங்காது.. ஆனா, விளங்கிச்சுது எண்டா எண்டைக்குமே மறக்கமாட்டான். இன்னொருத்தனுக்கு உடன விளங்கும், ஆனா உடன மறப்பான். தினேஷ் சேரின்ர பிரம்புக்கெண்டா நாங்கள் எல்லாரும் ஒரு மாதிரித்தான். 'குறூப் பணிஷ்மென்ற' தான் தருவார். வரிசையா நிற்க வைச்சு பிரம்பால 'பக்'கில அடிப்பார். 'பக்' கண்டிப் போகும். வீட்டபோய், கீழே இருந்து சாப்பிட நோகும்.

'ஸ்கொலர்சிப் எக்ஸாம்' எடுக்கிற பிள்ளைகளின்ர மொத்தத் தொகைய இரண்டாப் பிரிச்சு, ரெண்டு வகுப்புகளாக்கி தினேஷ் சேருக்கும், மனோஜ் சேருக்கும் குடுத்திருக்கு ஆற்ற வகுப்பில கூடப்பேர பாஸ் பண்ண வைக்கிறதெண்டு அவையளுக்குள்ள போட்டி.. அதோட, நாலாம் வகுப்பு பரமேஸ்வரி டீச்சரிட்ட 'பெட்' வேறு கட்டியிருக்கினம். இடைக்கிடை அவ வந்து ரெண்டு 'சேர்' மாரையும் உசுப்பேத்திப் போட்டுப் போவா. பேந்தென்ன, 'சேர்' மாரின்ர பிரம்புகள் தாண்டவமாட வெளிக்கிட்டிடும்.

என்ற 'பிரெண்ட்' பிரேமும் நானும் பக்கத்துப் பக்கத்துக் கதிரையிலதான் இருப்பம். அவன் 'வேந்தன்... வேந்தன்..' என்று எதுக்கெடுத்தாலும் என்னையே கூப்பிட்டுக் கொண்டு என்னோடயே இருப்பான்.

அவன் ஒருநாள் என்னட்ட வந்து, 'டேய்

வேந்தன்..., நேற்றைக்கு எங்கிட வீட்டுக்கு ஒரு மாமா வந்தவற்றா... அவர், கொழும்புச் சிறைச்சாலையொண்டில அரசியல் கைதியா எட்டு வருஷங்களா இருந்திட்டு வந்தவ ராமடா. அவரைச் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்ப முதல் விசாரணை, விசாரணை எண்டு சொல்லி, தெரியாத விஷயங்களையெல்லாம் சொல்லு, சொல்லு எண்டு அடிச்சவங்களாம். அதுக்குப்பிறகு விளங்காத பாஷையில் என்னவெல்லாமோ எழுதி வாங்கீற்று தண்டனை தந்தவங்களாம். அங்க, ஆயுள் தண்டனையோட இருக்கிற அரசியல் கைதி ஒருத்தரைப் பற்றியும் கதைச்சவர்... எங்கிட அம்மா 'வேந்தனின்ர அப்பா... வேந்தனின்ர அப்பா...' எண்டு கதைக்கேக்கதான் எனக்கு விளங்கிச்சது அந்த ஆயுள்தண்டனைக் கைதி

என்ற அப்பாவுக்கொரு கடிதம் எழுதுவ தெண்டு முடிவெடுத்தன். இரண்டு நாளாயிருந்து அப்பாவுக்கொரு கடிதமெழுதினேன். அப்பா வோட கதைக்கிறமாதிரி அந்தக் கடிதத்தை எழுதினன்.

அதை மடிச்ச என்றை தலையணைக்குக் கீழ வைச்சிற்று, தலையணையைக் கட்டிப் பிடிச்சுக்கொண்டு படுத்தன். அது எனக்கு என்ற அப்பாவக் கட்டிப்பிடிச்சுக் கொண்டு படுத்தது மாதிரியிருந்திச்சது.

ஒரு நாளிரவு. நடுச்சாமம் நித்திரை கொண்டு இருக்கயுக்க திட ரெண்டு எனக்கு முழிப்பு வந்திச்சு.

பக்கத்தில் என்ற அம்மா, படுக்கையில் எழும்பியிருந்து மெல்லிய சத்தத்தில எதையோ வாசிச்சுக் கொண்டிருந்தா. என்ன

அப்பா, எனக்கு இங்க "ஸ்கொலர்சிப்" வகுப்பு தோடங்கீற்றுது. ஒவ்வொருநாளும் எங்களுக்கு வகுப்பில அடி விழுகது. வகுப்புக்குள்ள "சேர்"மாந் அடிக்கினம் வெளியில வந்தா மகேந்திரம் அங்கின் அடிக்கிறார். நாலாம் வகுப்புவரை படிச்சதைவிட, இப்ப திடரெண்டு மூட்டையொண்டைத் தூக்கித் தலையில் வைச்சது மாதிரி நிறையப் படிக்கவும் வாசிக்கவும் வேண்டியிருக்கு. இரண்டு தரம் படிச்சாத்தான் எனக்கு விளங்கும் எண்டிறுது உங்களுக்குத் தெரியும்தானே.? எங்கள இப்ப விளையாட விடுறதும் இல்ல.

உன்றை அப்பாவாம்... விசாரணை எண்டு சொல்லி அவருக்கும் அடிச்சவங்களாம்..' எண்டு சொன்னான்.

நான் திகைச்சுப் போனன்

என்றை அப்பாவுக்கு அடிக்கிறாங்களாம்...

அண்டைக்கு இரவு அம்மாவோட பயங்கர சண்டை பிடிச்சன்.

'அப்பா கொழும்பில ஒரு அலுவலா நிற்கிறாரெண்டு ஏன் எனக்குப் பொய் சொன்னனீங்கள்...? எண்டு கேட்டு அம்மாவோட சண்டித்தனம் செய்தன்.

அம்மா ஒண்டும் சொல்லாம என்றை தலையைத் தடவிக் கொடுத்து அழுதா..

அதுக்குப் பிறகு ரெண்டு மூண்டு நாளா அம்மாவும், நானும் உம்மணா மூஞ்சிகளா யிருந்தம். வெட்ட வெளியில விட்டுவிட்டுப் போன பூனைக்குட்டியள் மாதிரித் தனிச்சுக் கிடந்தம்.

எனக்கு அழுகை முட்டிக்கொண்டு வந்துச்சு.

என்ற கவலையைக் குறைக்கிறதாக்கு வழியே தெரியேல்ல.

வெண்டு கவனிச்சன் அது, அப்பாவுக்கு நான் எழுதின கடிதம்..!

கண்ணை மூடிக்கொண்டு, நான் நித்திரை யில கிடக்கிறமாதிரிக் கிடந்தன்

அம்மா, முதல்லயிருந்து வாசிக்கிறா. மெல்லிய சத்தமா எனக்கு அது கேட்டுக் கொண்டிருக்குது.

'என்ற அப்பாக்குட்டிக்கு, உங்கிட செல்ல மகன் வேந்தன் எழுதிக் கொள்வது,

நீங்களில்லாமல் நானும், அம்மாவும் சந்தோஷமாயேயில்ல. நிங்களும் எங்களை நினைச்சுக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பியள்.

அப்பா, உங்கள ஒருக்காப் பாக்க வேணுமெண்டு எனக்கு ஆசை ஆசையாக் கிடக்குது. நீங்கள் கொழும்பில ஒரு அலுவலா நிக்கிறீங்கள் எண்டு அம்மா எனக்குப் பொய் சொல்லீற்றா. என்ற ப்ரெண்ட் பிரேம் மூலம் நீங்கள் கொழும்புச் சிறையில அரசியல்கைதியா அடைக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறீங்கள் என்கிற விஷயம் தெரிஞ்சு போச்சது. நான் கவலைப்படுவன் எண்டு அம்மா எனக்குச் சொல்லாம மறைச்சிருக்கிறா.

அப்பா, விசாரணை விசாரணை எண்டு சொல்லி உங்களுக்கு அடிச்சவங்களாம், இருட்டறைக்குள்ள போட்டு அடைச்சவங்களாம், எண்டதையெல்லாறிஞ்சு எனக்குக் கவலை கவலையாக்கிடக்கு. அம்மாதனக்குள்ள அழுகுறதும், தன்னை வருத்தி விரதங்கள் இருக்கிறதும், ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் கோயில்ல போய் அடி அடிக்கிறதும் ஏனெண்டு எனக்கு இப்பத்தான் விளங்குது.. இப்ப, எனக்குத்தெரியாம அவ அழுகிற மாதிரி, அவவுக்குத் தெரியாமத்தான் நான் அழுகிறனான். அப்பா, எனக்கும் அம்மாவுக்கும் நீங்கள் வேணும்

அப்பா, எனக்கு இங்க 'ஸ்கொலர்சிப்' வகுப்பு தோடங்கீற்றுது. ஒவ்வொருநாளும் எங்களுக்கு வகுப்பில் அடி விழுது. வகுப்புக்குள்ள 'சேர்'மார் அடிக்கினம். வெளியில வந்தா மகேந்திரம் அங்கிள் அடிக்கிறார். நாலாம் வகுப்புவரை படிச்சதைவிட, இப்ப திடீரெண்டு மூட்டையொண்டைத் தூக்கித் தலையில வைச்சது மாதிரி நிறையப் படிக்கவும் வாசிக்கவும் வேண்டியிருக்கு. இரண்டு தரம் படிச்சாத்தான் எனக்கு விளங்கும் எண்டிறது உங்களுக்குத் தெரியும்தானே.? எங்கள் இப்ப விளையாட விடுறதும் இல்ல.

என்றை அப்பாக்குட்டி, தெரியாததச் சொல்லு சொல்லு எண்டு உங்களுக்கும் அடி விழுது., எனக்கும் அடி விழுது.

முந்தி, புனர்வாழ்வுக்காலம் இரண்டு வருஷங்கள் முடிஞ்சு நீங்கள் வீட்டுக்கு வந்தது மாதிரி, சிறச்சாலையிலயிருந்தும் ஒரு நாளைக்கு வருவீங்கள்தானே? அப்ப, உந்த ஸ்கொலர்சிப் சேர் மாரும் சி. ஜி. டி. மாரும் இல்லாத எங்காவது ஒரு இடத்திற்கு நாங்கள் போய்விடலாமா அப்பா..?

- உங்கிட செல்ல மகன் வேந்தன்.

கடிதத்தை வாசிச்சு முடிச்ச அம்மாவினர் குரல் அழுகையா மாற்றிறது.

புனை அழுகிற மாதிரியிருந்த அம்மாவினர் அந்த அழுகைச் சத்தம் அறையினர் நாலு சவருக்குள்ளும் முட்டி முட்டி அலைஞ்சு கொண்டிருந்திச்சு.

எனக்கும் அழுகை வந்திட்டுது.

போர்வையால முகத்தை மூடிக்கொண்டு, நித்திரை மாதிரிக் கிடந்திற்றன் நான்.

என்ற தலையணை நனைஞ்சு கொண்டிருந்திச்சுது.

அது எனக்கு, என்ற அப்பாக்குட்டியும் அழுகிறமாதிரிக் கிடந்திச்சுது....

○○○

முன்னொருநாளீ எழுந்தது ஒற்றைத் தீய்பந்தம்!
முன்முடியும் கல்லெறியும் முழுதாய்த் தாங்க்
ஒருநடவழியில்.... ஒர்மமே துணையாய்....
முன்னொருநாளீ ஒளிர்ந்தது ஒற்றைத் தீய்பந்தம்!

ஒளிர்யில் வழுகண்டு ஒடொடிவந்து
ஒருநாறு இருநாறு பலநாறு ஆக்
உன்னத இலக்கியம் நமக்கெனப் படைக்க
பின்னேதரண்டது ஒருபெருங் கூட்டம்

கற்றுக்குட்டிகள் கனபெயர்க்காரர்
முற்போக்காளர் முரண்பாட்டாளர்
ஒக்கவே வயலில் உழுதுபயிர்
தக்கநல்லமாய் தகைந்தது மல்லகை

'எந்தக் கொம்பனுக்கும்' எடுபடாத நம்மாவு
'என்றுமே வீழுகுன்' என்ற கைவிச்சு
எல்லாமே இழுந்தாலும் எஞ்சிநிற்கும் மடுக்கு
தள்ளாமை வந்தாலும் தளராதபிடிப்பு

வல்கள் சுமந்த வரலாறு பேச்சு
மண்ணொடு புரளும் மனசை எழுத்து
மன்தம்... மன்தர்.... மக்கள் இலக்கியம்....
மல்லகைச் சரமாய் எங்கள் ஜீவா!

முன்னுரை இல்லாமலே
முற்றியழுத்த முதுபுத்தகம்!
முகமடி தர்க்காத படைப்புமுகம்
மூய்மும் எழில்சாட்டும் 'மன்த'முகம்!

எநசத்தால் நாம் அழைப்போம்.... ஜீவா அண்ணை...
பாசத்தல் பின்னவைத்த 'மல்லகைப் பந்தல்'
மண்பேசும் இலக்கியத்தன் மணமாய் மல்லகை!
.... இன்வரும் சந்தத்க்கு.... எங்கள் ஜீவா....
எழுத்து இலக்கியத்தன் இளையபாட்டன்!

🌀 **வசந்த் தயாபுரன்**

வியத்தகு இந்திய பாரம்பரிய விஞ்ஞான அறிவு

விஞ்ஞான அறிவு, விஞ்ஞானக் கல்வி என்பதை நாம் மேற்கு நாடுகளிலிருந்து பெற்றோம். நமது தலைமுறை மட்டுமல்ல, எமக்கு முந்தைய இரு தலைமுறைகளும் விஞ்ஞான அறிவை மேற்கு நாடான பிரித்தானியா வழியாகப் பெற்ற ஆங்கில மொழி மூலமே பெற்றனர். மேற்கத்தியரது விஞ்ஞான வளர்ச்சி எம்மை அவர்களால் ஒரு மதிப்பையும் மரியாதையையும் ஏற்படுத்தியது. காரணம் எம்மவர்கள் அந்த விஞ்ஞான வளர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கவில்லை. அந்த அறிவின் மூலம் வாழ்க்கைத்தர உயர்வு, எமது வாழ்வை முன்னேற்றுகிறது. ஆனால் பல தலைமுறைகளாக அடிமைத்தளையில் வாழ்ந்த சமுதாயம் நாம், எமக்கென ஒரு பாரம்பரியம் இருந்துள்ளது என்பதையே மறந்துவிடுகிறோம்.

வேதம், உபநிஷதம், பிரமசூத்திரம் போன்ற வேதாந்த அறிவின் வாரிசுகள்தான் நாம். அவை நாம் பெற்ற அறிவுச் செல்வங்களே.

❶ **நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர்**
(அவுஸ்திரேலியா)

உலகிலேயே ஆதிமனித சமுதாயத்தை ஆராய்வதற்குக் கிடைக்கும் முதல் நூல் **ரீக் வேதமாகும்**. இவற்றை எல்லாம் படைத்த எமது முந்தைய சமுதாயம் இயற்கையின் இரகசியங்களை அறியத் துடித்தது. இந்த ஆய்வே விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் முதற்படி யாகும். இவ்வாறு நோக்கும் இடத்து, இந்தச் சிந்தனா வளர்ச்சியின் அடிநாதத்தில் இருந்து மிகப்பெரிய ஆய்வாளர்களும் எதையும் நுணுகி ஆராயும் மேதைகளும் தோன்றாமல் இல்லை. இவர்களை **ஆச்சாரியர்** என சமூகம் கௌரவமாக அழைத்திருக்கிறது. ஆச்சாரியர்கள் மாணாக் கருக்கு உபதேசிப்பவர்கள் அல்லது கற்றுக் கொடுப்பவர்கள் ஆவர். இவ்வாறான ஆச்சாரியர்களில் சிலர் மாபெரும் விஞ்ஞானி களாகவும் விளங்கியதைக் காண்கிறோம்.

இவர்களில் ஒருவர் **புரத்துவாஜ்** (Bharadwaj). இவர் கிறிஸ்துவிற்கு 800 ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்த விஞ்ஞானி. பரத்துவாஜ், வான் வெளியில் பயணிப்பது பற்றி (Yantra Sarvasva) **யந்திர சர்வ சுவம்** என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். இது வியப்பூட்டக்கூடிய விமான ஆய்வு, அண்டவெளிப் பயணம், பறக்கக்கூடிய யந்திரம் பற்றி எல்லாம் விரிவாக விளக்கும் நூல். முதலாவது இந்தப் பூகோளத்திலே ஒரு இடத்தில் இருந்து மறு இடத்திற்கு விமானமூலம் பயணிப்பது. இரண்டாவது ஒரு கோணத்தில் இருந்து மறுகோணத்திற்கு பயணிப்பது, மூன்றாவதோ இந்தச் சூரியனை

மையமாகக் கொண்ட பிரபஞ்சத்திலிருந்து வேறு பிரபஞ்சங்களில் சஞ்சரிப்பது. இந்த Bharadwaj அவர்களின் வரைபடத்தைப் பார்த்தால் இன்றைய விஞ்ஞான யுகத்தின் வரைபடம் போல் உள்ளது. 'Yantra Sarvasva' 'யந்திர சர்வசுதம்' என்ற நூல் இன்று பலராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆய்வு நூலே.

இத்தகைய அறிஞர்கள் எமது முன்னைய சமுதாயத்தில் வாழ்ந்துள்ளார்கள். இத்தகைய ஆழ்ந்த சிந்தனாவாதிகளையும் அறிஞர்களையும் கொண்ட சமுதாயம் எதேச்சையாகத் தோன்றிய ஒன்றல்ல. அன்றைய சிந்தனா வளர்ச்சியின் பிரதிநிதியே பரத்துவாஜ். இந்திய சிந்தனா வளர்ச்சி ஒரு பெரிய பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது. பல மேதைகள் காலங்காலமாகத் தோன்றி விஞ்ஞான அறிவை வளர்த்தும் உள்ளார்கள்.

ஆச்சாரியர் கனாதர் என்பவர் கிறிஸ்து விற்கு 600 ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்தவர். இவரை இன்றைய உலகம் அணு பற்றிய அறிவின் மூலகர்த்தாவாகக் கருதுகிறது. ஒவ்வொரு பொருளும் அணுவினால் ஆனது. அதன் சேர்க்கையே 'பிரம்மா' அணு என்கிறார். (Every object of creation is made of atoms which is train connect with each other to form molecules). கனாதர் அணுக்களின் பரிமாணம், அதன் இயக்கம், அணுக்களின் இரசாயனத் தாக்கம் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

தலை சிறந்த வரலாற்றாசிரியர் T.N. Colebrook கூறுகிறார். 'Compared to the scientist of Europ, Kanad and other Indian scientists were golobel masters of this field'.

அணு ஆய்வில் ஐரோப்பிய விஞ்ஞானிகளுடன் ஒப்பிடும்போது கனாதரும் மற்றைய இந்திய ஆய்வாளர்களும் ஒப்பற்ற மேதைகளே என்கிறார் T.N. Colobrook.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன் 800 வருடங்கட்கு முன் விண்வெளி யந்திரத்தை வடிவமைத்தார் பரத்துவாஜ் என்பதைக் கண்டோம். அதை அடுத்து 200 வருடங்கள் கழித்து வாழ்ந்த ஆச்சாரிய (Kanad) கனாதர் இன் அணுபற்றிய நுண் அறிவைக் கண்டே வியக்கிறோம்.

அதே காலகட்டத்தில் அதாவது கிறிஸ்துவிற்கு முன் 600 ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்தவரே ஆச்சாரிய (Charak) சரகர் என்பவர். இவரே நோய்களுக்கான வைத்திய முறையை வகைப்படுத்தி நூல்

எழுதியவர். இவர் எழுதிய 'Chark Samihita' 'சரகர் சம்ஹிதை' எனும் நூல் ஆயுள்வேத வைத்தியக் களஞ்சியமாகும். நோய்களை எவ்வாறு கண்டறிதல், அதற்கு நிவாரணி அத்தனையையும் 2600 வருடங்கட்குமுன் அவர் எழுதியது இன்றுவரை பயன்படக்கூடிய நூலாக உள்ளது. அவரது 'சராக் சம்ஹிதை' நூலிலே மனித உடல்கூற்று ஆய்வு, மருந்துகளின் தன்மை, இரத்த ஓட்டம், நீரிழிவு நோய் 'Diabetes', காசநோய் 'Tuberculosis', இருதய நோய், யாவும் விரிவாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கும் மேலாக லட்சத்திற்கும் அதிகமான மருந்து மூலிகைகளும் அதன் குணங்களும் அவற்றை எவ்வாறு பயன்படுத்தல் வேண்டும் எனவும் விரிவாக எழுதியுள்ளார். மனிதனின் உடல் நலம் ஊட்டமுள்ள சத்துள்ள உணவு, உடல் உழைப்பு, மனநிலை யாவும் இணைந்ததே என்கிறார் சராக். அவை தவிர ஒரு வைத்தியருக்கு இருக்கவேண்டிய தகைமை யாவும் விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஆச்சாரியர் (Sushruth) சஷ்றுத் கிறிஸ்துவிற்கு 600 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவர். இவரே சத்திர சிகிச்சையின் தந்தை எனக் கொள்ளப்பட்டவர் (Sushrut Samhita) 'சஷ்றுத் சம்ஹிதை' என்ற சத்திரசிகிச்சையை விளக்கும் நூலை எழுதியவர். இவரது நூல் சத்திர சிகிச்சையின்போது நோயாளியை வலி தெரியாது இருக்க மயக்கமுற செய்வது பற்றி விரிவாக விளக்கி உள்ளது. 12 வகையான எலும்பு முறிவுகளுக்கான வைத்தியம். 6 வகையான மூட்டுகள் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் இருந்து கழன்றால் அதற்கான சிகிச்சை பற்றியும் விரிவாக விளக்குகிறது. இந்நூலில் 125 வகையான சத்திர சிகிச்சை உபகரணங்களை விளக்கியுள்ளார்.

அவையாவன Scalpels, சத்திரசிகிச்சைக் குப் பயன்படுத்தப்படும் சிறிய கத்தரிக்கோல், Lancet இருபக்கமும் கூர்மையான சத்திர சிகிச்சை உபகரணம், உடலில் ஏற்படும் கட்டியில் இருந்து சீழை வெட்டி எடுக்க பாவிப்பது. Needles ஊசிகள் வெட்டியதைத் தைப்பதற்கு, Catheters - சிறிய துவாரம் கொண்ட குழாய் உடலின் திரவங்களை வடிக்க உதவுபவை. Rectal Speculums பெருங்குடல் வழியாக மலம் வெளியேறுவதை பரிசோதிப்பது. இவற்றில் பல உபகரணங்கள் மிருகங்களின் தாடை எலும்பு, பறவைகளின் எலும்பு முதலானவையால்

முந்தைய சமுதாயம் இயற்கையின் இரகசியங்களை அறியத் துடித்தது. இந்த ஆய்வே வஞ்சூன வளர்ச்சியின் முதற்படியாகும். பண்டைய ஆச்சார்யர்களால் சலர் மாபெரும் வஞ்சூனங்களாகவும் வளாங்கியதைக் காண்கிறோம்.

தயாரிக்கப்பட்டிருந்தன. இவர் அவயவங்கள் சிதைந்தால் இன்று பிளாஸ்டிக் சத்திர சிகிச்சை எனப்படும் சீர் செய்யும் சத்திர சிகிச்சை, அவயவங்களை வெட்டி எடுத்தல் (Amputation), Caesarian குழந்தையை சத்திர சிகிச்சை மூலம் வயிற்றில் இருந்து எடுப்பது, Cranial தலை மண்டையையும் சத்திர சிகிச்சை செய்துள்ளார். அவரது நூலில் 300 வகையான சத்திர சிகிச்சைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பதஞ்சல முனிவர் கிறிஸ்துவுக்கு 200 வருடங்கட்கு முன் வாழ்ந்தவர். இவரே யோக சாஸ்திரத்தின் தந்தை எனப்படுபவர். இவர் **யோக சூத்திரம்** என்ற நூலை எழுதியவர். அவரது யோக சூத்திரம் யோகப் பயிற்சிக்கான முழுமையான நூலாகும். இவர் யோகத்தை எட்டு வழியாகப் பிரிக்கிறார். அவையாவன. யமகம், நியமம், ஆசனம், பிரணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணம், தியானம், சமாதி என்பனவாம். அவர் பிராணன் எனப்படும் சுவாசத்தை முறைபடுத்துவதன்மூலம் உடல் மனம் ஆத்மாவை நெறிப்படுத்த முடியும் என்ற முறைமையைக் கூறுகிறார். 84 வகையான ஆசனங்கள் மூலம் உடலின் சுவாசம் இரத்தோட்டம், நரம்பு மண்டலம், உணவு ஜீரணிக்கும் உடல் கூறுகள், இன விருத்தி முதலியன சீரமைக்கப்படுவதுடன் மனோ வலிமை கிட்டும் என்கிறார். பதஞ்சலி முனிவர் உலகுக்கு வழங்கிய பெரும் செல்வம் யோக சூத்திரம். இன்று உலகம் பூராவும் யோகம் பயிலப்படுகிறது.

விண்வெளி ஆய்வு, அணுவின் தன்மை போன்ற விஞ்ஞான அறிவில் தேர்ந்தவராக மட்டுமல்லாது வைத்தியம், சத்திர சிகிச்சை முதற்கொண்டு உடலைப் பராமரிக்கும் யோகம் முதல் உடல் பராமரிக்கும் முறையிலும் எமது முன்னோர் ஆழ்ந்த அறிவையும் ஆய்வுத் திறனையும் பெற்றிருந்தனர். இன்று உலகம் வியக்கும் கணித அறிவையும் பெற்றவர்

எம்மவர்களே. உலகம் வியக்கும் கணித மேதைகளை உருவாக்கியதுதான் இந்தியப் பெருங்கண்டம்.

கிறிஸ்துவுக்கு பின் 476இல் பிறந்த **ஆர்யபட்டர்** கணிதவியலிலும் வானியலிலும் தந்தை எனப் போற்றப்படுபவர். இவர்தான் முதன் முதலில் பூகோளம் உருண்டை எனக் கூறியவர். அது தன்னைத் தானே சுற்றியவண்ணம் சூரியனையும் சுற்றி வருகிறது என்றார். கொப்பனிக்கஸ் அவ்வாறு கூறுவதற்கு 1000 வருடங்கட்குமுன் இந்த உண்மையை உலகின் முன் வைத்தவர் இவர். ஆரியபட்டரே, **ஆர்யபட்டர் பூச்சியம்** என்ற தத்துவத்தை கணிதத்தில் ஏற்படுத்தியவர். இந்த பூச்சியம் அறியப்படாவிட்டால் மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சி மேலும் பலகாலம் பிந்தியிருக்கும். கணிதத்தில் அவரால் புகுத்தப்பட்டது பூச்சியம் தான், ஆனால் அது மனித வாழ்வை வளப்படுத்திய விந்தை நாம் எல்லாம் அறிந்ததே.

பால்கராசார்யார்

கிறிஸ்துவுக்கு பின் 1114-1184 வாழ்ந்தவர். (Baskara Charya) இவர் கணிதம், அட்சர கணிதம், கேத்திரகணிதம் யாவற்றிலும் மிகப் பெரிய அறிஞராக இருந்தார். அவரது மேதாவிலாசம் அவர் ஆக்கிய நூல் களான **“லீலாவதி”**, ‘Bijagavita’ **பீஜகண்தம்** ஆகியவற்றில் புலப்படுகிறது. லீலாவதி அவரது மகளுக்கு கணிதத்தைக் கற்பிப்பதாக அமைந்தது. இதில் கவிதை நயம்மிக்க பாடல்கள், கணிதத்துடன் இணைந்து கணிதத்தை கலை அழகு மிக்கதாகக் காணச்செய்கிறது. அவர் வாழ்ந்த காலத்து இயற்கையின் அழகையும், அதை எழில்பட எடுத்துக்கூறும் திறமையும் அவரைக் கணித மேதையாக மட்டுமல்ல கவிஞராகவும் அல்லவா காட்டுகிறது. சிறிய பெண்ணான

தனது மகளின் வாழ்கையிலே தந்தை எவ்வாறு அவளைக் கணிதத்தில் ஈடுபடுத்துகிறார் என்பது வியப்புட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறாக வளர்ந்த லீலாவதி பிற்காலத்திலே ஒரு கணிதமேதையாகவும் திகழ்ந்தார்.

மகளே லீலாவதி, அழகிய தாமரை மலர்களில் 1/3 பகுதி சிவனுக்கும் 1/5 பகுதி விஷ்ணுவிற்கும் 1/6 பகுதி சூரியனுக்கும் 1/4 பகுதி தேவிக்கும் போக மீதமுள்ள 6 மலர்கள் குருவின் பாதங்களுக்குச் சமர்ப்பிப்பதற்கு; குழந்தாய் கூறு, எத்தனை மலர்கள் அங்கு உண்டு என மிகச் சுவைபடக் கற்பித்த பாடத்தை காண்கிறோம். மொத்தமாக 120 மலர்கள் நீங்களே கணக்கைப் போடுங்கள்.

அடுத்த கேள்வியோ தேனீக்களையும் மலர்களையும் இணைத்து சிறுமியின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையைக் காண்கிறோம்.

மேலும் ஒரு கேள்வி மகளே லீலாவதி 1/5 பகுதி தேனீக்கள் கதம்ப மலரிலும் 1/3 பகுதி தேனீக்கள் பாரிஜாத மலர்களிலும் சஞ்சரிக்க, அவற்றின் எண்ணிக்கையில் உள்ள வித்தியாசத்தை 3ஆல் பெருக்க வரும் எண்ணிக்கையில் உள்ள தேனீக்களோ குடக மலரில் தேன் அருந்தி மயங்கும். கண்ணே, ஒரே ஒரு தேன் மட்டும் நிலையற்று எல்லா மலர்களிலும் தாவித் தாவி வானத்திலும் சஞ்சரித்து மகிழ்கிறது. அங்கு எத்தனை தேனீக்கள் சஞ்சாரம் செய்கின்றன என உன்னால் கூற முடியுமா லீலாவதி?

அடுத்ததாக தந்தை பாஸ்கராசாரியார் மகளிடம் கேட்பதோ ஒரு கேத்திர கணிதக் கேள்வியாக அமைகிறது.

நீர் நிறைந்த தடாகம் மென்மையான தென்றல் காற்றிலே அலைகள் தோன்றி மறைகின்றன. அங்கோ நீர் பறவைகளான சக்கரவாக பறவைகளும், கிரௌஞ்ச பறவைகளும் நீந்திக் களிக்கின்றன. அழகிய தாமரை மலர் தண்ணீருக்கு 1/2 பாகம் மேலே அழகாகக் காட்சி அளிக்கிறது. அங்கு வீசம் தென்றல் காற்றில் அசைந்தாடி வளைந்து தண்ணீருடன் தாண்டுவிடுகிறது. 2 பாகம் நீர் மேலே வந்து விட்டது. மகளே தண்ணீரின் ஆழம் என்ன என உன்னால் கூறமுடியுமா?

லீலாவதி 1150 செய்யுள்களாக எழுதப் பட்டது. இது இலகுவாக மனனம் பண்ணக்கூடிய செய்யுள் வடிவிலேயே அமைந்துள்ளது. இது 277 செய்யுள்களைக் கொண்டது. லீலாவதியில் நாளாந்தம்

மக்களுக்கு தேவையான வியாபாரக் கணக்கு முதற்கொண்டு இதில் காணலாம். இந்தியாவில் பிரித்தானிய கல்வி வரும் வரை 700 வருடங்கட்கு இதுவே நாடுபூராவும் கற்பிக்கப்பட்ட நூலாகும்.

அடிப்படைக் கணிதம் Square roots
Fractions, பங்குமுதல் Bartering, வாங்கி
விற்பது பற்றியவை.
Progressions,
Permutations and Combinations
Geometrical operation
solution to indeterminate equations.

லீலாவதி என்ற நூலை மன்னர் அக்பரின் ஆலோசகராக இருந்த அப்துல் Faizi 1587 பாரசீக மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். அதையடுத்து கிழக்கிந்திய கொம்பனியில் உயர் அதிகாரியாகப் பதவிகித்த Colebrook உம் Taylor என்ற மருத்துவரும் இணைந்து லீலாவதியை ஆங்கிலத்தில் 1816இல் மொழி பெயர்த்தனர்.

பாஸ்கராசாரியாரது “**சீத்தாந்த சீரோம்மணி**” அவரது 36^{ஆவது} வயதில் எழுதப்பட்டது. இது நான்கு பாகங்களைக் கொண்டது.

- 1 லீலாவதி - கணிதம், கேத்திர கணிதம்
- 2 பிஜங்கணிதம் - அட்சர கணிதம்
3. கிரக கணிதம் - கோள்கள் பற்றிய வானியல் கணிதம்
- 4 கோளாதியாய - உருண்டை பற்றிய கணிதம் (Spheres)

பாஸ்கராசாரியாரது **சூரிய சீத்தாந்தம்** என்ற நூல் பூமியின் ஈர்ப்பு சக்தியாலே பொருட்கள் நிலத்திலே விழுகின்றன. அதே போன்று பூமியும் மற்றைய கோள்களும் சந்திரனும் இதேபோன்றே ஈர்ப்புச் சக்தியாலே அண்ட வெளியில் இயங்குகின்றன எனவும் விளக்கியுள்ளார். நியூட்டன் ஈர்ப்பு சக்தி பற்றி விளக்குவதற்கு 500 வருடங்கட்கு முன்பே பாஸ்கராசாரியார் கோள்களின் ஈர்ப்புச்சக்தி பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

1816இல் Colebrooke பாஸ்கராசாரியார் மற்றும் பிரம்மகுப்தாவின் நூல்களை மொழி பெயர்க்கும் பொழுது பெரும்பாலும் பாஸ்கராசாரியருடன் இந்திய விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஸ்தம்பித்துவிட்டதாகக் கருதுகிறார். இதற்கான காரணம் 12^{ஆம்} நூற்றாண்டு தொட்டு இந்தியா பிறநாட்டு படையெடுப்புகளால் நிலைகுலைந்திருந்தமையே எனக் கருதுகிறார். இருந்தும் 1835இல் C.M. Whish என்பவர் Royal Asiatic Societyஇல் ஒரு ஆய்வுக்

கட்டுரை வாசித்தார். போர் படை எடுப்பால் பாதிக்கப்படாத பிரதேசமான கேரளத்தில் தொடர்ந்தும் கணித அறிவு வளர்ந்தது. அதற்கு ஆதாரமாகக் கணிதமேதை மகாதேவனை (1340-1425) கூறினார்.

இன்றைய இந்திய கண்ணோட்டத்திலே பழமையான மொழிகளான சமஸ்கிருதம், பாளி மொழிகள் கற்போர் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டது. அதுவும் விஞ்ஞான கணிதவியல் கற்றோர் இந்த மொழி அறிவு பெற்றவராக இல்லை. இந்திய விஞ்ஞானிகள் இந்த நூல்களைக் கற்கக் கூடியவராக இல்லை. அதனால் இவர்கள் இந்திய நுண்அறிவைக் கற்று புரிய முடியாதவரே. அதனால் மகேஷ் யோகி அவர்கள் அமெரிக்காவிலே ஒரு ஆய்வு மையம் ஆரம்பித்து பண்டைய அறிவுச் செல்வங்களை மொழி பெயர்க்கிறார் என்பது மகிழ்ச்சிதரும் செய்தியாகும்.

○○○

நூல் : ஒன்பதாவது குரல்
(சிறுகதைத் தொகுதி)

ஆசிரியர்: தாட்சாயணி

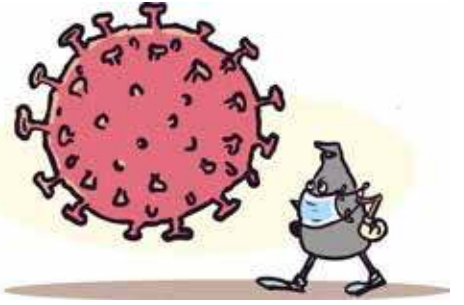
வெளியீடு: ஜீவநதி (2019)

விலை: ரூபா 400.00

“இலங்கை அரச நிர்வாக அதிகாரிகளாக இருந்து வந்த சிலர் ஆக்கப்படைப்பாளிகளாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். அந்த வகையில் தாட்சாயணிக்கு மிகக் காத்திரமான ஓர் இட முண்டு என்பதனை அவரின் **ஒன்பதாவது குரல்** என்னும் இச்சிறுகதைத் தொகுதி மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது. தாட்சாயணிக்குத் தெளிவான சமூகப்பார்வை இருக்கிறது. இலக்கிய, சமூக அக்கறை இவரது எழுத்துக்களில் புலப்படுகிறது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய பிரபல எழுத்தாளர் சாகித்தியரத்னா தெணியான் அவர்கள்

தாட்சாயணியின் ஆறாவது நூல் இது. இத் தொகுப்பில் 15 சிறுகதைகள் அடங்கியுள்ளன. இவர் போர்க்காலத்தில் முகிழ்ந்த எழுத்தாளர் என்ற வகையில் இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகளில் அனேகமானவை போர்க்காலத்தில் மனிதர் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசுபவையாகவும் வரலாற்றுப் பதிவுகளாகவும் இருக்கின்றன. சிறந்ததொரு சிறுகதைத் தொகுதியைத் தந்த தாட்சாயணி பாராட்டுக்குரியவர்.

சோ.பத்மநாதன் (சோ.ப.)

கொறோனாக் குறும்பா

குண்டுசி முனையிலொரு கோடி குடியிருக்குமாம் கொறோனா நாடி கண்டரா எனக் கேட்டுக் கலகம் விளைவிக்காதீர் கண்டவர்கள் விண்டதில்லைத் தேடி! கண்ணை வாயை மூக்கை மூடிக்கட்டு கவசம், தனித்தேயிருக்கும்படும் நண்ணாதாம் கொள்ளையிது நானறியன் எனச் சலித்தாள் சின்னாச்சி வயது எழுபத்தெட்டு!

நானறியாக் கலிகாலம் நாட்டில் நாள்முழுதும் இருக்கட்டாம் வீட்டில் போன தையில் ஆச்சிபோட்ட ஓடியலிலைகூழ் காய்ச்சிப் பாணையில் முன்பருகு இளஞ்சூட்டில்!

ஒருநாளைக் கொருதரம் தான் தம்பி ஊரடங்கை மீறுகிறன் நம்பு! தெருநாய்கள் பின்தொடர தேடுபொருள் கண்தொடர குருநாதன் படும்பாடு அறியாய்! குறும்பா நீபாடுகிறாய் வெறியாய்!

ஆயியிடம் கையளித்தால் நாட்டை அவங்களொடு விடலாமே சேட்டை? பாமஸியின் முன் கிழடு கட்டைகளாய் நிறுத்திவைத்தான் பதினேழுபேரை நேர்கோட்டில்!

படலையின்பின் கடைவிரித்தார் பஞ்சர் பருப்பு மிளகாய் சீனிகொஞ்சம் இடிபடுவோர் நிலைமைகண்டு “என்ன ஓய் கரச்சல்?” எண்டு கூட எடுத்தான் துவக்கு புஞ்சிசிஞ்சூ! டெங்குவரும் எனத் துள்ளிக்குதித்தார் தெண்டம் ஐயாயிரம் ரூபாவித்தார் எங்கையவர் தலைக்கற்றுப்பை கொஞ்சநாள் காணவில்லை? பம்பைமடுவில் தனியேபடுத்தார்.

மனிகாபலமம்

சிறுகதை

2019 – செம்ப்ரயன் செல்வன் ஞாபகார்த்த சிறுகதைப் போட்டியில் ஆறுதல்பர்சு பெற்ற சிறுகதை

எங்கள் கிராமத்திற்குள் காலையிலேயே அந்தச் செய்தி பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

“பல வருடங்களுக்கு முன் காணாமல் போயிருந்த ‘டப்ளின் - நடராசா’ அவனது பெற்றோர் உறவினர்களைத்தேடி வந்திருக்கிறானாம்”

எனக்கு இருப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. அந்தச் செய்தி உண்மைதானா? என்பதை அறிய ஆவல் மிகுந்தது.

அக்கம் பக்கங்களில் விசாரித்துப் பார்த்தபோது உண்மை உற்சிதமாயிற்று.

சூரியன் மளமளவென உச்சத்தைத் தொட்டு நின்றது. எங்கும் அகோர வெய்யில் மருந்துக்குக் கூட ஒரு சொட்டுக் காற்றைக் கூட வெளிப்படுத்த முடியாமல் மரம் செடி கொடிகளெல்லாம் விரதம் இருந்தன. தண்ணீருக்குள் விழுந்து படுத்தால்தான் நிலைமையைச் சமாளிக்கலாம்போல் தெரிந்தது.

பிற்பகல் நான்கு மணிக்குப் பிறகுதான் அகோரம் சற்றுத் தணியும். அந்த வேளையில்தான் இவன் டப்ளின் நடராசாவைப் போய்ப் பார்த்துவர முடியும் அதற்குப் பொறுமை காத்து நிற்கவேண்டியதாயிற்று.

□

எல்லாவகையிலும் பின்தங்கிய மட்டிக்கழி கிராமம்தான் எனது சொந்தக் கிராமம். இங்கே தான் நான் ஐந்தாம் வகுப்புவரை கல்வி பயின்றேன்.

அப்போது என்னோடு படித்தவர்களில் மாணிக்கம் என்பவனும் ஒருவன்.

ஐந்தாம் வகுப்பைப் பூர்த்தி செய்தபின்

தொடர்ந்து அங்கே படிப்பதற்கு வகுப்புகள் இல்லாததால் நான் மேற்கொண்டு படிப்பதற்கு பட்டினத்திலுள்ள பாடசாலையொன்றில் போய்ச் சேர்ந்துகொண்டேன்.

மாணிக்கம் ஐந்தாம் வகுப்போடு தன் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு பரம்பரைத் தொழிலான மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டு கிராமத்திலேயே வாழ்ந்தான்.

மாணிக்கத்திற்கும் எனக்கும் கிட்டத்தட்ட ஒரே வயதுதான். இருவரும் பாடசாலை நாட்களில் நண்பர்களாக வாழ்ந்து வந்தோம். பட்டினப் பாடசாலையில் நான் படித்துக் கொண்டிருந்தாலும் லீவு கிடைக்கும் போதெல்லாம் அவனைச் சந்தித்து உரையாடி மகிழ்வதில் தவறியதேயில்லை.

காலம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் வேகமாகக் கரைந்தது.

நான் ஓ.எல். பரீட்சையில் தேறி ஏ.எல்.வகுப்பிலும் சேர்ந்து படித்து மூன்று பாடங்களிலும் சித்தியடைந்திருந்தாலும் பல்கலைக் கழகம் போவற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் கடவுள் செயலால் ஆசிரியர் வேலையொன்று கிடைத்தது.

செ. குணரத்தன்

“டப்ளின்” என்பது ஊரவர்களால் வைக்கப்பட்ட பட்டப்பெயர் எடுத்ததற்கெல்லாம் “டப் பென்று தாங்க”, “டப் பென்று வாங்க” என்றுதான் இவன் “டப்” என்பதைச் சேர்த்துச் சொல்வான். “கெதிப்பண்ணி, அவசரமாக” என்பதற்காகவே அவன் “டப்” என்பதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வான்.

படிப்பு வேலை என்று அங்குமிங்கும் ஓயாமல் ஓடித்திரிந்ததால் ஊரில் மாணிக்கத் தோடு தொடர்பை வைத்துக்கொள்ள என்னால் முடியாமல் போயிற்று. ஆனாலும் அவனை நினைத்துப் பார்க்காத நாளில்லை.

எனக்குக் கிடைத்த ஆசிரியர் தொழில் எங்கள் கிராமத்திலிருந்து வெகு தொலை விலுள்ள வாகரைக் கிராமத்து பாடசாலை யொன்றில் கிடைத்திருந்தது.

தினமும் வந்து போவது சிரமமாக இருந்ததால் வாகரையிலே என் தங்கலை வைத்துக் கொண்டேன். இதன் காரணமாக மாதம் ஒரு தடவை வீட்டுக்கு வந்து போவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டேன். இதனால் மாணிக்கத்தோடு வைத்திருந்த உறவு அறுந்து போனது.

இந்த இடைவெளியில் மாணிக்கம் எங்கள் கிராமத்திலேயே அவனுடைய தூரத்து உறவுக்காரி ஒருத்தியை திருமணம் செய்து கொண்டான். இவனுக்குப் பிறந்த மூன்று ஆண்பிள்ளைகளில் மூத்தவன்தான் இந்த ‘டப்ளின் நடராசா’

‘டப்ளின்’ என்பது ஊரவர்களால் வைக்கப் பட்ட பட்டப்பெயர் எடுத்ததற்கெல்லாம் “டப் பென்று தாங்க”, “டப் பென்று வாங்க” என்றுதான் இவன் ‘டப்’ என்பதைச் சேர்த்துச் சொல்வான். ‘கெதிப்பண்ணி, அவசரமாக’ என்பதற்காகவே அவன் ‘டப்’ என்பதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வான்.

இதனால் ஊரவர்கள் “டப்ளின் நடராசா” என்றுதான் அழைப்பார்கள். இப்பெயர் நிரந்தரமாகவே அவனோடு ஒட்டிக்கொண்டது.

ஆள் பார்ப்பதற்கு வாட்டசாட்டமான உடலமைப்பைக் கொண்டிருந்தான். உடம் பெல்லாம் கருகருத்த உரோமக்கட்டு, கறுத்தமேனி. உசாராக நடப்பான். ஆனாலும் மனவளர்ச்சி குன்றியிருந்தான்.

சின்ன வயதில் இவனுக்கு மாணிக்கம் எவ்வளவோ மருந்து மாயங்களைச் செய்தும் அவனைக் குணப்படுத்த முடியவே யில்லை. அரச வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு சென்று மனநோய் சம்பந்தமாக

வைத்தியம் பார்த்திருந்தால் ஓரளவாவது இவன் குணமடைந்திருப்பான். குடும்பக் கஷ்டத்தின் நிமித்தம் மாணிக்கம் தொழிலில் பின்னடைவைச் சந்தித்ததால் நடராசாவை மாணிக்கம் கவனிக்காமலே விட்டு விட்டான்.

‘டப்ளின் நடராசா’வின் இளைய சகோதரர்கள் இருவரும் தந்தை மாணிக்கத்தைப்போலவே ஆற்றுத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வயது வந்ததும் திருமணங்களை முடித்துக் கொண்டு எங்கள் கிராமத்திலேயே தூரத் தூரப்போய் வாழ்ந்து கொண்டார்கள்.

வருத்த வாதை காரணமாக மாணிக்கம் தொழில் செய்ய முடியாமல் வீட்டிலேயே படுத்துக் கொண்டான்.

இந்த நிலையில் டப்ளின் நடராசா வீட்டைவிட்டு வெளியேறி இரவு பகலாகக் கிராமம் கிராமமாக அலைந்து திரிந்தான்.

எப்போதாவது ஒரு நாள் தாயைத் தேடிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வருவான்

ஆயிரம்தான் என்றாலும் பத்துமாதம் சுமந்து பெற்றெடுத்தவள் தாய்ப் பாசத்தில் எதையாவது இருப்பதைச் சாப்பிடக் கொடுப்பான். அவளால் முடிந்த புத்திமதிகளையும் சொல்வான்.

அவன் சிரித்துக்கொண்டே சாப்பிட்டு முடிந்ததும் கிளம்பி விடுவான்.

தந்தை மாணிக்கம் தம்பிமார்கள் எவருமே இவனைக் கவனிக்கவில்லை.

தாய் அன்னம்மாவுக்குப் பெரும் துயரம் தான், துக்கம்தான். ஆனாலும் அவளால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

“மூத்த பிள்ளையான என் பிள்ளைக்கு ஏன் இந்த நிலைமை வந்தது? எப்படியாவது இவனைக் குணப்படுத்துங்கள் சாமி” என்று வெள்ளிக் கிழமைகளில் போய் எல்லாக் கோயில்களிலும் நேர்த்தி வைத்துவிட்டு வருவான்.

மூத்த பிள்ளையான இவன் நடராசா தாய் அன்னம்மாவைப் போலவே முகச்சாயல் கொண்டவன். தந்தையைப் போலவே அகன்ற மார்பும் உடல்வலிமையும் மிக்கவன்.

வீட்டில் இருக்கப் பிடிக்காமல் தெருத்தெரு

வாக, வீடுவீடாகச் சென்று வயிற்றை நிரப்பிக் கொள்வான். தூக்கம் வந்தால் பஸ் தரிப்பு நிலையம், கோவில் மண்டபத்தில் படுத்துக் கொள்வான்.

எவருக்கும் எந்தத் தொல்லையும் கொடுப்பதில்லை.

தானும் தன்பாடுமென்று வாழ்ந்தவன் மீது பொது மக்களும் நிறையவே இரக்கம் காட்டினார்கள்.

தனக்குப் பசி எடுக்கும்போது எவரிடமும் கை நீட்டிக் கேட்க மாட்டான்.

யாராவது தங்கள் வளவில் தேங்காய்கள் பறித்துப் போட்டிருந்தால் எவருக்கும் தெரியாமல் இரவோடு இரவாக ஐந்தாறு தேங்காய்களை எடுத்துச் சென்று கடைக் காரர்களிடம் கொடுத்து அவனுக்குத் தேவையான சாப்பாட்டுப் பொருட்களை வாங்கி வயிற்றை நிரப்பிக் கொள்வான்.

குளிப்பு முழுக்கு என்று எதுவுமே கிடையாது. ஆனாலும் எவ்விதமான துர்நாற்றமும் அவன் உடம்பிலிருந்து வெளி வருவதில்லை. கால்களில் பாட்டா சிலிப்பர் கூடப் போடுவதில்லை. எந்த மழையோ வெய்யிலோ நெட்டி முறிய முறிய வேகமாக நடந்து செல்வான்.

கிராமத்தில் உள்ள தாய்மார் அடம்பிடித் தழும் குழந்தைகளுக்கு “இந்தா டப்ளின் வாறான்” என்று பயங்காட்டி குழந்தைகள் அழுகையை நிறுத்துவது எங்கள் கிராமத்தில் வழக்கமாகியிருந்தது.

இருந்திருந்து எங்கள் வீட்டிற்கும் வருவான். அம்மா, மனைவி, ஏன் என்பிள்ளைகள் கூட இவன்மீது அதிக இரக்கம் வைத்திருந்தார்கள். இவன் வரும்போதெல்லாம் நிறையச் சாப்பாடு கொடுத்து பணமும் கொடுப்பார்கள். சிரித்துக் கொண்டே வாங்கிச் செல்வான்.

சித்திரை வருடப்பிறப்பு, பொங்கல், தீபாவளி என்று வந்தால் டப்ளின் பாடு கொண்டு டாட்டம்தான்.

இவனை எங்கள் கிராமத்தில் எவருமே சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. நோய்நொடி இல்லாமல் எப்போதும் சுறுசுறுப்பாய் இயங்கும் இவனை மனிதாபிமானத்தோடு பணம்படைத்தவர்களாவது குணப்படுத்த முயன்றிருந்தால் இந்நேரம் இவன் ஒரு முழுமனிதனாக மாறி மாணிக்கத்துக்கு பேருதவியாக இருந்திருப்பான்.

நானும் பல சோலிகளில் ஓடித்திரிந்ததால் மாணிக்கத்தை மறந்ததுபோல டப்ளினையும் கொஞ்சக் காலமாக மறந்தே போயிருந்தேன். என்மீதும் தவறு இருந்ததால் இப்போதுதான் என்மனம் என்னைச் சடுகிறது.

எவருக்கும் தீமையில்லாமல் வாழ்ந்த டப்ளின் நடராசாவை கொஞ்ச நாட்களாகவே எங்குமே காணவில்லை. செத்துப் போனானோ? இல்லை உயிரோடுதான் எங்கேயாவது அலைந்து திரியிறானோ? எந்த விபரமுமே எவருக்கும் தெரியவில்லை. “நம்ம டப்ளின் நடராசாவை ஏறாவுறில் கண்டோம், ஓட்டமாவடியில் பார்த்தோம்” என்று சிலர் சொன்ன சேதிகள் வந்தன. ஆனால் அது உண்மையோ என்று கூடச் சரியாகத் தெரியவில்லை.

ஆனாலும் இவனை எங்களது கிராமம் மறந்தே போய்விட்டது.

கிட்டத்தட்ட பதினைந்து வருடங்கள் கடந்துவிட்ட நிலையில் இப்போதுதான் அந்தச் செய்தி வந்திருக்கிறது.

அன்று நான் சந்தைக்கும் சென்று கறிபுளி சாமான்களையெல்லாம் வாங்கிவந்து மனைவியிடம் கொடுத்துவிட்டு நிமிர்ந்த போதுதான் அந்தச் செய்தி என் காதுகளில் விழுகிறது.

□

நேரம் பிற்பகல் நான்கு மணியையும் கடந்துவிட்டது.

சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு மாணிக்கத்தின் மூத்தமகன் டப்ளின் நடராசாவை ஒரு முறையாவது பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற ஆசையில் கிறவல் பாதையால் போய்க் கொண்டிருந்தேன்.

போகும் வழியெல்லாம் எங்கள் மட்டிக்கழிக் கிராமத்து மக்கள் நிறைந்து காணப்பட்டார்கள். பல வருடங்களுக்குப் பிறகு ஊருக்கு வந்திருக்கிற டப்ளின் நடராசாவை வாஞ்சையுடன் பார்த்துவிட்டு வருகிற கூட்டம்தான் என்பதை ஊகித்துக் கொண்டேன். மாணிக்கத்தின் வீடும் இன்னும் கொஞ்சத் தூரத்திலேதான் இருக்கிறது. என்று மனதிற்குள் நினைத்தபடி வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த போது எனக்கு முன்னால் எனது பழைய நண்பர்களில் ஒருவனான தில்லையன் சைக்கிளில் வருவது தெரிந்தது.

எனது பக்கமாக வந்தவன், சைக்கிளை நிறுத்தி இறங்கியபடி, “என்ன மச்சான் நம்மட டப்ளினைப் பார்க்கப்போறமாதிரிக்கிடக்குது”. என்று மகிழ்ச்சியோடு கேட்டு, என்னையும் பார்த்துச் சிரித்தான்.

நானும் சைக்கிளை விட்டு இறங்கி நின்று “ஓம் மச்சான்” என்றேன்.

“பழைய நம்மட டப்ளினுக்கும் இப்ப வந்திருக்கிற டப்ளினுக்கும் நிறைய வித்தி யாசம். என்னாலை அடையாளம் காண முடியல்ல. குல்லாதொப்பி, இடையில் பெலர், அரைக்கை பெனியன், சின்னதான தாடி ‘ஒறி ஜினல்’ இஸ்லாமியனாகவே தெரிகிறான்.

ஓட்ட மாவடியில் தேநீர் கடையொன்றில் எடுபிடி வேலை செய்து கொண்டிருந்த இவனை அங்கிருக்கும் தனவந்தர் ஒருவர் கதுருவெல ஊருக்குக் கூட்டிச் சென்று சிங்கள வைத்தியரிடம் காட்டி மருந்துசெய்து ஆள குணப்படுத்திக் கொண்டுவந்து, சுன்னத் துப்பண்ண வச்சி முஸ்லிம் மதத்துக்கு மாற்றம் செய்து கலியாணமும் முடிச்சுக் கொடுத்தவராம்.

அது மட்டுமில்ல மச்சான், அவருடைய புகையிலைத் தோட்டத்துக்கு தண்ணி வார்க்க, ஆடுமாடு வராம பாதுகாத்துப் பராமரிப்பது என்று வேலையும் கொடுத்திருக்கிறாராம். பெயரும் இந்த நடராசா இல்லை. இஸ்மாயிலாம். பாத்தியாடா மச்சான் இப்படிப்பட்ட மனிதாபிமானம் நம்மட ஊர்ல ஒருத்தனுக்கும் வரல்லையே! அப்ப சரி மச்சான் சணங்காமப் போய் ஆளப்பார்! அதிக மாக அவன் திரும்பிப்போயிருக்க வேணும். உன் அதிஷ்டம். கெதிபண்ணிப் போ மச்சான்”

மளமளவென எல்லா விபரங்களையும் சொல்லிவிட்டு தில்லையன் போய்விட்டான்.

அவன் சொன்னவற்றையெல்லாம் கேட்கும்போது எனக்கு மகிழ்ச்சியாகவும் பெருமை யாகவும் இருந்தது. அவன் முகத்தை ஒரு தரமாவது பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற ஆவலில் ஓடிப்போன போது ‘டப்ளின் நடராசா’ என்ற இஸ்மாயில் அங்கு இல்லை. அவனை பஸ் ஏற்றிவிட்டு பெற்றோரும் சில ஊரவரும் திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

○○○

வேல்தாசன்

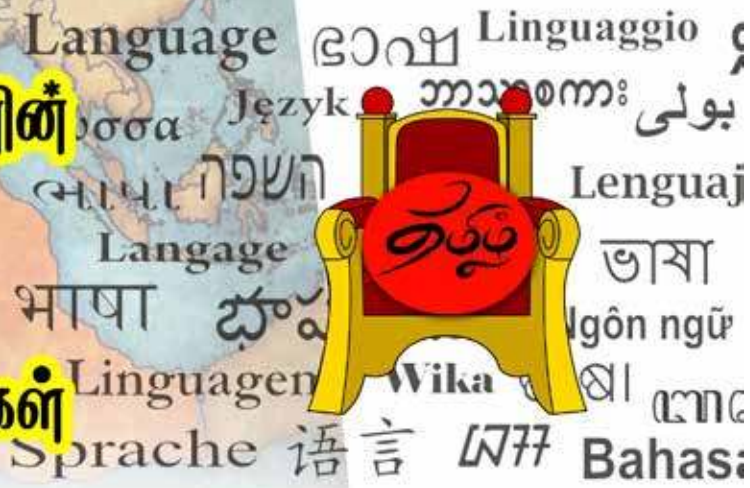
வாயைக் கட்டினாலும் மூன்று வேளையும் உண்டு குடித்து மிக்க அவதானமாக வாழுகின்றீர்கள் நீங்கள் கொறனா உங்களை கொன்றுவிடாமல் இருந்துவிட. அன்றாடம் நாம் வாயை மாத்திரமல்ல வயிற்றையுமல்லவா வரிந்து கட்டி வாழுகின்றோம் கொறனாவைவிட கொடும்பசி எமதுயிரை குடித்துவிடாமல் இருப்பதற்கு

நாளுக்கு ஜம்பதாயிரம் போதவில்லை நாலைந்து பேர்களுள்ள உங்களது சொகுசு மாளிகை சுகபோக வாழ்க்கைக்கு. நாளாந்தம் கூலியாய் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு நூற்றாண்டு காலமாய் யாசித்துக் கையேந்துகின்றோம் நாம் பத்தடி காம்பராவுக்குள் வாழும் பத்துப்பேருள்ள குடும்பம் ஒரு நேரமாவது பசியாறி உயிரைத் தக்க வைத்து உங்களுக்காய் உழைத்து மாய!

அந்நிய மொழிகளின் அரியணையில் அமர்ந்திருக்கும் சில தமிழ்ச் சொற்கள்

இந்தியாவின் வரலாறு உண்மையில் தமிழ் நாட்டின் காவரிக்கரையில் இருந்தே ஆரம்பமாகின்றது என வரலாற்றறிஞர் **வன் சண்ற் சீமத்** குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அது தன் முத்திரையை தூத்துக்குடியின் 'ஆதிச்ச நல்லூர்', சிவகங்கையின் '**கீழடி**' ஆகிய இடங்களிலேயே ஆழமாகப் பதித்துள்ளது என்பதை அவ்விடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வில் கிடைத்த அரிய பொருட்கள் எடுத்துச் சொல்லும்.

உலகின் முதல் மனிதன் தோன்றிய இடம் ஆபிரிக்கா என்று ஆய்வுகள் புலப்படுத்தினாலும் அந்த ஆபிரிக்க மண்ணின் மைந்தர்களும் திராவிடர்களும் (தமிழர்களும்) ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னும் '**உடற் கூறு மானிடவியல்**' (Physical Anthropology) ஆய்வின் முடிவு, (அம்ருதா - அக்ரோபர் 2019) ஆபிரிக்கக் கண்டத்தின் ஒரு நாடான நைஜீரியாவில் வழக்கில் உள்ள சங்க காலத் தமிழரின் நானூற்றி அறுபத்து மூன்று ஊர்ப் பெயர்கள், (ஆர். பாலகிருஷ்ணனின் 'ஊர்ப் பெயரியல்' ஆய்வினைப் பார்க்கு) இங்கு (ஆபிரிக்காவில்) வாழும் நாடோடி

இனத்தினர் கடல்கோளால் தமிழகத்தின் தென்மோடி அழிந்தது பற்றிய பால்களை இன்றும் பாடுகின்றமை, அவுஸ்திரேலியப் பழங்குடியினருக்கும் தமிழர்களுக்குமிடையே காணப்படும் பல ஒற்றுமைகள், கன்னியா குமரிக்குத் தெற்கே கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும் மீனவர்களின் பார்வையில், சில சமயம் கடலின் அடியில் தகர்ந்து கிடக்கும் கட்டிடங்களின் சிதைவுகள் படுகின்றமை இந்துப் பெருங்கடலின் அடியில் ஒரு பெருங் கண்டம், மறைந்திருக்கிறதெனக் கூறும் நோர்வே நிலவியலாளரின் ஆய்வு, தமிழரின் இரண்டாம் தமிழ்ச் சங்கம் அமைந்திருந்த '**கபாடபுரம்**' என்னும் இடம் இன்றையத் திருச்செந்தூர்தான் என்னும் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தின் சான்றுகளுடன் கூடிய விளக்கம் முதலானவை தமிழ் நாட்டிற்குத் தெற்கே இருந்த ஒரு பெரும் நிலப் பகுதி குமரிக்கண்டம் அல்லது லெமூரியாக் கண்டம் என்று ஏதாவது ஒரு பெயரில் அழைக்கப்பட்டமையையும் அக் கண்டத்தின் ஒரு சிறு பகுதிதான் ஈழம் என்று சொல்லப்பட்ட இன்றைய இலங்கை என்பதையும் பண்டையத் தமிழர் வரலாறு மிகத் தெளிவாகப் பறை சாற்றும்.

மேற்படி வரலாற்றிலிருந்து உலகின் முதல் மனிதன் ஆபிரிக்காவில் அல்ல, தமிழ் நாட்டின் அழிந்து போன தென் கோடியில் இருந்த ஒரு கண்டத்திலேயே தோன்றியிருக்கலாம் என்று கருதும் ஒரு சூழ்நிலை தற்போது ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இத் தமிழ் நாட்டின் நிலப்பரப்பு வடக்கு நோக்கிப் பெரிதும் விரிவடைந்திருந்த காலத்தில் அதுவே தென்னகம் என்று அறியப்பட்டபோது

வாகரைவாணன்

அதன் வடக்கு நீரால் நிறைந்திருந்தது என்பார் மூதறிஞர் **இராஜகோபால்சாரியார்** (இராஜாஜி). இதிலிருந்து தமிழ் மண்ணின் தொன்மையை மட்டிடுவது அவ்வளவு எளிதல்ல என்பது நிரூபணமாகின்றது. எனவே பிற்காலத்தில் தொல்காப்பியத்திற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் பாடிய **'பனம்பரனார்'** தமிழ் நாட்டின் எல்லையை "வடவேங்கடம் தென் குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து" என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை தமிழர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதல்ல.

மாணுட மரபியல்துறை நிபுணரும் அமெரிக்காவில் வசித்து வருபவருமான றிச்சட் பெல்த்மனின் 'உலகில் முதல் முதலாக மனிதனால் பேசப்பட்ட மொழி தமிழ்தான்' என்னும் ஆய்வுரையும் மேற்படி கருத்துக்களுக்கு வலுசேர்க்குமாயின் உலகின் முதல் மனிதன் தோன்றிய இடம் பற்றிய மறு ஆய்வு **'கன்ஸியாகுமர்'** நோக்கித் திரும்பி இலங்கையையும் நிச்சயம் தனக்குள் கொண்டு வந்து விடும்.

இவை போன்றே ஏழாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பு தமிழ் நாட்டிற்கும் ஈழத்திற்கு மிடையே உள்ள **'பாக்கு நீர்ணை'** ஊடாக ஒரு பாதை அமைக்கப்பட்டிருந்தது என்னும் அமெரிக்க **'நாசா'**வின் அறிவிப்பு சங்க காலப் பகுதியில் இரண்டு நாடுகளிலும் (இந்தியா, ஈழம்) தமிழர் மட்டுமே வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதையும் அத் தமிழர்களே தமது போக்குவரத்திற்காக அப்பாதையை அமைத்தார்கள் என்ற மெய்மையையும் வெளிப்படுத்தும்.

இவ்வரலாறு, பத்தாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பு இந்தியாவையும் அத னோடு தரைவழியாக இணைந்திருந்த ஈழத்தையும் தமிழர் தமது தாய் நாடாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார்கள் என்ற மற்றொரு வெளிப்பாட்டையும் பகிரங்கப்படுத்தக் காண்கின்றோம். இப்பலமான காரணத்தை முன்வைத்த அறிஞர்கள் சிலர் இந்தியாவை **'தமிழ் இந்தியா'** என்று அழைத்தும் எழுதியும் வந்ததை நாம் மறந்து விட முடியாது.

மேலே தரப்பட்ட வரலாற்றுத் தரவுகளே "கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வானொடு முன் தோன்றிய மூத்தகுடி" என்று தமிழினத்தைத் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடும் வகையில் **'புறப்பொருள் வெண்பாமாலை'** என்னும் புறத்திணை நூலை (கி.பி. 9ம்

நூற்றாண்டு) அதன் ஆசிரியர் ஐயனாரிதனார் பாடுவதற்கு வழி வகுத்தனவோ என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

யாராலும் மறுத்துரைக்க முடியாத இவ்வரிய வரலாற்றையும் மாட்சியையும் தனது மாபெரும் சொத்தாகக் கொண்டுள்ள தமிழரின் தன்னிகரில்லாத் தாய் மொழி தமிழ்ச் சொற்கள் சிலவற்றை அந்நிய மொழிகளான லத்தின், கிரீக், சம்ஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகள் தமது அரியணையில் அமர்த்தியுள்ளமையை யாவர்க்கும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதே இச் சிறுகட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். அதில் வாசகர்கள் நிச்சயம் வாசம் செய்வார்கள் என்பது கட்டுரையாளரின் திடமான நம்பிக்கை.

மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் சில சமயம் ஏதோ ஒரு வகையில் மனதில் **'பதைபதைப்பு'** ஏற்படுதல் வழக்கம். இச் சொல் பதறுதல் அல்லது பதைத்தல் என்னும் சொற்களின் மற்றொரு வடிவமாகும். இத் தமிழ்ச் சொல்லே கிரீக் மொழியில் PATHOS என்றும் ஆங்கில மொழியில் PATHETIC எனவும் வழங்கக் காண்கின்றோம்.

குழந்தைகள் விளையாடுவதற்காகச் செய்யப்படும் ஒரு பொருள் பாவப்பிள்ளை (பாவப்பிள்ளை) என்றும் கூறப்படும். இச் சொல்லே லத்தின் மொழியில் PUPA எனத் திரிந்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது. இச் சொல் இளம்பெண்ணைக் குறிக்கும் **'நூவை'** எனும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகவும் கொள்ளப்படலாம்.

ஒருவரின் தொண்டை வழியாக எழும் சத்தம் தமிழில் குரல் எனப்படும். இத் தமிழ்ச் சொல் லத்தின் மொழியில் ORO என ஆனது. பின் இதுவே ஆங்கில மொழியில் ORAL எனத் திரிந்தது. இச் சொல்லே அதே மொழியில் ORATION, ORATAR என இருவேறு சொற்களாக வழங்கும்.

அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி அல்லது துயரம் ஒருவருக்கு ஏற்படும் போது அவன் **'ஓ'** எனச் சத்தம் இடுதல் உண்டு. இத் தமிழ்ச் சொல் லத்தின் மொழியில் OVO எனச் சொல்லப்படும். இது போன்று, ஆ... ஐயோ என்னும் தமிழ்ச் சொற்கள் EI என லத்தின் மொழியில் வழங்கும்.

'வணக்கம்' என்னும் தூய தமிழ்ச் சொல் இன்று உலகம் எங்கும் உலா வருகின்றது.

இச்சொல் அன்றே லத்தின் மொழியில் VENEROR எனவும் ஆங்கில மொழியில் VENERATION எனவும் வழங்கக் காணலாம்.

'அவ்வை' என்றதும் பலருக்கும் புலவர் ஓளவையாரின் நினைவே வரும். ஆனால் இதற்குத் தாய், வயதான பெண் என்ற பொருளும் உண்டு. லத்தின் மொழியில் வயதான பெண் (பாட்டி) AVIA என்று குறிக்கப்படும். இது அவ்வை எனும் சொல்லை ஒத்ததாகவே புலப்படுகின்றது.

'கோ' எனும் பழந் தமிழ்ச் சொல்லுக்குப் பசு என்றும் பொருள். இச் சொல்லின் (கோ) திரிபாகவே COW எனும் ஆங்கிலச் சொல் வழங்கும். இது போன்றே BOS எனும் லத்தின் சொல், பசு என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபாகவும் தெரிகிறது. காட்டில் வாழும் மிருகங்களில் கரடி என்பதும் ஒன்று. இது லத்தின் மொழியில் APRI எனப்படும். இது கரடி எனும் தமிழ்ச் சொல்லை ஒத்துள்ளது.

தமிழ்ச் சொல் பூமியைக் குறிக்கும் தரை, தரவை, தரணி என்னும் சொற்களின் திரிபாகவே லத்தின் மொழியில் TERRA எனும் சொல் வழங்கும். இச் சொல்லே மரத்தைக் குறிக்கும் TREE எனும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கும் ஏதுவாக இருக்க வேண்டும். மரத்தினைக் குறிக்கும் தரு என்னும் சொல்லும் தரையையே நினைவுட்டும். மரம் அதன் கடைசிக் காலத்தில் மரத்துப் போவதாலேயே அதற்கு அப் பெயர் வந்திருக்க வேண்டும்.

'இல்' எனும் தமிழ்ச் சொல்லே இல்லை எனவும் திரிந்தது. இதுவே லத்தின் மொழியில் NLL, NIHIL எனவும் மாற்றம் பெற்றது. இவற்றின் வழியிலேயே **ந, நக்** எனும் சிங்களச் சொற்களும் உருவாகின. தந்தை என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாக DAD அல்லது DADY எனும் ஆங்கிலச் சொற்கள் விளங்குவது போலவே தாதா (தாத்தா) என்னும் மற்றொரு தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாக DADA எனும் ஆங்கிலச் சொல் ஒளிரும்.

தோட்டம் என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாக **தோப்பு** எனும் சொல் வழங்கும். இச் சொல்லில் இருந்து உருவான தோப்பூர் என்னும் பெயரில் தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையின்

திருகோணமலை மாவட்டத்திலும் ஊர்கள் உள்ளன. இத் தோப்பு என்னும் தமிழ்ச் சொல் லத்தின் மொழியில் TOPIA என்றும் கிரீக் மொழியில் TOPOS எனவும் வழங்கும். தொனி என்னும் தமிழ்ச் சொல் லத்தின் மொழியில் TONO என்றும் ஆங்கிலத்தில் TUNE (VOCAL SOUND) என்னும் வழங்கும்.

தமிழ்ப் பெண்கள் பழங்காலம் தொட்டு தலையில் பூச்சூடுவதைத் தம் பண்பாடாகக் கொண்டவர்கள். இப்பண்பாடு இன்றும் தமிழ் நாட்டில் தொடர்வதைக் காணலாம். இது காரணமாகவே அவர்கள் பூவையர் (தலையில் பூ வைப்பவர்கள்) என்று அழைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இச் சொல்லே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தமிழர் அந்நிய நாடுகளில் வாழ்ந்த காலத்தில் லத்தின் மொழியில் PUELLA எனத் திரிந்து வழங்கியிருக்கலாம்.

நூல் : இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதை முன்னோடி இலங்கையர்கோன்
ஆசிரியர்: தெளிவத்தை ஜோசப்
வெளியீடு: குமரன் புத்தக இல்லம் (2019)
விலை: ரூபா 350.00

தென்னிந்தியாவில் சிறுகதைக்கான சிற்றிதழ் மணிக்கொடி தோன்றிய 1933இல் இலங்கையில் எவ்வித வழிகாட்டலமின்றி தனது முதலாவது சிறுகதையான "மரிய மதலேனா"வை கலை மகளில் வெளியிட்டு ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதைக்கான மரபினையும் வரலாற்றினையும் தோற்றுவித்த முன்னோடி **இலங்கையர்கோன்** - என தெளிவத்தை ஜோசப் இந்நூலின் முன்னுரையில் அறிமுகம் செய்கின்றார். இலங்கையர்கோனது சிறுகதைத் தொகுதியான "வெள்ளிப்பாதசரம்" தொகுதியில் இடம்பெறாத வஞ்சம் சிறுகதை, குவேனி நாடகம், மொழிபெயர்ப்புக்கதையான அந்தச்சாவி, மறுமலர்ச்சியில் இலங்கையர்கோன் எழுதிய கட்டுரை, இலங்கையர்கோன் பற்றிய பிற எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் என்பன இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. படித்துப் பயன் பெறவும் பாதுகாத்துப் பேணவும் வேண்டிய நூல் இது.

'மீசை' எனும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு உயரம், மேலே என்று பொருள். இதனை **மகாசுவரீ** பாரதியின் “சிந்து நதியின் மீசை நிலவினிலே” எனும் பாடல் அடியில் இடம்பெற்றுள்ள அச் சொல் உணர்த்தும். நாம் வீட்டிலும் வெளியிலும் பயன்படுத்தும் தளபாடங்களில் மேசையும் ஒன்று. இது நாற்காலிகளினிடையில் உயர்ந்து காணப்படுவதனாலேயே அப்பெயரைப் பெற்றுக்கொண்டது எனலாம். இந்த “மீசை” என்னும் சொல்லே லத்தீன் மொழியில் MENSA எனத் திரிந்து பின் போர்த்துக்கீச மொழியில் **'மேசை'** என ஆனது. இது CATHEDRA என்னும் லத்தீன் சொல் போர்த்துக்கீச மொழியில் கதிரை என மாற்றம் பெற்றதைப் போன்றது.

“திரைகடல் ஓடித் திரவியம் தேடு” என்னும் பழமொழி தமிழரின் கடந்த காலக் கடல் பயணத்தை நினைவூட்டும். அதற்குத் தமிழர் பிறநாடுகளோடு கொண்டிருந்த நெருக்கமான உறவும் வலுவான காரணம் ஆகும். இதனால்தான் தாம் பயணத்திற்காகப் பெரிதும் பயன்படுத்திய கடலுக்கு **வார். வார்த** என பல தமிழ்ப் பெயர்களை அவர்கள் சூட்டியமை தெளிவாகின்றது. அச்சொற்களில் ஒன்றே (வாரி) லத்தீன் மொழியில் MARE எனத் திரிந்திருக்கலாம்.

கார் காலத்தில் குளிர் காற்று **'வாடை'** (வடக்கிலிருந்து வீசுவதால்) **'ஊ'** என்ற பெரும் சத்தத்தோடு தமிழ் மண்ணில் ஓட்டப்பந்தயம் நடத்தும். இதனால் அக்காற்று, ஊதைக்காற்று என்ற பெயரையும் பெற்றது. இந்த **'ஊ'** என்னும் சத்தமே லத்தீன் மொழியில் BOO எனத் திரிந்து வழங்கலாயிற்று.

மனிதன் மண்ணால் ஆனவன் பின் மரணத்தால் மண்ணோடு கலந்து ஒன்றாகின்றவன் என்பதை நமது பகுத்தறிவு அழுத்தம் திருத்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளது. இந்த மண் என்னும் தமிழ்ச் சொல் லத்தீன் மொழியில் HUMUS என வழங்கும். இச் சொல்லில் உள்ள HUM என்னும் அடிச்சொல் **ஹூ** அல்லது **ஹூம்** என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும். இச் சொல்லே ஆங்கில மொழியில் HUMAN எனத்திரிந்து, மனிதன் மண்ணால் ஆனவன் என்னும் பொருளைத்

தந்தது. இவ்வுண்மை, மனிதன் இயற்கையால் ஆனவன் என்ற உண்மையை நிறுவவதோடு மனிதன் படைப்புத் தொடர்பான நம்ப முடியாத பல்வேறு கதைகளுக்கும் 'ஆப்பு' வைத்து விட்டது. இதனைத் தமிழரின் சங்க இலக்கியங்களில் முதன்மையானதாக விளங்கும் **'புறநானூறு'** இரண்டாயிரத்து அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நன்கு உணர்த்தி விட்டதை இன்றையத் தமிழர் கண்டு கொள்ளாததன் விளைவே அவர்களின் **'கடவுள்'** நம்பிக்கையாகும்.

CLARUS என்னும் லத்தீன் சொல்லுக்கு **நளர்**, அல்லது **நளர்வு** என்று பொருள். இதனை அதில் இருந்து உருவான ஆங்கிலச் சொல் CLEAR என்னும் சொல்லும் காட்டும். ஆயினும் இவை இரண்டு சொற்களுக்கும் அடித்தளமாக இருப்பது **'நளர்'** என்னும் தமிழ்ச்சொல் என நாம் கொள்ளலாம்.

அக்காலத்தில் மக்கள் வெறுங்காலோடு, நடந்து செல்லுதல் வழக்கம். இவ்விதம் நடந்து செல்லும் போது அவர்களின் **பாதம்** (கால்தடம்) மண்ணில் பதியும். அப்படி பாதம் பதிந்த இடமே பாதை எனப்பட்டது. **'பாதை'** என்ற தமிழ்ச் சொல்லே ஆங்கில மொழியில் PATH என ஆனது. **'பாதை'** என்னும் சொல்லும் **'பதவு'** அல்லது பதிதல் என்னும் சொற்களின் அடியாகவே பிறந்தது. ஆற்றைக் கடக்க அக்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட பாதை (FERRY) என்பதும் பாதம் என்னும் சொல்லில் இருந்தே பிறந்தது. இச் சொல் (பாதை) தமிழில் வீதி எனவும் வழங்கும். வீதி என்பதற்கு அகலம் என்றும் பொருள். வியர்வை என்னும் தமிழ்ச்சொல் ஆங்கிலத்தில் WEARY எனப்படும்.

அன்பு எனும் சொல் தமிழ் மொழியில் உள்ள அபூர்வமான சொற்களில் ஒன்று. அன்பின் வடிவமாகப் பெரும்பான்மையான தாய்மார் இருப்பதால் இச்சொல் (அன்பு) அனை (அன்னை) என்னும் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்ததெனலாம். இதுவே லத்தீன் மொழியில் AMOR எனத் திரிந்துமிருக்கலாம். இதுபோன்று அனை என்னும் தமிழ்ச்சொல் லத்தீன் மொழியில் ANUS எனத் திரிந்துள்ளமை கண்காடு.

கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் ஆபிரிக்காவின் ஒரு நாடான எகிப்தில் அம்மன் வழிபாடு இருந்துள்ளது. இது தமிழர்கள் அங்கு வாழ்ந்தமைக்கான ஓர் அடையாளமாகும். அம்மன் என்னும் சொல் அம்மா எனும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும். தமிழர்கள் தாயை (அம்மாவை) தெய்வமாகக் கொண்டாடியமையையே இச்சொல் (அம்மன்) உணர்த்துகின்றது.

'வீ' என்னும் ஓரெழுத்து ஒரு மொழிக்கு 'நொல்லுதல்' என்றும் பொருள். இச் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்த வீரன் என்னும் தமிழ்ச் சொல் லத்தீன் மொழியில் VIR என வழங்கும். இது போன்றே போர் என்னும் தமிழ்ச் சொல் ஆங்கில மொழியில் WAR எனத் திரிந்துள்ளது. போரை ஆள்பவனே தமிழில் போராளி என்றும் சொல்லப்படுகின்றான். இச் சொல்லின் திரிபாகவே WARRIOR எனும் ஆங்கிலச் சொல் விளங்கும்.

நார் எனும் தமிழ்ச் சொல்லே நரம்பு எனவும் திரிந்தது. இச் சொல் லத்தீன் மொழியில் NERVUS என்றும் ஆங்கிலத்தில் NERVE எனவும் வழங்கும். விழிப்பு எனும் தமிழ்ச் சொல் லத்தீன் மொழியில் VIGILIA என்றும் ஆங்கிலத்தில் VIGIL எனவும் வழங்கும். இதிலிருந்து மேற்படி மூன்று சொற்களுக்கும் **வீ** என்னும் தமிழ்ச் சொல்லே அடித்தளமாக இருப்பது தெரிகிறது. இதுபோல் '**பார்**' என்னும் பொருளை உடைய VIDEO என்னும் லத்தீன் சொல்லும் விழி என்னும் தமிழ்ச் சொல்லையே வேராகக் கொண்டிருப்பதும் புலப்படுகின்றது.

DEVIL என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லைக் கேட்டதும் படித்தவர்களுக்குக்கூட '**ஃயம்**' என்ற சொல்லே நினைவுக்கு வரும். ஆனால் இது மேலெழுந்த வாரியான நிலைப்பாடாகும். எனவே மேற்படி ஆங்கிலச் சொல்லின் சரியான பொருளை அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். இச் சொல் (DEVIL) இரண்டு ஆங்கிலச் சொற்களின் இணைப்பால் ஆனது. அவற்றில் ஒன்று DIVINE (தெய்வீகம்) மற்றது EVIL (தீமை) இவ்விரு சொற்கள் உருவானதன்

பின்னணியை பைபிள் கதை ஒன்று வெளிப்படுத்தும், அக்கதையின்படி, தேவ தூதர்களின் (ANGELS) தலைவனான LUCIFER என்பவன் கடவுளுக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்த போது அது கடவுளால் சபிக்கப்பட பேயாக மாறியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவ்விதம் அது மாறிய போதும் அதன் தெய்வீக சக்தி கட்டுப்படுத்தப்படவில்லையாம். இதனைப் பேய்களுக்குள்ள சக்தி வெளிப்படுத்தும் என்பர். இதிலிருந்து அச்சொல் (DEVIL) இரண்டினதும் (DIVINE AND EVIL) இணைப்பாக விளங்குதல் தெளிவு. அதாவது நன்மையும் தீமையும் கலந்த சொல் இது.

அப்பா என்னும் தமிழ்ச் சொல் PAPAS என கிரீக் மொழியிலும் PAPATIA என லத்தீன் மொழியிலும் PAPA (பப்பா) என ஆங்கிலத்திலும் வழங்கும். இச் சொற்களில் PAPATIA என்னும் லத்தீன் சொல்லே PAPAL, PAPACY என்றும் பின் POPE எனவும் திரிந்துள்ளது. இச் சொல் (POPE) தமிழில் '**தருத்தந்தை**' என்று வழங்குவதும் அதனை உறுதி செய்யும். இது, தமிழுக்கும் கத்தோலிக்கத் தமிழருக்கும் கிடைத்த பெரும் பேறு ஆகும்.

மேலும் அப்பு (இதற்குக் கடவுள் என்றும் பொருள்) என்னும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லே காலகதியில் அப்பா எனத் திரிந்தது போல (மா எனும் தமிழ்ச் சொல் அம்மா என ஆனது போல) இச்சொல்லே (அப்பா) '**வாப்பா**' (தந்தையைக் குறிக்க முஸ்லீம்கள் பயன்படுத்தும் சொல்) எனவும் திரிந்திருக்கலாம். இதற்கு PAPA(பப்பா) என்னும் ஆங்கிலச் சொல் சிறந்ததோர் உதாரணம் ஆகும்.

மேலே எடுத்துக்காட்டிய தமிழ்ச் சொற்கள் போல இன்னும் பல தமிழ்ச் சொற்கள் அந்நிய மொழிகளின் அரியணையில் வீற்றிருக்கலாம். எனினும் அவற்றைத் தெளிவான மொழியியல் ஆய்வு மூலமே வெளிப்படுத்துதல் வேண்டும். ஆனால் அப்பணி அவ்வளவு எளிதானதல்ல.

○○○

வா... பவா... வாதே... ..

சிறுகதை

“ஆமீன் தாத்தா... ஆமீன் தாத்தா...”- வீட்டு வாசலில் நின்று சத்தமிடான் சினூன். அவனது கழுத்திலே மாங்காய் பேக்கும் கையிலே மூன்று மாங்காய்களும் இருந்தன.

“ஆ தாரன் மகன்?” - கண்ணாடிக் கூட்டத்துடன் சுவரைத் தொட்டுத் தொட்டு வந்தாள் ஆமீன் தாத்தா.

“இந்தாங்கொ பச்சமாங்கா. எங்கட வாப்ப இபுராஹீம் நான தந்த. அப்பிடயே எல்லா ஊட்டுக்கும் குடுத்துக்கொண்டு போற”

“நல்லம் மகன். இந்த டைமட மாதிரிக்கி மிச்சம் பெரிய ஓதவியேன். அல்லா கிருப செய்யோணும்” - என்ற துவாவோடு உள்ளே சென்றாள். “இன்டக்கி மாங்க கறீம்சோறும்”- என்ற மகிழ்ச்சி வேறு.

மீண்டும் கையில் மூன்று மாங்காய்களோடு ஹாஜியார் வீட்டை நெருங்கினான் சினூன். வாசலில் எல்லோரும் எதிர்பார்த்து நிற்கு மளவிற்கு இந்தச் செய்தி எங்கும் பரவிவிட்டது போலும்.

“எங்கியன் ஹாஜாராங்க?”

“ஆ.. இது எங்கட இபுராஹீம் நானட பொடியனேன்” - என்றவாறு ஹாஜியாரின் மனைவி இரண்டு கைகளாலும் மாங்காய்களை வாங்கிக் கொண்டாள்.

ஒரு காலத்தில் பொட்டணி வியாபாரம் செய்து, மக்கத்துக்குப் போனதால், ‘ஹாஜி யாரூடு’ என்றாகிவிட்ட வீடு அது.

மலைவளவு என்று சொல்லப்படும் இப்பகுதியில் எப்படிப் பார்த்தாலும் முப்பது

வீடுகளுக்கு மேல் இல்லை.மேட்டுப் பாங்கான பகுதி. பிரதான பாதையிலிருந்து ஐசதாத்தா வீட்டடியால் ஏறினால் மறுபக்கமாக பள்ளியடியால் இறங்கலாம். ஊரடங்குக்காக இங்கு வீட்டுக்குள் அடங்கிக் கிடக்கவேண்டு மென்றில்லை. ஆனால் கொரோணாவுக்காக வீட்டில் இருந்தேயாக வேண்டிய நிலை.

இன்னும் இரண்டொரு வீடுகளோடு சினூனின் வேலை முற்றுப் பெற்றுவிடும்.

போகவர வழியின்று வீட்டுப் படிக்கட்டில் அமர்ந்திருந்த வேளையில்தான் முற்றத்து மாங்காய் மரத்தில் இபுராஹீம் நானாவின் கண்கள் பட்டன. நாம்பன் மாங்காய்கள் சற்று அதிகமாகவே அவரது கண்களில் தெரிந்தன. பள்ளிக்கூடச் சிறுவர்கள் போய்வரும் போதெல்லாம் கல்லெறிந்து மாங்காயும் பறித்து வீட்டுக் கூரையையும் உடைத்துச் செல்வதற்கும், அணில்...பறவை... குரங்குகளெல்லாம் கடித்து விளையாடு வதற்கும் விட்டுவைக்கப் பட்டுள்ளதுதான் அந்த மரத்தின் வரலாறு. ஒரு மாங்காய் தின்றதாகவோ பத்து மாங்காய் விற்றதாகவோ எந்த ரூபகமும் அவருக்கில்லை.

சனங்கள் கறிக்கு எதுவுமில்லாமல் கஷ்டப்படும் இந்நேரத்தில் மாங்காய்க்

தங்குவல்லை கமால்

கறியோடு ஒரு நாளைப் போக்கலாமே என்ற உணர்வு அவருக்கு ஏற்பட்டதால், மகனோடு சேர்ந்து ஒரு நூறு காய்களைப் பறித்துப் போட்டுவிட்டார்.

“எல்லாம் குடுத்து முடிஞ்சி வாப்பா”- என்று வியர்க்க வியர்க்க பெரும் சந்தோஷ ஆரவாரத்தோடு வந்து சேர்ந்தான் சினூன்.

□

“இபுராஹீம் நானா பிலாக்க ரெண்டு பிச்சிக் கொளவா”- விடியும் வேளையில் வந்து நின்றான் சுட்டான்.

வீட்டின் பின்பக்கமாக நிற்கும் ஓரேயொரு பலாமரத்தில் காய்கள் முற்றினால் சுட்டானின் கண்களில் அது பட்டுவிடும். அவன் மரமேறி... பலாக்காய் பறித்து... துண்டு வெட்டி விற்பதில் வல்லவன். பலாக்காய்த் துண்டொன்றும் அதற்கான பெறுமதியையும் அவன் கொடுக்கத் தவறுவதில்லை.

“செல்லுங்கொ”

“எனக்கு வேறொரு யோசின வந்த சுட்டான். மனிசரு பாவம்தானே. கே.பீ ரெணுமுனு நாளேல முடியுமெண்டு நெனச்சி கொஞ்சம் கொஞ்சம் சாமன்தானே எல்லாரும் எடுத்தீப்பாங்க. சோத்தத்தின்ன ஒரு கறில்லாத நெலம். இன்டக்கி நாங்க பிலாக்கத் துண்டு கொஞ்சம் பங்கிடோம்.”

“ஐயாதி யோசின. எப்பிடம் நாலு காயாவது பிக்கோணும். சரிசரி வாங்கொவாங்கொ”- அவன் தயாராகிவிட்டான்.

எப்பொழுதுமே இடுப்பிலே கத்தியும் கையிலே கயிற்று முடியும் அதற்கேற்ற உடையோடும் தான் அவன் நடமாடுவான்.

சினூனும் உதவிக்கு வேறு வந்து சேர்ந்துவிட்டான். நான்கு பலாக்காய்கள் இறக்க அதிக நேரமெடுக்கவில்லை. தோல்சீவி துண்டு வெட்டித்தயார்படுத்திவிட்டனர்.

சினூனால் ஓரேயடியாக எல்லாம் தூக்க முடியவில்லை. இரண்டு தடவையில் முடிப்பதாக அவன் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

அந்த வீட்டில் மட்டும்தான் கேற்றில் தட்டவேண்டி இருந்தது. ஏதோ நிவாரணம் என்று நினைத்துத்தான் விழுந்தடித்துக்கொண்டு ஓடிவந்தார்கள் போலும்.

“பிலாக்கத் துண்டு வாப்ப தந்த” - அவன் முகமெல்லாம் பல்லாகச் சொன்னான்.

“அல்லா பரக்கத்தாக்கி வெக்கோணும்.

சல்லீந்தாலும் சாமனில்லாத காலமேன். ஒரு பிலாக்கத் துண்டென்டாலும் எவளவு பொறுமதியென்” - வீட்டுக்காரப் பொம்பிளை வெகுவாகப் பாராட்டினாள்.

“இன்டக்கி பள்ளியாலேம் ஓரொரு ஊட்டுக்கும் ரெண்டாயிரம் ரூவட சாமன் குடுக்கியாம்” - இன்னொரு இனிப்பான செய்தியையும் சினூன் சொல்லிச் சென்றான்.

“ஓ குடுக்கோணும்தானே.. மனிசரு எனத்தி யன் தின்னிய?”- வயதுக்குப் போனாலும் துடிப்பான பொம்பிளை என்பதை முகம் காட்டியது.

சும்மாவல்ல, சிரீமா கோமேந்தில இந்த ஊரிலிருந்து முதன்முதல் சவுதிக்குப் போன பொம்புள அல்லவா?

ஆலிம்ஷாமாரும் மத்திச்சம் மாரும் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு கூத்தாடினார்கள்தான். போகப்போக சல்லி சாமான் வருவதைப் பார்த்து, போகாத வீடில்லை என்ற நிலை உருவாகிவிட்டது.

காலப்போக்கில் “ஊட்டு வேலவெட்டிக்கு ஒரு பொம்பிளய தேடிக்கொளேல... கலியாணாட்டியல்ல பீங்கான்கோப்ப கழுக ஒரு பொம்பிளில்ல... நசக்காரர பாக்ககேக்க ஒரு பொம்புளில்ல...எல்லாம் செளதீல... கேடுகெட்ட காலமாப் பெய்த்து” - இப்படி ஒப்பாரி வைக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

சவுதிப் பயணத்தால் கட்டிய முதல் வீடு இதுதான்.

அவன் பலாக்காய்ச் சமையோடு அடுத்த வீட்டை நெருங்கினான்.

□

அப்படியும் இப்படியுமாக ஒருமாதம் நகர்ந்து விட்டது. அன்று காலை ஐந்து மணி முதல் இரவு எட்டு மணிவரை ஊரடங்கு தளர்த்தப் படிருந்தது. போதிய சாமான் இல்லாதபோதும் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருந்தன. சனங்கள் மருந்துக்குக்கூட அவதிப்பட்டனர்.

இரவுச் சாப்பாடாக ரொட்டியும் சம்பலும் சாப்பிட்டுவிட்டு, வழமைபோல் இபுராஹீம் நானா படிக்கட்டில் அமர்ந்துகொண்டார். மெல்லிய காற்றுக்கு மாமரம் சலசலத்தது. இடையிடையே பறவைகளும் சடசடத்தன.

“ஆ... இபுராஹீம் நானா எனத்தியன் செய்தி ?”- இருட்டுக்குள் ஒலித்தாலும் அது ர:பியுத்தீனின் குரல் என்பது அவருக்கு விளங்கிவிட்டது.

சனங்கள் கறிக்கு எதுவுமில்லாமல் கஷ்டப்படும் இந்நேரத்தில் மாங்காய்க் கறியோடு ஒரு நாளைப் போக்கலாமே என்ற உணர்வு அவருக்கு ஏற்பட்டதால், மகனோடு சேர்ந்து ஒரு நாறு காய்களைப் பறித்துப் போட்டுவிட்டார்.

“ம்... ஊரடங்கும் சட்டம் நெனவில்லையா?”

“இன்னேம் எட்டுமணி யாகல்லேன்...ம்.. எங்கட மலேவளவுக்கு ஊரடங்கினாலும் ஒன்று அடங்காட்டம் ஒன்றுதான் ”

“அதுசரி வெளங்கினா, ஒரு மீட்டருக்கு அங்கல நில்லு”

“ஒரு மீட்டரல்ல. எனக்கும் ஒங்களுக்கும் எடேல அஞ்சி மீட்டரீக்கி” - என்றவாறு மாமரத்தடிக்க கல்லில் குந்திக் கொண்டான்.

“எங்கட டிஸ்டிக்ல ஒத்தருக்காம் கொரோணா. ம்..சும்ம எங்கள ஊட்டுக்குள்ள போட்டு வெச்சீக்கி”- இபுராஹீம் நானா அலுத்துக் கொண்டார்.

“நாங்க நெனக்கிய மாதிரியல்ல. சண்டியன் அமரிக்காவே நடங்கிப் பெய்த்தாம். ஊட்டுக்குள்ள ஈந்தமட்டுக்கு நல்லம்”

“எல்லம் அல்லாட சோதினதான்டா. தாருதாரும் திருந்திக் கொளோணும். இவனியன் இன்னேம் திருந்தல்ல. எங்கடவனியனும் செரியான மோசமென்றுதான் செல்லியாங்க ”

“இல்லாட்டி ... இவளவு செல்லீம் ஐமாத்து நடத்தியானியலாம்.. கராமத்து பேசியானியலாம். கொஞ்சம் பேரு ஈக்கியானியன், ரெண்டுக்கு வெட்டிப் போட்டாலும் அவனியளட மடத்தனமும் திமிரும் போறல்ல. சரிசரி அதுடுவம் பேசி வேலில்ல.”

“வேறெனத்தியன் செய்தியள்?”

“நீங்க எப்பிடிச்சரி டைம் பாத்து நன்ம தேடிக் கொண்ட. மாங்க- பிலாக்கயென்று இப்ப எல்லாவெடத்திலேம் இதுதான் பேச்சி”

“மெய்யா...”- இருட்டுக்குள்ளும் இபுராஹீம் நானாவின் பற்கள் பளிச்சிட்டன.

“அந்தக் காலத்தில கமரு மாஸ்டருக்கிட்ட படிச்சது எனக்கு நெனவு வந்த ”

“செல்லே செல்லே இனி. எனக்கென்டா ஸ்கூலுக்கு போனென்டாலும் நெனவில்ல”

“முக்கனி... மா பலா வாழை. பாடமாக்கினது வெளங்கினா?”

“மாவென்டா?”

”கோதேமாவல்ல...மாங்கா”

“மெய்யா...”

“மாங்கேம் பிலாக்கேம் பங்கிட்ட. இப்ப எப்பிடிச்சரி வாழக்கேம் குடுத்தாச் சரி... முக்கனி” - என்றவாறே ர்..பியுதீன் எழுந்தான்.

அவன் அதை சிரிப்பூட்டச் சொன்னாலும், இபுராஹீம் நானாவின் மனதில் அது தைத்து விட்டது.

அடுத்தநாள் காலை.

பந்துலக்கியபடி வீட்டின் பின்பக்கமாகச் சென்றான் இபுராஹீம். குறுக்கு வேலியோர மூலையில் நாலைந்து வாழை மரங்கள் நின்றன. சாம்பல் வாழையொன்று குலை தள்ளியிருந்தது. அதை வெட்டிப் பகிர்ந்துவிட அவர் மனம் சொன்னது.

மா...பலா...வாழை...முக்கனி.

குசினிக்கு வந்து வெட்டுக் கத்தியை எடுத்தபோது மனைவி குறுக்கிட்டாள்.

“முத்தினது போத. இன்னம் நாளஞ்சி நாள் பொகோணும். கொலய ஆயிரம் ரூவக்கு குடுக்கேலும்”

“இந்தட்டைமில் ஒருட்டுக்கு மூனுமூனு காய்குடுத்தா லச்சக் கணக்கு பொறுமதி.” இது அவரது வியாக்கியானம்.

மகனும் வந்துவிட்டான். வெட்டல், பொதி, பகிரல் எல்லாம் சுறுசுறுப்பாக நடந்தன.

சமுர்தி பெறும் குடும்பம் அது. ஸதகா, ஸகாத், அன்பளிப்பு, உதவி என்று யார் என்ன கொடுத்தாலும் வெட்கமின்றி கைநீட்டிப் பழகியவர்கள் அவர்கள்.

கொஞ்ச நிலத்தையும் அதிலுள்ள சில மரம்மட்டைகளையும் மட்டுமே சொந்தமாகக் கொண்டுருந்த அவர்களை, கொரோணாவும் ஊரடங்கும் சேர்ந்து பெரிய கொடை வள்ளல்களாக மாற்றுவிட்டிருந்தது.

“ஓ இனி வாய்நெறய எல்லாரடேம் துவாவுக்கு கொறச்சலீக்காது” - மனைவி பெருமிதத்துடன் சொன்னாள்

“போற குழிக்கு இனி அதுதானே ஓணும்”- இபுராஹீம் நானா பெருமூச்சுவிட்டார்.

○○○

இலங்கையில் சுவாமி விபுலாநந்தரின் இறுதிப் பொதுநிகழ்வு மீலாத் விழாவாகும்

சுவாமி விபுலாநந்தர்

வித்தகர் சுவாமி விபுலாநந்தர் ஐம்பதாண்டுகள் வருடங்கள் மட்டும் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து ஆன்மீகத்துக்கும் அருந்தமிழுக்கும் தன்னாலான பணிகள் அனைத்தையும் செய்துவிட்டு 20.07.1947இல் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்தார்.

பாடசாலை அதிபராக, பேராசிரியராக பெரும் துறவியாக வாழ்ந்தவர். அறிவொளி வீசும் கண்களும் அருவியோ என மருளும் உரைகளும் சபைதனில் உள்ளோரை ஆட்கொள்ளும் வல்லமையும் வாய்க்கப் பெற்றவர். முத்தமிழுக்கும் மூவினத்தார்க்கும் ஆற்றிய பணிகளால் அவர் பெரும் புகழ் பெற்றிருந்தார். இதன் காரணமாக பல்வேறு பொதுநிகழ்வுகளில் அடிக்கடி பங்கேற்று வந்தார். உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலும் தனது அந்திம காலத்தில் மூன்று முக்கிய நிகழ்வுகளில் அவர் பங்குபற்றியிருந்தார். அவைபற்றிப் பேசுவதே இக்கட்டுரையாகும்.

திருகோணமலையில் நடைபெற்ற முத்தமிழ் விழா, மட்டக்களப்பு முற்றவெளியில் இடம்பெற்ற மீலாத் விழா, இந்தியாவின்

திருக்கோளம் பூத்தூர் யாழ்நூல் அரங்கேற்றம் என மூன்று முக்கிய பெரும் நிகழ்வுகளில் மரணத்துக்கு முன்னரான ஆறேழுமாத அந்திம காலத்தில் சுவாமி விபுலாநந்தர் கலந்துகொண்டிருந்தார்

திருகோணமலையில் இடம்பெற்ற முத்தமிழ் விழா 28.12.1946 இடம்பெற்றது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் சுவாமியின் உடல்நிலை தளர்வுற்றிருந்தது. எனினும் விழாவில் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்று உறுதியோடு இருந்தார். பண்டிதர் **வீ.சீ.கந்தையா**வையும் அவரது மனைவியையும் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு சொற்பொழிவாற்றுமாறு அவரே நேரடியாக அழைப்பு விடுத்திருந்தார். நடந்து வருவதற்குச் சக்தியற்ற நிலையில் நாற்காலியில் அமரச்செய்து தூக்கிவரப்பட்டார். அவரது தலைமையில் விழாநடைபெற்றது.

திருமலையில் இடம் பெற்ற மேற்படி தமிழ் விழாவே சுவாமி விபுலாநந்தர் கலந்து கொண்ட இறுதிப் பெருநிகழ்வு என்று வ.சிவசுப்பிரமணியம் எழுதிய **விபுலாநந்தர் சனம்** என்ற நூலில் (பக் 61) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அடிகளாரின் அந்திம காலத்தில் இடம் பெற்ற மற்றொரு பொதுநிகழ்வுதான் **மட்டக்களப்பு மீலாத் விழா**. இறைதூதர் முகம்மதுநபி

அ. பிரபாகர்

சுவாமி விபுலாநந்தரின் நினைவுதினம் 20.07.2020 ஆகும். அதனை முன்னிட்டு இக்கட்டுரை பிரசுரமாகின்றது.

(ஸல்) அவர்களின் பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இவ்விழா மட்டக்களப்பு முற்றவெளியில் **முதலியார் ஏ.சின்னலெப்பை** என்பவரின் தலைமையில் 1947இல் நடைபெற்றது.

முதலியார் சின்னலெப்பை பிற்காலத்தில் விபுலாநந்தரின் மறைவுக்குப் பின்னர் இடம்பெற்ற இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்றத் தேர்தலில் மட்டக்களப்புத் தொகுதியில் ஐ.தே.க. சார்பாகப் போட்டியிட்டு உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டவர். விபுலாநந்த அடிகள் மேற்குறிப்பிட்ட மீலாத் விழாவில் சிறப்புரை ஆற்றினார். அக்காலத்தில் மாவட்ட நீதிபதியாகவும் பின்வந்த காலங்களில் மலேசியத் தூதுவராகவும் கடமையாற்றிய எம்.மஹ்ராப், மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி அதிபர் எஸ்.வி.ஓ.சோமநாதர், மட்டக்களப்பு - திருகோணமலை பிஷப் ஆகியோர் முக்கிய பிரமுகர்களாகக் கலந்துகொண்டனர்.

இந்த விபரங்களைச் சொன்னவர் இந்து கலாசார திணைக்களத்தில் துணைப் பணிப்பாளராக முன்னர் கடமையாற்றிய **ஏ.எம். நஹ்யா** அவர்கள். சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு நினைவுவிழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற நினைவுப் பேருரை-6 இன்போது **'முஸ்லீம் நேசர் விபுலாநந்தர்'** என்ற தலைப்பில் 25.09.1994இல் பேசும்போது இதனைக் குறிப்பிட்டார். சுவாமி விபுலாநந்தரோடு நெருங்கிப்பழகிய பலர் இருந்த சபையிலேயே ஏ.எம்.நஹ்யா அவர்கள் இதனைக் கூறினார். விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை வெளியிட்ட பிரசுரத்தில் இத்தகவலை வாசிக்கமுடியும்.

சுகவீனமுற்ற நிலையிலும் வாக்குறுதி அளித்தபடி இந்நிகழ்வில் அடிகளார் பங்குபற்றியுள்ளார் என்பது இதன்மூலம் தெளிவாகின்றது.

விபுலாநந்தரின் பிறிதொரு அந்திம காலப் பொதுநிகழ்வு அவரது யாழ்நூல் அரங்கேற்றமாகும். தமிழ் மக்களின் பார்வையி லிருந்து வடிவம் கூடத் தெரியாதபடி மறைந்துபோன யாழ் எனும் இசைக் கருவியை சுமார் பதினைந்து வருடகால ஆராய்சியின் பயனாக விபுலாநந்தர் மீட்டெடுத்தார்.

அவ்வாறு மீட்டெடுத்த யாழையும் யாழ் நூலையும் இந்தியாவில் கும்பகோணத்துக்கு அருகிலுள்ள திருக்கொளம் பூதூர் சந்நிதானத்தில் கரந்தை தமிழ் சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் அரங்கேற்றம் செய்தார். நிகழ்வுகள் 20-21 ஜூன் 1947 ஆகிய இரண்டு தினங்கள் நடைபெற்றன. தமிழ்நாடு கல்வி அமைச்சர் அவிநாசலிங்கம் செட்டியார் முன்னிலையில் விழா இடம்பெற்றது. சங்கீத பூஷணம் க.பெ. சிவாநந்தம்பிள்ளை அவர்கள் விபுலாநந்தர் உருவாக்கிய யாழினை இசைமீட்டினார். மிகவும் சிறப்பாக நடந்துமுடிந்த திருப்தியோடு அடிகளார் கொழும்பு திரும்பினார்

இங்கு மேற்படி மூன்று முக்கிய நிகழ்வுகள் பற்றியே கவனத்திற் கொள்ளப்படுகின்றது. இந்தியாவிலிருந்து திரும்பிய சுவாமி விபுலாநந்தர் யாழ்ப்பாணத்தில் வைதீஸ்வரன் கோயிலில் யாழ்நூலுக்கு அறிமுகவிழா நடாத்தினார். அடிகளார் செய்த யாழ் இசைக் கருவியை மகேஸ்வரிதேவி நவரத்தினம் மீட்டி மகிழ்வித்தார். இந்நிகழ்வு பெரும் ஏற்பாடுகள் ஏதுமின்றி மிகச் சிறிய அளவில் இடம்பெற்றதாகையால் அதுபற்றி இங்கு கவனம் கொள்ளப்படவில்லை.

விபுலாநந்த அடிகள் கலந்துகொண்ட இறுதி நிகழ்வான யாழ்நூல் அரங்கேற்றம் இந்தியாவில் இடம்பெற்றது. ஆனால் அவர் இலங்கையில் கலந்துகொண்ட இறுதிப் பெரும்நிகழ்வு எது? என்ற கேள்விக்கு மட்டக்களப்பு மீலாத் விழா என்பதே பதிலாகும். திருமலையில் இடம்பெற்ற தமிழ் விழா என்ற வ. சிவசுப்பிரமணியம் எழுதிய கூற்றிலும் பார்க்க மட்டக்களப்பு மீலாத் விழாவே விபுலாநந்தர் இலங்கையில் கலந்துகொண்ட இறுதிப் பொதுநிகழ்வு என்ற கூற்றே வலிமையும் சான்றாதாரங்களுமுடையது. இதனைச் சொல்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

விபுலாநந்தர் தொடர்பிலான வாழ்க்கைப் பதிவுகள் துல்லியமாகப் பதிவுசெய்யப்பட வேண்டுமென்ற தேடலே இங்கு முக்கியமாகும்.

ஆகாஷேஷ பெருத்தல்!

குறுங்கதை

பிரசாந்திற்கு 25 வயதாகின்றது. கட்டிளங் காளை. முகத்தில் வலை வேலைப்பாடுகள் கொண்ட கன்னக் கிருதா, மீசை. தினமும் மடிப்புக் கலையாமல் ஆடைகளை அயன் செய்து போடுவான். மெல்பேர்ண் நகரத்தில் ஆர்க்கிட்டெக்காக வேலை பார்க்கின்றான்.

அவனது பெற்றோர் - கிருஷ்ணாவும் சாந்தியும் - இனி அவனுக்கொரு பெண் பார்க்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் வேற்று நாட்டுப் பெண்கள் அவனைக் கொத்திக் கொண்டு போய்விடுவார்கள் என நினைத்தார்கள். தமிழ்ப்பெண்ணாக, அதுவும் இலங்கைப் பெண்ணாக இருந்தால் சிறப்பு என நினைத்தார்கள்.

சாந்தியின் நண்பி மகாலச்சுமிக்கு இரண்டு பெண் பிள்ளைகள். மூத்தவள் இறுதியாண்டு கணக்கியல் மாணவி. இப்பவே வரன் பார்க்கத் தொடங்கினால் தான், அவள் வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கும்போது எல்லாம் சரிவரும் என எண்ணினாள் மகாலச்சுமி. சாந்தியின் மகனை--பிரசாந்தை--தனது மூத்தவளுக்கு வரன் பார்க்க நினைத்திருந்தாள். இன்னொருவர் மூலம் சாந்தியிடம் தூது விட்டிருந்தாள். சாந்திக்கும் கணவனுக்கும்சுட அவர்கள் பெண்ணை பிரசாந் திருமணம் செய்து கொள்வதில் விருப்பம்தான்.

பிரசாந் வேலைக்குப் புறப்பட்டு, கண்ணாடிக்கு முன்னே அழகு பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது,

“மகனே! உனக்கு வயது வந்துவிட்டது. திருமணம் செய்து கொள்ளும் எண்ணம் இல்லையா?” அம்மா கேட்டார்.

“ஏன் அம்மா அவசரப்படுகின்றீர்கள்?” உதட்டிற்குள் சிரித்தான் பிரசாந்.

அம்மா அவனையே பார்த்தபடி நின்றார்.

“ஏன் ஆரேனும் பெண்ணைப் பார்த்து வைத்திருக்கிறியளோ?”

“உனக்கு என்றை பிறண்ட் மகாலச்சுமியின் மகள் அபிநயாவைத் தெரியுமோ? யூனிவசிட்டி .:பைனல். அவளை உனக்குப் பேசலாம்

எண்டு நானும் அப்பாவும் யோசிக்கின்றோம்.”

“திருமணம் செய்யும் பெண்ணை எனக்குப் பிடித்திருக்க வேண்டும். என்னுடன் நீண்ட நாட்கள் அவள் வாழ வேண்டும்.”

“நீ சின்னனிலை அவளோடை விளையாடியிருக்கின்றாய். உனக்கு அவளைத் தெரியும். பிடிக்கும்.”

“சின்னனிலதானே அம்மா. இப்ப எப்பிடி இருக்கின்றாளோ? நான் கலியாணம் செய்யிற பெண்ணோடை கொஞ்சநாள் பழகிப் பாக்க வேணும்.”

“உனக்கு வரிச்சமட்டை அடிதான் அவை தருவினம்.”

“நானே எனக்குரிய பெண்ணைத் தெரிவு செய்கின்றேன் அம்மா”. என்னால் முடியா விட்டால் உங்களிடம் சொல்கின்றேன்” மறுத்துவிட்டான் பிரசாந்.

பிரசாந் வேலை செய்யும் இடத்திற்கு அண்மையாகத்தான் அபிநயா படிக்கும் பல்கலைக்கழகம் இருந்தது. ஒரு நடை எட்டி அவளைப் பார்த்து வந்தால் என்ன என்ற யோசனை அவனுக்குத் தோன்றியது. மதியம் போல் கிளம்பிச் சென்று இறுதியாண்டு கணக்கியல் நடக்கும் அறையைக் கண்டு பிடித்தான்.

சுமமா சொல்லக்கூடாது. அபிநயா மூக்கும் முழியுமாக செக்கச் செவேல் என்று இருந்தாள்.

“என்னைத் தெரியுமா?” பிரசாந் அபிநயா விடம் கேட்டான்.

“தெரியுமே!” பிரசாந்தை நிமிர்ந்து பார்த்தபடி வெட்கத்துடன் சொன்னாள் அபிநயா.

“என்னைப் பிடித்திருக்கின்றதா?” பிரசாந் நேரடியாகக் களத்தில் இறங்கினான்.

“என்ன எல்லாரும் ஓரேயடியாகக்

கே. எஸ். சதாசர்

கிளம்பிவிட்டீர்கள் போல் தெரிகின்றது.”

“ஏன் அப்படிக்கேட்கின்றீர்?”

“போனகிழமை தான் அம்மாவும் கேட்டா. உங்களைத் திருமணம் செய்ய விருப்பமா என்று..”

அப்பறம் இரண்டு பேரும் சிரித்தார்கள். பழகத் தொடங்கினார்கள். ஒருவருக்கும் தெரியாமல் காதும் காதும் வைச்ச மாதிரிக் காரில் சுற்றினார்கள். காதல் செய்தார்கள். அபிநயா அப்போதுதான் கார் ஓடப் பழகியிருந்தாள். பிரசாந்த் கார் ஓடுவதன் நுணுக்கங்களை அவளுக்கு மேலும் சொல்லிக் குடுத்தான். இருவரும் நிறைய விடயங்களைக் கற்றுக் கொண்டார்கள். தங்களையும் புரிந்து கொண்டார்கள். பிரசாந்திற்கு நினைத்ததை விட அபிநயாவை ரொம்பவும் பிடித்துப் போனது. அவளும் கணக்கியலையும் படித்து பிரசாந்தையும் படித்துக் கொண்டாள்.

கல்யாண வயதில் பிள்ளைகளை வைத்திருக்கும் பெற்றோர்களுக்கு மோப்பசக்தி

அதிகம். இவர்களின் திருவிளையாடல்களை எப்படியோ கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள்.

அபிநயா படிப்பை முடித்துக் கொண்ட மறுவாரம் - அம்மாவைச் சுற்றி குழையக் குழைய வந்தான் பிரசாந்த்.

“அம்மா”. முந்தி ஒருநாள் அபிநயா எண்ட பிள்ளையைப் பற்றிக் கேட்டனீங்களல்லவோ? அவளுக்குக் கலியாணம் முடிஞ்சுதோ?”

“அவள் உனக்குச் சரிவராதுடா மகனே! உங்கள் இரண்டுபேரினதும் சாதகங்களைப் பொருத்தம் பார்த்தோம். பொருத்தமே இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.”

திகைத்துப் போனான் பிரசாந்த். அன்று முழுவதும் தலையைப் போட்டு உடைத்துக் கொண்டான்.

மறுநாள் காலை, இரண்டு வீட்டிலுமே, இருவரையும் காணவில்லை என்ற செய்தி தீயாகப் பரவியது.

○○○

வறுமைமீல் வீழ்ந்த

வடுக்களுடன்

கொழுந்து பறக்க

எழுந்த ஊழியர்

குளவ் கொட்டியதால்

மருத்துவமனையில்

வெட்டுக்கள்களும்

வீட்டுவைக்கவல்லலை

வைரஸ் பீத வலகுமுன்னே

தம் கை வர்சையை

காட்டித் தொடங்கின

தனைக் குருவ்களும்

தம் பங்கிற்கு

வயல் பயிர்களை

பயங்காட்டி

அறுவடைகளுக்கு

அச்சுறுத்தல் விடுக்கும்

மீனவர்களுக்கு ஜீவனம் தந்த

ஆழ்கடலும் கெள்வீக்குறியாக

சீற்றம் கொண்ட

இயற்கை வளங்களை வீட்டு

சற்று வலக் நன்றாலும்

ஆபத்து எச்சரிக்கைகள்

மூவேளை உணவுக்கு

முன்வைக்கும் தீர்வென்ன?

ஏலவே இங்கு

கீழ்மட்ட ஊதயம்

போதாக்குறைக்கு

கொரோனாவை காட்டி

வேதன வெட்டு

எரிக்ற வீட்டில்

யுடங்க எடுப்பதற்கு

எதிர்பார்த்திருக்கும்

முதலாளித்துவம்

சந்தர்ப்பவாதங்களான

சீல முதலாளிகள்

குளவ்களை வீட்டும்

ஆழமாக கொட்டுவர்

மக்கள் ஆதரவு

வாக்குகள் தேவைப்படின

வாசற் கதவில்

வந்து நிற்கும்வர்

ந்வாரப் பொதிகள்

நெற்றைய பொழுதுகளில்

ஊழியர்களை உறுஞ்ச

சேமீத்த செல்வங்களை

முதலாளிகள் மறந்திருக்கலாம்

ஊதயத்தை பாதயாக்கலாம்

என்றாலும்

படைத்த இறைவனின்

மடைத்தறந்த கொடைகள்

நனையா புறத்தல்ருந்து

நல்லடியார்களை வந்தடைவதை

யாரால் தடுக்கலாம்.

● ஏ. எம். மஹ்மூர்

(கொழும்பு - 9)

கலாநிதி

சண்முக சர்மா ஜெய்யம்பிரகாஷ்

நாடகமும் இலக்கியக் கோட்பாடுகளும்

இலக்கியக் கோட்பாடு என்பது நாடகம் மற்றும் அதன் நிகழ்த்துகையுடன் தொடர்புடையது. தற்போதைய கோட்பாட்டு அணுகுமுறைகளான செமியோடிக்ஸ் (குறியியல் கோட்பாடு), பிந்தைய கட்டமைப்புவாதம், கலாசார பொருள் முதல்வாதம், பிந்தைய காலனித்துவ ஆய்வுகள் மற்றும் பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் என்பன நாடகத்துடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராயப்பட வேண்டியன. நாடக ஆளுமைகளான சேக்ஸ்பியரிடமிருந்து செக் கோவ், ஆர்வாட், சிக்ஸஸ் மற்றும் சர்ச்சில் ஆகியோரின் எடுத்துக்காட்டுகள் ஆராயப்பட வேண்டியன.

புதியயுகம் எப்படியிருக்கும் என்பது குறித்த மோசமான அல்லது கற்பனாவாத ஊகங்களுடன் ஒரு நூற்றாண்டின் முடிவை நாம் வேகமாகக் கடந்துவிட்டுடோம். சென்ற நூற்றாண்டில் இரு பெரும் போர்கள், மற்றும் தொழில்நுட்ப யுகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றோம். உலகளாவிய பேரழிவுகள் ஆகியவற்றின் பாடங்கள் நமது கலாசார மறுமலர்ச்சியின் முக்கிய பங்குவகித்தன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பரவலாகக் கருதப்பட்டது, (G.W.F. Hegel, Karl Marx and Friedrich Nietzsche,) G.W.F. ஹெகல், கார்ல் மார்க்ஸ் மற்றும் ப்ரீட்ரிக் நீட்சே. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் (Sigmund Freud and Ferdinand de Saussure) சிக்மண்ட் பிராய்ட் மற்றும் ஃபெர்டினான்ட் டி சாஸ்குருடன் தங்களுக்கான கோட்பாட்டுகளை முன்வைத்தனர். பின்னர், சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் (Mikhail Bakhtin, Antonio Gramsci, Walter Benjamin and Simone de Beauvoir) மைக்கேல் பக்தின், அன்டோனியோ கிராம்ஸ்கி, வால்டர் பெஞ்சமின் மற்றும் சிமோன் டி பியூவோயர் ஆகியோர் தொடர்ந்தனர். உண்மையில் 1960களில்

இருந்தே கோட்பாடுள், கல்வி மற்றும் கலாசார சூழல்களில் ஆதிக்க சக்தியாக மாறியது. கட்டமைப்பு வாதம், பெண்ணியம், காலனித்துவத்திற்கு பிந்தைய காலம், செமியோடிக்ஸ், வினோதமான கோட்பாடு பின்நவீனத்துவம் (Deconstruction, feminism, post-colonialism, semiotics, queer theory, postmodernism) போன்ற பல கோட்பாடுகள் கலாசாரம், அரசியல், சமுதாயத்தைப் பார்க்கும் பொருத்தமான பல வழிகளை வரையறுக்க வந்துள்ளன. அந்த வகையில் 'அரங்கு' என்பது இன்னொரு சக்திவாய்ந்த செல்வாக்கைக் கொண்ட பகுதி ஆகும். அரங்கின் தத்துவார்த்த ஆய்வுகள் மற்றும் டிகான்ஸ்ட்ரக்ஸன், செமியோடிக்ஸ், சைக்கோ அனாலிசிஸ் அல்லது வேறு சில தத்துவார்த்த முன்னோக்குகளைப் பயன்படுத்தி பல்வேறு நாடகப் படைப்புக்கள் படைக்கப்பட்டன.

எவ்வாறாயினும், நாடக மாணவரை ஒரு அடிப்படை அல்லது இடைநிலை மட்டத்தில் ஒரு பரந்த அளவிலான கோட்பாட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்தும் ஒரு புத்தகம், ஆய்வு அல்லது கட்டுரை இதுவரை இல்லை.

எளிமையான மற்றும் வெளிப்படையான அர்த்தத்தில், இந்தக் 'கட்டுரை' அத்தகைய அறிமுகத்தைச் செய்கின்றது. அரங்கிற்கும் இலக்கியக் கோட்பாட்டிற்கும் சாத்தியமான பொருத்தத்தைப் பற்றி மேலும் தெரிந்துகொள்ள விரும்பும் மாணவருக்கு, இந்தக் கட்டுரை அரங்கிற்குக் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துவதற்கான அறிமுகமாகும்.

இலக்கியம் சொற்களால் ஆனது. சொற்களையே முதலும் முடிவுமாகக் கொண்டது. நாடகத்தில் இலக்கியம் ஒரு மூலகமாகவே இணைகின்றது. அந்த மூலகத்தை நாடக ரீதியாகப் பார்க்கும் பொழுது அது ஓர் அருப மூலகம் எனலாம்.

அறிஞன்

1

மறைங்குபோன அறிஞர்கள் மத்தியில் இருங்குகொண்டே பார்த்தபோது மேலோட்டமான காட்சிகளுடே மூன்னர் வாழ்ந்த ஆழ்ந்த புலமையோர்!

என்னை என்றுமே கைவிடா நண்பர்கள் தினந்தினம் அவர்களுடன் பேசுதல் வழக்கம்

2

இன்பம் வங்குற்ற காலை அவர்களுடன் களிப்பு வேதனை வாட்டினால் ஆறுதல் அவர்களே அவர்களுக்கு நான் பெரியதோர் கடனாளி நன்றிப்பெருக்குடன் அன்பரை நிகைக்கின்றேன் கன்னங்கள் கண்ணீர் குளிகளால் நனைங்கு போயின

3

அவர்களின் நற்குணம் அன்பு நம்பிக்கை சிட்சை எல்லாவற்றிலும் பங்குகொள்வீவன் அவர்கள் அளித்த பாடங்கள் மூலம் வாழ்வின் விதிகளை பணிவோடு தேடி அறிகுவன்

4

என் சிந்தையெல்லாம் மறைந்தவர்களோடே கழிங்கு போன காலங்கள் தோறும் அவர்களுடனே தொடர்ங்கு வாழ்வீவன் எனினும் எனக்கென ஒரு பெயர் நிறுத்திச்செல்வீவன் அது மண்ணில் மறையாது என்பது நம்பிக்கை

இவ் அருப மூலகம் நாடக பாடம் எனக் கூறப்பட்டது. அதாவது நாடக மொழியில் எழுத்துருவை நாடக பாடம் என்று குறிப்பிடுவர். நாடகம் எழுதப்பட்டிருக்கும் அல்லது எழுதப்படாத மரபுக்கு உரியதாக இருக்கலாம். இலக்கிய உத்தி முறைகள் எல்லாவற்றையும் நாடகம் பயன்படுத்திக் கொள்ளும். உருவங்கள் படிமங்கள் சிலேடைகள் போன்ற அணிகள் நாடகப் பாடத்தில் அதிகம் இருக்கும். கவிதைகள், கதைகள் என்பவும் இதனோடு இணையும்.

இலக்கியம் என்பது வாசிக்கப்படுவதனால் மனவெளியில் உருவாகும் ஒரு கலை வடிவம் ஆகும். அது மனக்கண்ணினாலும் மனக்காதினாலும் கேட்கப்படுகிறது. அதில் வரும் கதாபாத்திரங்கள், இடங்கள், சம்பவங்கள் யாவும் மனவெளியில் உருவாகிறது. ஆனால் நாடகத்தில் அப்படி அல்ல. அவையாவும் கண் முன்னால் பார்க்கப்படும். அதனால் இடமும் கதாபாத்திரமும் பொதுமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். ஆனால் இலக்கியத்தில் அவ்வாறு இல்லை. அது ஒவ்வொன்றும் பிரத்தியேகமானது. நாடகம் பெருமளவு பார்வையாளர் முன் பொதுமைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இலக்கியம் ஒவ்வொருவருக்கும் பிரத்தியேகமானது என்ற வகையில் வாசிக்கப்படும். நாடக ரசனை என்பது ஒரு கூட்டு ரசனையாகும். எனவே அங்கு கூட்டம் இருக்கும். ஆனால் இலக்கியம் தனித்தனியே பகிரப்படுவது. ரசனையும் தனி அனுபவமாக இருக்கும். நாடகத்தைப் பார்வையாளர் முன்னால் நடத்த வேண்டும். ஆனால் எழுத்தாளர்கள் அங்கிருந்து அல்லது எப்போதோ ஒரு காலத்தில் எழுதியது, அவர் இல்லாவிட்டாலும் வாசிப்பில் இருக்கும். இலக்கியம் பல பிரதிகளைக் கொண்டு இருக்கலாம் ஆனால் நாடகத்திற்கு பிரதிகள் இருக்க முடியும். இலக்கியம் எல்லாவற்றையும் விவரிக்கவும் சித்தரிக்கவும் வேண்டியிருக்கும். ஆனால் நாடகத்தில் வரும் சொற்களுக்கு தேவை மிகக் குறைவு. ஏனெனில் வேட, உடை, காட்சியமைப்பு, இசை, ஒலி போன்றனவும் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும்.

கோட்பாடு - அனைத்துத் துறைகளும் ஒரு அளவிலான எதிர்ப்பை வழங்கியுள்ளன:

ஆங்கில மூலம்: ஹோபேர்ட் சவ்தி Robert Southey

தமிழில் : கலாநிதி பேராயர் எஸ். ஜெபநேசன்

சிலருக்கு, கோட்பாடு மிகவும் சுருக்கமானது, மிகவும் வாசகங்கள் நிறைந்தவை, நடை முறையிலிருந்து விலக்கப்பட்டவை. நாடக ஆய்வுகளில் குறிப்பாக, கோட்பாடு நிறைந்த ஆய்வுகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

அரங்கு என்பது ஒரு நடைமுறைச் செயல் முயற்சியாக இருக்கின்றது. கோட்பாடு பெரும்பாலும் ஒரு செயல்பாட்டை மிகவும் சிந்திக்க வைப்பது. அரங்கு என்பது மனதில் அல்லது எழுதும் தாளில் உருவாக்கப்படவில்லை. இலக்கியத்தின் கோட்பாட்டாளர்கள் பிற துறைகளிலிருந்து மொழி அடிப்படையிலான கோட்பாடுகளை கையாண்டுள்ளனர். கோட்பாடு மற்றும் இலக்கியத்தில் பணியாற்றும் பலருக்கு அனைத்துக் கோட்பாடுகளும் இலக்கியக் கோட்பாடாக மாறிவிட்டன.

மொழி மற்றும் எழுத்துக்கு இந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கும்போது, அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ சொல்லாத செயல்களுக்கு என்ன நடக்கும்? இலக்கியக் கோட்பாடு அவர்களுக்கு நீதி வழங்க முடியுமா? அரங்கில் ஈடுபட்ட பலர் சமீபத்திய கோட்பாட்டில் இந்த வாய்மொழி மேலாதிக்கத்தைச் சந்தேகிக்கின்றனர். எல்லா வற்றையும் மொழியாகக் கருதுவது அல்லது மொழியின் ஆதிக்கம் எனக் கருதுவது அரங்கின் தன்மையை சிதைத்ததாகத் தெரிகிறது.

நாடகத்தைப் படிப்பவர்கள் நாடகத்துக்கும் அரங்கிற்கும் இடையில் பொதுவான வேறுபாட்டைக் காட்டுகிறார்கள். நாடகம் என்பது பெரும்பாலும் எழுதப்பட்ட மொழியாகும். அரங்கு என்பது நடிகர்களால் பேசப்படும் கதாபாத்திரங்களால் நடக்கப் படுவதாகும். எழுதப்பட்ட வடிவமாக நாடகம், இலக்கியக் கோட்பாட்டுடன் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ளப்படுகின்றது. புனைகதை, கவிதை போன்றவற்றில் இது புரிந்துகொள்ளத் தக்கது. நாடகம் மற்றும் இலக்கியத்தின் தொடர்பு பற்றி நோக்கும்போது இலக்கியக் கோட்பாடு மற்றும் இலக்கிய ஆய்வுகள் நாடகச் செயற்பாட்டை நாடகமாக இல்லாமல் அரங்காக நினைக்கும் போக்கை உருவாக்கியுள்ளது.

நாடகத்தைப் போலன்றி அரங்கு அது ஒரு பக்கத்தில் உள்ள சொற்கள் அல்ல. அரங்கு

என்பது நிகழ்த்துகை அல்லது ஆற்றுகை. பெரும்பாலும் அது ஒரு நாடக எழுத்துருவின் நிகழ்த்துகை ஆகும். அரங்கு என்பது சொற்கள் மட்டுமல்ல, இடம், நடிகர்கள், கையாளும் பொருள், பார்வையாளர்கள் மற்றும் இந்த கூறுகளுக்கிடையேயான சிக்கலான உறவுகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. இலக்கியக் கோட்பாடு பெரும்பாலும் இதையெல்லா வற்றையும் புறக்கணித்துள்ளது. இலக்கியக் கோட்பாடுகள் எழுத்தின் மேலாதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்படுகிறது. அரங்கை ஒரு இலக்கிய வடிவமாகப் பார்க்கும்போது ஒரு பெரிய கேள்வி உள்ளது: மொழியியல் மாதிரியால் ஆதிக்கம் செலுத்தும்போது அரங்கை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியுமா?

இலக்கியக் கோட்பாட்டின் அரங்கியல் ஆதிக்கத்தின் ஒரு பக்க விளைவு என்னவென்றால், நாடகத்தை இலக்கிய ஆய்வுகளில் இணைத்திருந்தாலும், அரங்கை இலக்கியமாகக் காண முயற்சித்த போதிலும், ஒரு குறிப்பிட்ட அரங்கக் கோட்பாட்டிற்கு மிக ஆழமான பங்களிப்புகளைச் செய்தவர்களை இலக்கியக் கோட்பாடு புறக்கணிக்கிறது என்பதாகும்.

நாடகம் மற்றும் அரங்கம் இலக்கியக் கோட்பாட்டுக்குள் அடங்கும். அரங்கக் கோட்பாட்டாளர்களை இலக்கிய கோட்பாட்டாளர்கள் இணைத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் நாடகக் கோட்பாட்டாளர்கள் அவ்வாறு செய்ய வில்லை.

நாடகக் கோட்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள எவருக்கும், இந்த குறைபாடுகள் அதிர்ச்சியூட்டும் ஒன்று அல்ல. ஆனால் அதிர்ச்சி ஊகங்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. ப்ரெட்ச் மற்றும் ஆர்டாட் ஆகியோர் அரங்கு பற்றி சிந்திக்கிறார்கள். இது இலக்கியக் கோட்பாட்டிலிருந்து மிகவும் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. ஒருவேளை இலக்கியக் கோட்பாட்டை அங்கீகரிப்பதில் சிக்கல் இருக்கலாம்.

பல கோட்பாட்டின் முக்கிய நுண்ணறிவுகளில் ஒன்று என்னவென்றால், நாம் எழுதுவது அல்லது சொல்வது மற்றவர்களால் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ளப்படும் என்பதை நம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. - அரங்கு தொடர்பானவர்களுக்கு இது தெரியும், நாடக நிகழ்த்துகையின் செயல்முறை என்ன? அதன்

உள்ளடக்கம் என்ன? என்று. இயங்கும் கருப்பொருளில் ஒன்று என்னவென்றால் - மொழி அடிப்படையிலான கோட்பாட்டிற்கும் அரங்கின் சொல்லாத அம்சங்களுக்கும் இடையிலான உராய்வு ஆகும்.

'to do' 'செய்ய வேண்டும்' என்ற கிரேக்க வினைச்சொல் தொடர்பான வார்த்தையிலிருந்து 'drama' என்ற நாடகத்திற்கான சொல் வந்தது. 'theatre' என்ற அரங்கின் ஆங்கிலப் பதமானது, 'to see' 'பார்க்க' என்ற வினைச்சொல் தொடர்பான வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது. தியேட்டர் - செய்வதைப் பார்ப்பது, அல்லது பார்க்கும் இடம் என்று வரும். இது பயிற்சி மற்றும் சிந்தனை ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கியது. மேலும், 'theory' 'தியரி' என்ற ஆங்கிலச் சொல் 'தியேட்டர்' என்ற அதே மூலத்திலிருந்து வந்தது.

'theatre' தியேட்டர் மற்றும் 'theory' கோட்பாடு இரண்டும் சிந்திக்கக்கூடிய விடயங்களை உடையது. தியேட்டர் ஒரு நடைமுறைச் செயற்பாடு, மற்றும் புத்திசாலித்தனமான செயல்முறை என்று இருந்தாலும், சிந்தனையை மூழ்கடிக்க அனுமதிக்கக்கூடாது.

அரங்கு ஒரு வகையான மொழியா அல்லது இல்லையா? மொழியிலிருந்து வேறுபட்ட அரங்கு - உலகத்தின் கோட்பாட்டைப் புரிதலில், 'மொழி' மற்றும் எழுத்தின் மேலாதிக்கத்தை எவ்வாறு பிரதிபலிக்கிறது?

அரங்கால் வழங்கப்படும் கோட்பாட்டிற்கான எதிர்ப்பு என்பது அரங்கிற்கும் கோட்பாட்டிற்கும் ஓர் உண்மையான உரையாடல் குரலாக இருக்க வேண்டும். கோட்பாட்டை அரங்கிற்கு பயன்படுத்தலாம். ஆனால் மற்றத் திசையில், அரங்கு மீண்டும் கோட்பாட்டைப் பேசுகிறது. இது அரங்கிற்கு சிக்கலான சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது. ஷேக்ஸ்பியரின் பெரும்பகுதி நாடகம், கலாசாரம் மற்றும் யதார்த்தத்தைப் பற்றிய அதிநவீன பிரதிபலிப்பாகும்.

இலக்கியத்துடன் தொடர்புடைய கோட்பாடுகள் அரங்குடனும் தொடர்பு பட்டுள்ளது. Gayle Austin கெய்ல் ஆஸ்டின் என்பவர் அரங்கு மற்றும் நாடக ஆய்வுக்கு பெண்ணியக் கோட்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்தும் ஒரு புத்தகத்தை எழுதியுள்ளார். இவை அரங்க கலாசார கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துவதை எடுத்துக்கொள்ளும் சில படைப்புகள். இந்த

இது எங்கள் நாடு

நீங்கள் உங்கள் தாயரர்
நினைவுகூருகையில்
எம் வெற்றிமூரசில்
இரத்தக்கறை படிக்கிறது

எம் செங்கோல் காணாமல் போகிறது.

ஆயிரம் மனச்சாட்சிகள் நுழைந்து
எங்களை

கூக்குமேடைக்கு இழுத்துச்செல்வதைக் காண்கிறோம்.

ஆதலால் உங்கள் தாயரங்களையும்
அதனால் படிந்தநினைவுகளையும்
மறவுங்கள்.

சாம்பலிலிருந்து பீனிக்ஸ் பறவை
பறக்குமென்று யார் கூறியது
பொய்யை.

அந்நகரமும் அந்நகரின்
என்றென்றிலும் கைதுசெய்யப்படுவீர்கள்.
ஏனெனில் இது எங்கள் நாடு

யாதே வெற்றிகளின் நாயகர்.
எங்கள் தாயின் கருவறையிலிருந்தே
கொலைவாள்களை கொண்டு வந்தோமெனில்
நாம் யாராக இருக்கமுடியும்?

உங்களால் ஒருபோதும் வெல்லமுடியாது
காலந்தோறும் யாம் ஏவியனசெய்யும்
அவதாரர்களாக உங்களில் ஒருவர்
தோன்றிவந்துகொண்டிருக்கும் வரை
நீங்கள் தோற்றுக்கொண்டிருப்பீர்கள்
நாங்கள் வென்றுகொண்டிருப்போம்.

எச்சந்தர்ப்பத்திலும் நாம்
வெற்றிகளைக் கொண்டாடுவோம்
பேரணி போலோம்

உங்கள் புதைகுழிகளின் மீது ஏறிநின்றும்
எம் வெற்றிப் பாடலையே இசைப்போம்.
ஏனெனில்
இதுஎங்கள் நாடு.

படைப்புகளில் பெரும்பாலானவை ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தைக் கையாளுகின்றன.

இந்தக் கட்டுரை கோட்பாடு பற்றியது அல்லது நாடகத்தைப் பற்றியது என்றோ அல்லது அதனை ஒப்பிடுவதோ அல்ல. அதற்கான ஒரு அறிமுக உரையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டியது. 'கோட்பாடு மற்றும் அரங்கு' என்பன இரண்டும் வேறுபாடுடைய துறைகளாகும். இது பின்வரும் கட்டமைப்பில் தெளிவு படுத்தப்பட வேண்டியன. கோட்பாடு மற்றும் அரங்கு பற்றிய விவாதங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியன.

இது எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்றால், கோட்பாடுகளை முன்வைக்கின்ற நாடகப் பள்ளிகள் அல்லது குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டாளர்களின் வேலைகளைச் சுற்றி அல்ல, மாறாக அரங்கு தொடர்பான பிரச்சினைகளைச் சுற்றி கோட்பாடுகள் விவாதத்திற்கு உட்பட்டு குறிப்பிட்ட சிக்கலுடன் தொடர்புடையவை எவை என்பன விவாதிக்கப்பட வேண்டியன.

இந்த சிக்கல்கள் மூன்று பரந்த தளத்தின் கீழ் தொகுக்கப்பட வேண்டும்.

1. மேடையில் வாய்மொழியாக சொன்ன தற்கும் மற்றும் சொல்லாதவற்றுக்கும் இடையிலான உறவுகளைத் தெரிந்து கொள்ளுதல். அரங்கு உரையாகவும் (எழுத்துரு), அரங்கு உருவகமாகவும், பொருள் நிகழ்வாகவும் உள்ளது. இங்கு எது முக்கியத்துவம், அதன் பொருள், புரிதல், சொற்கள் மற்றும் மேடை, வாழ்க்கை, உடல் மற்றும் குரல் போன்ற பிரச்சினைகள் ஆராயப்பட வேண்டியன.

2. அரங்கில் ஈடுபட்டுள்ள நபர்களுடன் - அகநிலை, நிறுவனம், எழுத்தாளர், பாத்திரம், கலைஞர், பார்வையாளர்கள் மற்றும் அரங்கு சம்பந்தப்பட்ட அனைவருடனும் ஒத்துழைப்பைக் கொண்டுள்ள தன்மை கவனிக் கப்படவேண்டும்.

3. அரங்கு உலகின் ஒரு நிறுவனம் என்றும், அரங்கின் பிளேஹவுஸுக்கு வெளியே உலகத்துடனான உறவுகள் என்றும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். இங்கே பிரச்சினைகள் வரலாற்று, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சக்திகளை உள்ளடக்குகின்றது. இவை அரங்கை ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் இடத்தில் மிகவும் குறிப்பிட்ட வழியில் இணைக்கின்றன.

4. இந்த ஒவ்வொரு விடயத்திலும், இந்தப் பரிசீலனையில் உள்ள சிக்கல்களை

அறிந்து கொள்ள மிகவும் பொருத்தமானதாகத் தோன்றும் குறிப்பிட்ட கோட்பாடுகளை முன் வைத்து நாடகப் பள்ளிகளைப் பற்றிய விபரம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கலாசாரக் கோட்பாடு இங்கு முக்கியமில்லை. மாறாக நாடக ஆய்வுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகத் தோன்றும் இயக்கங்களின் பரந்த, பொதுவான தகவல் முக்கியம்.

பெண்ணியத்தின் பெரும்பகுதி அகநிலைத் தன்மையின் மீதான பாலினத்தின் தாக்கத்தைப் பற்றியது என்றாலும், பெண்ணியம் உலகத்துடனான உறவுகள் குறித்தும் ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்டுள்ளது.

நாடகம் மற்றும் உலகம் குறித்து, பொருள் முதல்வாதக் கோட்பாடு, பின்நவீனத்துவம் மற்றும் காலனித்துவத்திற்கு பிந்தைய காலம் பற்றி விவாதிக்கப்பட வேண்டும்.

கோட்பாடு மற்றும் நாடகம் என்பன பல வேறுபட்ட உறவுகளைக் கொண்டிருக்கலாம். அரங்கு சில நேரங்களில் கோட்பாட்டுடன் ஒத்ததாகவோ அல்லது தத்துவார்த்த பிரதி பலிப்புக்கு சமமாகவோ இருக்கலாம்.

அரங்கு ஒரு தத்துவார்த்த நிலையை இயக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் இங்கே காணப் படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மனோவியல் பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடு மற்றும் ஹெலின் சிக்ஸஸ், பெண்ணியக் கோட்பாடு ஆகிய வற்றைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

நாடகத்தைப் பற்றி விவாதிப்பது நாடகத்தின் ஒரு பகுதியைப் பற்றி விவாதிப்பதாகும். நாடக ஆய்வுகள் நாடகத்திற்கு நாடகம் வேறுபட்டதாகும். ஆதனால் அரங்க ஆய்வுகள் சரியாக எச்சரிக்கையாக இருக்கின்றன.

நாடக ஆய்வுகள் நாடகத்தை மட்டுமே படிக்க முடியும், அரங்கை அல்ல என்று இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. பெரும்பாலும் நாடக எழுத்துரு என்பது நிகழ்த்துகைக்கான அடித்தளமாகும். நாடகத்தில் கால, இடம், இயக்கம் என்பது பற்றிய புரிதல் முக்கியமானது.

நிகழ்த்துகைக் கலை அன்றாட வாழ்க்கையின் நிகழ்த்தப்படும் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய குறிப்பைக் குறிக்கும். நாடக எழுத்துரு குறிப்பாக மேற்கத்திய பாரம்பரியத்தில் நாடகத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாக உள்ளது. அதேசமயம் கீழைத்தேச வரலாற்றிலும் முக்கியமானதாகும்.

மாடும் மனிதருமாய் ஊர் வெளி காலையிற் கரையத் தொடங்கியது. இரைச்சலும் சமையுமாய் நகர்ந்த நடுத் தெருவின் குழப்பம் மடத்தடிச் சந்தைவரை நீண்டு நிரவியது. கோயிற்கரைப் பள்ளிக்கூடத்தின் வழமையான இயந்திரச் யெற்பாடுகள் இரைச்சலும் அமைதியுமாய் சுழன்று கொண்டிருந்தன.

□

வழமைபோல் இரண்டு காற்று அருவிகளும் உரையாடிக்கொண்டு தமது காலை உலாவைத் தொடங்கின.

“இந்தப் பனங் கூடலுக்கு உள்ளாலை வளைஞ்சு நெளிஞ்சு போறதே பெரிய சந்தோசம்”

“ஓம், இந்த உலகத்திலை வளைஞ்சு நெளிஞ்சு வாழுறவை சந்தேசமாய்த்தான் இருக்கினம்”

“பனை ஓலை மயிலின் விரிச்சு தோகையைப் போலை அழகாயிருக்கு”

“அதின்ரை தலையை அடிச்சு விழுத்தின வனுக்கு அழகு எங்கை தெரியப் போகுது?”

“இப்ப நாங்கள் எங்கை போறம்? வல்லை வெளிக்கோ அல்லது கல்லுண்டாய் வெளிக்கோ?”

“இல்லை நாங்கள் ஒரு புது இடத்துக்குப் போறம். அந்த வளைவாலை திரும்புவம்”

“அதென்ன இரண்டு பெரிய கோபுரமும் நடுவிலை ஒரு கூடார வளைவும்”

“அதுதான் அந்தக் கிராமத்தின்ரை வர வேற்பு வளைவு”

“அதைக் கட்ட கோடி கோடியாய்க் காசு செலவழிஞ்சிருக்குமே?”

“காசு போனால் என்ன, அது கிராமத்துக்குப் பெருமை தானே! காசுக்காறக் குப்பர்தான் அதைக் கட்டினவர். இப்ப கிராமத்தின்ரைபேர் மறைஞ்சு அவற்றை பேர்தான் எழும்பி நிக்குது”

“அதென்ன அங்காலை ஓலைக் கொட்டில்கள் சிதறித் தெளிச்சபடி தெரியுது?”

“அது இந்தக் கிராமத்தின்ரை ஓலைப் பக்கம். அன்றாடக் காய்ச்சிகள்தான் அங்கை இருக்கினம், ரோட்டுக்கு மற்றப்பக்கம் இருக்கிறது கல்வீடுகள் அதை ஓட்டுப்பக்கம் எண்டு சொல்லுவினம்”

“அப்ப இந்த வளைவு கட்டினவற்றை வீடும் அங்கை தான் இருக்கோ?”

“வீடோ? அது வீடில்லை, மாளிகை. அதிலை தெரியிற கட்டிடம்தான் அவற்றை வீடு”

“இவ்வளத்துக்கும் அவருக்குக் காசு எங்காலை?”

“அது எல்லாருக்கும் தெரிஞ்ச ரகசியம். அந்த ஓலைப் பக்கத்துக்கு உதவி செய்யிறன் எண்டு சொல்லி அவர் வெளி நாடுகளிலை காசைக் கிளப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்”

□

“இப்ப நாங்கள் ஓலைப்பக்கத்துக்குப் போவம். அந்த வயல் வரம்பிலை ஒரு பொம்பிளைப் பிள்ளை வருகுது. அதோடை பேசிப் பாப்பம்”

“ஏன் பிள்ளை இண்டைக்குப் பள்ளிக்குடத்துக்குப் போகயில்லையோ?”

“இல்லை நான் பள்ளிக்குப் போறதில்லை” என்றை தம்பிக்கு மூண்டு வயசு அம்மா கூலிவேலைக்குப் போய்விடுவா. நான்தான் அவனைப் பாக்க வேணும். நான் இப்ப வயல் கிணத்திலை தண்ணி அள்ளப் போனனான். தம்பி தனியா இருக்கிறான் ஓடிப்போக வேணும்.”

“இண்டைக்கு நல்ல அனுபவம். நாங்களும் அந்தப் பிள்ளையோடே சுறுக்காப் போவம்”

“என்ன இண்டைக்குச் சாப்பாடு?”

“அம்மா பின்னேரம் கூலி வேலையாலை வந்து சமைப்பா. இடைநேரம் பக்கத்து வீட்டு அண்ணை ஏதேன் வாங்கிக் கொண்டு வந்து தருவார்”

“அவர் என்ன செய்யிறார்?”

“அவர் நல்லாப் படிச்சவர். வேலை தேடிப்போவர். ஆனால் அவருக்கு வேலை கிடைக்கேல்லை. பெரிய இடத்து அணைவு ஒண்டும் அவருக்கு இல்லை”

“அவரோடே கதைக்கலாமோ?”

“இப்ப அவர் ஏதோ கூலிவேலைக்குப் போட்டார். கிடைக்கிறதிலை எங்களுக்கும் கொஞ்சம் தருவார். அவராலை எங்களுக்குப் பெரிய உதவி. காணாமல்போன எங்கடை அண்ணன் மாரையும் அப்பாவையும் நினைச்ச இரவிலை சத்தம்போட்டுக் குளறி அழுவம். அப்ப அவர் ஓடிவந்து எங்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லுவார். ‘நான் வெளித் திண்ணையிலை இருக்கிறன். நீங்கள் பயப்பிடாமல் படுங்கோ’ என்று சொல்லுவார்.”

“அவர் நல்ல பெடியன்போலை இருக்கு”

“அவர் இரவிலை படிச்சக் கொண்டிருப்பார் எழுதி எழுதி கட்டுக்கட்டாக வைச்சிருக்கிறார். தன்ரை எழுத்தை நான் படிக்க வேணு மெண்டு ஆசைப்படுவார். இரவிலை எனக்கு எழுத்துப் பாடமும் சொல்லித் தருவார்”

“வந்த நாங்கள் அவற்றை வீட்டையும் ஒருக்கா பார்ப்பம்”

“ஆள் இல்லாத நேரம் வீட்டைப் பார்க்க லாமோ?”

“அவர் இல்லாத நேரம் நான்தான் அந்த விட்டுக்குக் காவல், வாருங்கோ போவம்”

“குடிசை நல்ல அழகாயிருக்கு”

“நான்தான் கூட்டி மெழுகிறனான். ‘சின்னப்பிள்ளையள் இப்பிடிக் கஷ்டமான வேலையள் செய்யக்கூடாது’ என்று அவர் பேசுவார். அங்கை பாருங்கோ அவர் படிச்ச புத்தகங்களைத் திண்ணையில் வடிவா அடுக்கி வைச்சிருக்கிறன். எண்டைக்கோ ஒரு நாள் நானும் அதைப் படிப்பன்.”

“அவர் எழுதியதை நாங்கள் பார்க்க வேணும்”

“அங்கை பாருங்கோ அந்த வாங்கிலும் பத்தகம் இருக்கு. அவற்றையும் ஒலை அடுக்குப் போலை அடுக்கி வைச்சிருக்கிறன்.”

“மேலை இருக்கிற ஒரு கடதாசிக் கட்டை எடுத்துத் தாங்கோ வாசிச்சப் பார்ப்பம்.”

“முதலிலை நான் வாசிக்கறன்... இந்தப் பெண் பிள்ளையின் கதைதான் எழுதப் பட்டிருக்கு. இவள் தேடிக் கொண்டிருக்கும் உறவுகளின் கவலைச்சமை இந்தச் சிறு குடிலில் இறக்கி வைக்கப் படுவதாகக் கதை தொடருது”

“அவர் நல்ல அண்ணனாயிருக்கிறார். எப்பவாவது அவரோடே கோபப் பட்டிருக் கிறியளோ?”

“ஒரு நாள் கோபப்பட்டனான்”

“எதுக்கு?”

“உழைக்கிற காசை மிச்சம் பிடிச்ச எதிர் காலத்திலை ஒரு நல்ல பெடியனைப் பார்த்து எனக்குக் கலியாணம் செய்து வைக்கிறதாய்ச் சொன்னார். எனக்குக் கோபம் வந்துவிட்டுது. நான் அழுதுகொண்டு ஓடினன். அவர் ஓடிவந்து என்ரை கையைப் பிடிச்ச, தான் விளையாட்டாகச் சொன்னதாகச் சொல்லி என்னைச் சமாதானம் பிடிச்சார்”

வெற்றி

ஒரு மரத்தடம் போய்
கவதை தா... என
கேட்டுக் கொண்டேன்

உனக்கு...
தேவையான கவதையை
என்னிடம் இல்ல

இலைச் சிறுகளை வீர்த்து
பறந்து போக
துடிக்கும்
எனது...
இலைகளிடம் இல்ல...

பூத்துக் குலுங்க்
புதுமணம் பூர்ப்பும்
எனது...
மலர்களிடம் இல்ல...

கன்ந்து சுவை சீந்தும்
எனது...
கன்களிடம் இல்ல

நலம் ப்ளாந்து
நீர் தேடி இலையும்
எனது வெர்களிடம் கைள்
உனக்கு....
கவதை கடைக்கும்

மரம் சொன்னது

உ. நசார்

கறுப்பென்றால் வெறுக்கின்றார்
காறியும் உமிழ்கின்றார்
கறுத்தநிறம் கொண்டோரை
வெறித்தனமாய் தாக்குகிறார்
நிலத்திலுள்ள கறுப்பரெல்லாம்
நிமிர்ந்துநிற்கும் நிலைபார்த்து
வெறுத்தவரே வியக்கின்றார்
விருப்பமின்றிப் பார்க்கின்றார் !

காந்தியைக் கறுப்பரென்று
காலாலே மிதித்தார்கள்
கருணையின்றி அவர்வாழ்வில்
கஷ்டம்பல கொடுத்தார்கள்
சாந்திதனை வேண்டியவர்
சாப்பிடவே மறுத்ததனால்
கறுப்பரெனப் பார்த்தவரே
கதிகலங்கி போனார்கள்!

கறுப்பினத்தை விலங்கெனவே
கண்டுநின்ற கூட்டத்தார்
கனவுகாணா வகையினிலே
கறுப்பரே தலைமையானார்
வெறுத்தொதுக்கி நின்றவினம்
பொறுத்தொதுங்கி போகாமல்
வீரமுடன் எழுந்ததனால்
வெற்றிகொண்டே நிற்கிறதே !

வான்கறுக்கா நின்றுவிடின்
மழைவருதல் இல்லையன்றோ
இரவுவரவில்லை என்றால்
பகலுக்கே அர்த்தமுண்டோ
கறுப்புநிற ரத்தமதை
கண்டுவிடல் சாத்தியமா
கறுப்பதனை வெறுப்பதற்குக்
காரணம்தான் விளங்கவில்லை !

கறுப்பதனை வெறுப்போர்கள்
கறுப்புமுடி வருவதற்கு
காசுபல செலவழித்து
காணுகிறார் இன்பமதில்
கறுப்புடுப்புப் போடுகிறார்
கறுப்புக்கார் வாங்குகிறார்
கறுப்புநிறப் பொருள்வாங்கி
காணுகிறார் மனமகிழ்வை !

கறுப்பதனை குறையெனவே வெறுத்துவிடல் முறையாமோ!

வெள்ளைநிற முள்ளவரே
வெள்ளைமுடி வெறுக்கின்றார்
விதம்விதமாய் சாயத்தை
விலைகொடுத்தே வாங்குகிறார்
அள்ளியள்ளி அதைப்பூசி
ஆனந்தம் காணுகிறார்
அவர்வெறுத்த கறுப்புதனை
அவரேற்றே மகிழுகிறார் !

வெள்ளையினக் கூட்டத்தை
வென்றுநின்ற மாமனிதர்
நெல்சனாம் மண்டேலா
நெஞ்சரத்தைப் பார்த்துவிட்டு
கறுப்புநிற ரோஜாவாய்
கருத்தினிலே கொண்டதனால்
பொறுப்புமிகு பதவிபெற்றார்
கறுப்புநிறப் பெருமகனும் !

வெள்ளைநிற முடையோரின்
விருப்பமெலாம் மாறிடினும்
வெள்ளையரை விரட்டிவிட்டோர்
வேறுருவம் கொண்டுவீட்டார்
கள்ளமனம் அவரிடத்தில்
மெள்ளவருக் கொண்டதனால்
கறுப்புதனை அவருமிப்போ
வெறுப்புடனே நோக்குகிறார் !

வெள்ளையாய் பிள்ளைபெற
விதம்விதமாய் உண்ணுகிறார்
வெள்ளையாய் பெண்தேடி
விரைந்தோடி அலைகின்றார்
உள்ளமதை வெள்ளையாய்
உருவாக்க மறுக்கின்றார்
கள்ளமனம் எல்லாமே
கறுப்பாக இருக்கிறதே !

சாமியிருக்கும் கருவறையும்
சரியான கறுப்புத்தான்
சாமியிலை அத்தனையும்
சரியான கறுப்புத்தான்
தாயினது கருவறையும்
சரியான கறுப்புத்தான்
கறுப்பதனை குறையெனவே
வெறுத்துவிடல் முறையாமோ !

மகாதேவ ஐயர் ஜெயராமசர்மா (மெல்பேன் ..... அவுஸ்திரேலியா)

பலஸ்தீன கவிஞர் மஹ்மூத் தர்வீஷின் கவிதைகள் - ஓர் அறிமுகம்

நகங்களால்

கத்தி முனையால்

அதை அழுத்துவேன்” என்றும் தன் கவிதை பற்றி இவரே தன்னுடைய கவிதைகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தர்வீஷின் கவிதைகள் தனது சொந்த நாடான பலஸ்தீனம் இஸ்ரேலால் அபகரிக்கப்பட்டமை, அதனை இழந்த சோகம், தாய் நாட்டுப்பற்று, பலஸ்தீனத்தைக் கைப்பற்றத் துடிக்கும் போர்வீரர்களின் மன உணர்வுகள், பலஸ்தீன மக்களின் துயரங்கள், இஸ்ரேலின் அடக்கு முறைக்கு எதிரான எதிர்ப்புக் குரல், மீண்டும் பலஸ்தீனம் கிடைக்கப்பெறும் என்ற நம்பிக்கை உணர்வு என்பவற்றைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ளன. பலஸ்தீனம் இஸ்ரேலியர்களால் அபகரிக்கப்பட்டபோது இஸ்ரேல் நாட்டின் போர்ச்சூழலின் உக்கிரத்தை ‘முற்றுகை’ எனும் கவிதையில் தர்வீஷ் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“முற்றுகையின் யோசு காலம்

வெளியாக மாறுகிறது

அது அதன் நிரந்தரத்தை

அடிமையாக்குகிறது

அது அதன் நேற்றையும் இன்றையும்

தாமதப்படுத்துகிறது”

பலஸ்தீனக் கவிதைகள் வழியாக உலகிற்கு அறிமுகமானவர். **மஹ்மூத் தர்வீஷ்**. ஒரு நெருக்கடியான, போர்ச்சூழலின், இஸ்ரேலிய உருவாக்கத்தின் சற்றுப் பிந்திய காலகட்டத்தில் அன்றைய பலஸ்தீனக் கிராமமான பிர்வாவில் 1941ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இக்கிராமம் இஸ்ரேலினால் முற்றாக அழிக்கப்பட்டபோது ஏழு வயதான **தர்வீஷ்** தனது பெற்றோருடன் லெபனானுக்கு அகதியாகக் குடிபெயர்ந்தார். ஓராண்டுக்குப் பின் அவர்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பலஸ்தீனுக்குத் திரும்பி வந்து கலிலீயில் குடியேறினார். 1971ஆம் ஆண்டுவரை இஸ்ரேலின் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிரதேசத்திலேயே தர்வீஷ் வாழ்ந்து வந்தார்.

இளம் வயதிலேயே தனது சொந்த ஊரின் இழப்பைக் கண்டதால் அதன் தாக்கம் அவரை விட்டுச் செல்லவில்லை. இதனால் அவருக்கு ஏற்பட்ட இழப்புக்கள் அவரை கவிதை எழுதத் தூண்டின. 1950களில் இருந்தே கவிதை எழுத ஆரம்பித்தார். அவருடைய கவிதைகள் பலஸ்தீன மக்களின் போராட்டக் கவிதைகளாக உருவெடுத்தன. பலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டத்தின் பிரசாரகளாக பேனாவும் மையும்கொண்டு போரிடும் ஒரு போராளியாகவே இவரைப் பலரும் கருதினர்.

“நான் வாழும் வரை என் சொற்களும் வாழும் சுதந்திரப் போராளிகளின் கைகளில் ரொட்டியாகவும் ஆயுதமாகவும் என்றும் இருக்கும்” என்றும் ‘**எதிர்ப்பு**’ எனும் கவிதையில், “கவிதை என் க்ஷடிக்கும் உப்பு என் ரொட்டியின் உப்பு கண்ணின் திரவம்

சீவராசா ஓசாநத்

(உதவி விரிவுரையாளர்,

மொழித்துறை,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)

இவ்வாறு முற்றுகையிடப்பட்ட பலஸ் தீனத்தின் மீதான காதலும் அதனை இழந்த சோகமும் இவரது கணிசமான கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மஹ்மூத் தர்வீஷ் தனது தாய்நாடான பலஸ்தீனத்தை காதலியாக உருவகித்துப் பாடியுள்ளார். அவரைப் பொறுத்தவரை தாய்நாட்டு இழப்பு தனது சொந்த வீட்டின், சொந்தக் காதலின் இழப்பாகவே அவரது கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனை 'கடலுக்கு ஒரு வானம்', 'முதல் சந்தியு', 'நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன்', 'தாய் நாடு', 'நான் அங்கு பிறப்பேன்' எனும் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தாய் நாட்டை (பலஸ் தீனத்தை) காதலியாக உருவகித்து 'கடலுக்கு ஒரு வானம்' எனும் கவிதையில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

"நான் ஒருபோதும் காதலிக்காத வகையில்
இன்று உன்னைக் காதலிக்கிறேன்
மல்லிகையின் அலையிலிருந்து நான் நுரையை
அகற்றுகிறேன்"

'முதல் சந்தியு' எனும் கவிதையில் தாய் நாட்டை தனது சொந்தக் காதலியாகக் கருதி தன்னைச் சந்திப்பதற்கு வருவதாகக் கூறி வாக்களித்துச் சென்றவள் இன்னும் வரவில்லை எனக் கூறுகிறார். இங்கு வாக்களித்தவள் என்பது பலஸ்தீனத்தையே குறிப்பிடுகிறது.

"நாலரை மணி
அரைமணி நேரம் முடிந்துவிட்டது
ஒரு மணி நேரம் - இருமணி நேரம்
நிழல்கள் தாமே நீண்டு செல்கின்றன
வாக்களித்தவள் வரவே இல்லை
நாலரை மணிக்கு"

தாய் நாட்டை அதாவது தனது காதலியைப் பிரிந்து செல்ல முடியாது துயரடைந்துள்ளதை

'நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன்' எனும் கவிதையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

"என் உதடுகளைவிட நீ அண்மையில் இருக்கிறாய்
வங்கு சேராத ஒரு முத்தத்திலிருந்து நீ தொலைவில்
இருக்கிறாய்"

நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன் போலும்
பயணப் புறப்பாடு உன் உடலின் நெருக்களில் செல்ல
என்னைத் தூண்டிக்கொண்டிருந்தது

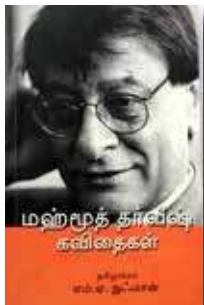
ஆகவே என் மொளந்தை உன் இதழ்களில் விட்டுச்
செல்கிறேன்
என் குரலை கட்டிச்சாரத்தின் படிக்கட்டுகளில் விட்டுச்
செல்கிறேன்"

அதேபோன்று மற்றொரு கவிதையில் தாய் நாட்டைப் பிரிந்தமை பற்றி,

"உன்னை விட்டு விலகிச் செல்கிறேன்
உன்னருகில் ஈர்க்கப்படுவதற்காக"
எனக் கூறியுள்ளார்.

போர் வீரர்கள் போரில் இறந்தாலும் தமது சொந்தத் தாய்நாட்டில் (பலஸ்தீனத்தில்) இறக்க வேண்டும் என்றும் பலஸ்தீனம் எங்கள் தாய் நாடு என்றும் கூறும் தாய் நாட்டுப் பற்றை 'தாய் நாடு' எனும் கவிதையில் மஹ்மூத் தர்வீஷ் முன்வைத்துள்ளார்.

"இந்த நாடு எனது,
நீண்ட காலத்துக்கு முன்பு நல்ல, கெட்ட மனாரிலைகளில்
நான் ஓட்டகங்களில் பால் கறந்திருக்கிறேன்
என் தாய் நாடு நாடு கடத்தப்பட்டவனின் கோபம்
முத்தமும் அரவணையும் வேண்டும் ஒரு குழந்தை
ஒரு சிறைக் கூடத்தில் அடைக்கப்பட்ட காற்று
தன் மகன்களுக்கும் தன் வயலுக்குமாகத்
துக்கம் அலுஷ்டிக்கும் ஒரு கிழவன்
ஈச்சை மரத்தின் பாலாக்களில் என்னைத் தொங்கவிடு
என்னைத் தூக்கிலிடு
நான் ஈச்சையை வஞ்சிக்க மாட்டேன்"

மஹ்மூத் தர்வீஷ் கவிதைகளில் பாடுபொருள் டீராட்ட உணர்வாகவே அமைந்தன. அந்தவகையில் இவருடைய கவிதைகளை டீராசீர்யூர் எம். ஏ. நு.:மான் அவர்கள் தம்முல் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இதன்மூலம் மஹ்மூத் தர்வீஷ் அவர்களை தம்முக்கு ஓரளவு அறிகுறியுள்ளவர்கள் என்று நு.:மான் அவர்கள் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கு தாய் நாட்டை (பலஸ்தீனத்தை) கோபமாக, காற்றாக, குழந்தையாக, கிழவனாக உருவகித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பலஸ்தீன மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களது தாய் நாட்டை இஸ்ரேலிடமிருந்து மீட்டெடுப்பதற்காக தாரக மந்திரமாக தாய் நாடு என்ற சொல்லையே உச்சரித்துள்ளார்கள் என்பதை **'நான் அங்கு பிறந்தேன்'** எனும் கவிதை முன்வைத்துள்ளது.

“நான் அங்குதான் பிறந்தேன்
வானம் நன் தாய்க்காக அமுதபோது
இரத்த நீதி மன்றத்திற்குரிய எல்லாச் சொற்களையும்
கற்றேன்

அதனால் என் விதியை என்னால் மீறமுடிந்தது

நான் எல்லாச் சொற்களையும் கற்று

பின்னர் அவற்றை உடைத்தேன்

ஒரே ஒரு சொல்லை உருவாக்க: அங்குதான் நாய் நாடு”

பலஸ்தீனத்திற்கும் இஸ்ரேலுக்கும் இடையே இடம்பெற்ற போராட்டத்தில் இஸ்ரேல் நாட்டைச் சேர்ந்த போர் வீரன் ஒருவன் அனைவரும் ஒரே இனம் என்பதையும் யுத்தத்தை வெறுப்பதோடு சமாதானமான நாட்டை விரும்புவதையும் ஒரு சில கவிதைகளில் பதிவு செய்துள்ளார்.

“பெண்கள், குழந்தைகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தில்

சாவதை நான் மறுக்கிறேன்

பணக்காரனின் கிணற்றையும்

திராட்சைத் தோட்டங்களையும் பாதுகாப்பதற்காக,

எண்ணெய்க் கம்பனிகள் ஆயுதத் தொழிற்சாலைகளின்

பெருமுதலாளிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக

யுத்தம் செய்ய சாவதை நான் மறுக்கிறேன்”

பலஸ்தீன மக்களின் ஆறாத்துயரத்தை காயம் அல்லது புண் என்று பாடிமப்படுத்தியுள்ளார் மஹ்முத் தர்வீஷ். நாட்பட்ட புண் அல்லது காயம் சுகமடையாது இருப்பதைப்போன்றே பலஸ்தீன மக்களின் சொந்த நாட்டை இழந்த துயரம் காணப்படுவதாக சில கவிதைகளை முன்வைத்துள்ளார் மஹ்முத் தர்வீஷ். **'சீற்றம்'** எனும் கவிதையில் இது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

“நாட்பட்ட புண்ணுக்கு ஆறுதலாக

களைந்த வார்த்தையைத் தருகிறேன்

சுகப்படுத்த முடியாத ஒரு காயமாக

அவனை எங்கள் இதயத்தில் இருந்துவோம்

கண்ணீரை, சோகத்தை,

கஷ்டங்களை விடப் பெரியது காயம்”

அதேபோன்று **'கைக்குட்டைகள்'** எனும் கவிதையில்,

“அன்பே,

என் நாய் நாட்டின் ஒரு காயத்தை

அவற்றால் மறைத்துக் கட்டு”

என்றும் **'தாரத்து நகரில் ஒரு அந்நயன்'**

எனும் கவிதையில்,

“நான் இளைஞனாயும்

அழகனாயும் இருந்தபோது

ரோஜா என் இல்லமாய் இருந்தது

அருவிகள் என் கடலாய் மாறின

பின்னரோ,

ரோஜா ஒரு காயமாய் மாறிற்று

அருவிகள் தாகமாயின”

என்றும், **'இரங்கற்பா 8'** எனும் கவிதையில்,

“சுகப்படுத்த முடியாத ஒரு காயமாக

அவனை எங்கள் இதயத்தில் இருந்துவோம்”

என்றும் கூறியுள்ளார்.

பலஸ்தீன மக்களின் சுதந்திரப் பிரகடனத்தை வரைந்தவர் மஹ்முத் தர்வீஷ். இதனால் இவர் இஸ்ரேலின் நெருக்கடிகளுக்கு முகம்கொடுத்தது மாத்திரமல்லாது சிறையில் அடைக்கப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டார். பலஸ்தீன படைவீரர்களும் அத்தகைய துன்பத்தை எதிர்நோக்கியுள்ளனர். **'எதிரீனை'** என்ற கவிதையில் படைவீரன் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டுள்ளதை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“அவர்கள் என்னை இருட்டறையில் அடைந்தனர்

என் இதயம் கூறியக் கதிர்கள்போல் ஒளிர்ந்தது

என் இலக்கத்தை அவர்கள் சுவர்களிலே எழுதினர்,

சுவர்கள் பசிய மெய்ச்சல் நிலங்களாகின”

படைவீரர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டது மாத்திரமல்லாது போராட்டத்தின்போது மக்கள் (சாதாரணமான ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள்) இறந்துள்ளதையும் சில கவிதைகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. **'பல்யான் 48'** எனும் கவிதை, இஸ்ரேல் இராணுவத்தினரால் கொலை செய்யப்பட்டு தூக்கியெறிப்பட்ட ஒரு தொழிலாளியைப் பற்றியதாக அமைகிறது.

“அவன் கொலையுண்டு கற்களின் மீது வீசப்பட்டான்

இவனது பையில் அவர்கள் கண்டெடுத்தவை

சில நாணயங்கள்

ஒரு அடையாள அட்டை
அவனது பூயத்தில்
பச்சை குத்திய நடங்களும் இருந்தன”

‘நிலத்தின் கவிதை’ எனும் கவிதை 1976ஆம் ஆண்டு மாணவர்களின் ஆர்ப்பாட்டத்தின்போது இஸ்ரேல் இராணுவத்தினரால் ஐந்து சிறுமிகள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதை நினைவூட்டும் வகையில் அமைகிறது.

“எழுச்சி ஆண்டின் மார்ச் மாதத்தில்
தன் இரத்தத்தின் ரகசியத்தைப்
பூமி நமக்குச் சொன்னது
மார்ச் மாதத்தில்
அந்த ஆரம்ப பள்ளியின் கதவருகே
ஐந்து சிறுமிகள்
உதாச் செடியைக் கடங்கு வந்தனர்
கூப்பாக்கியைக் கடங்கு வந்தனர்
தீயில் கருகி வீழ்ந்தனர்”

பலஸ்தீன மக்களின் எதிர்ப்புணர்வையும், தாய் நாட்டைப் பெறமுடியும் என்ற தன்மம்பிக்கையையும் இவர் தனது கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தத் தவறவில்லை. ‘வாக்குமூலம்’, ‘அடையாள அட்டை’ என்னும் கவிதைகளில் தான் ஒரு அராபியன் என்ற சுய அடையாளத்தையும், ஆக்ரோசமான மனநிலையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ‘வாக்கு மூலம்’ கவிதையில் இருந்து சில வரிகள்.

“எழுதிக்கொள் இதனை
நான் ஓர் அராபியன்
எனது அட்டையின் இலக்கம் 50000
.....

எழுதிக்கொள் இதனை
நான் ஓர் அராபியன்
தொழிலாளருடன் கற்கள் உடைக்கிறேன்”

அதேபோன்று ‘நான் பிரகடனம் செய்கிறேன்’ எனும் கவிதையும் எதிர்ப்பின் குரலாகவே அமைகிறது.

“எனது கண்கள் இருக்கும் வரை
எனது உதடுகள் இருக்கும் வரை
எனது தன்னுணர்வு இருக்கும் வரை
விடுதலைக்கான பயங்கரப் போரை
எதிரியின் எதிரில் நான் பிரகடனம் செய்கிறேன்”

‘மன்தருக்கான பாடல்’ எனும் கவிதை யில், போராட்டத்தின்மூலம் எதிர்காலத்திற் கான

விடியலையும், இழந்தவற்றையும் (பலஸ்தீனத்தை) பெறலாம் என்ற தன்னம்பிக்கையைக் காணமுடிகின்றது.

“விண்ணகம் நோக்கி நாம் பாடல் பாடலாம்
நம்பிக்கைகளை நாங்கள் அனுப்பலாம்
.....

ஆம் நாங்கள் அராபியன்
நாங்கள் அறிவோம்
தொழிற் சாலைகளும் வீடுகளும்
மருத்துவ மனைகளும் பாடசாலைகளும்
எப்படிக் கட்டுவது என்பதை அறிவோம்”

பலஸ்தீனக் கவிஞர்களுள் ஒருவரான தார்விஷ் பலஸ்தீன நாட்டின் விடுதலைக்கான போராட்டக் கவிதைகளை எழுதியவர். இவருடைய கவிதைகள் இஸ்ரேல் நாட்டிற்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தன. மேற்கத்தேய விமர்சகர்கள் இவரை பாப்லோ நெருதா மற்றும் ராபட்லோயலோடு ஒப்புமைப்படுத்தி மதிப்பீடு செய்தபோது அவர்களுக்கு இணையாகவே மஹ்முத் தர்வீஷ் காணப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மத்முத் தர்வீஷின் சமகாலத்தவர்களே பத்வா தவ்கான், அதோனிஸ் போன்றவர்கள் ஆனால் பலஸ்தீனத்திலும் அரபு தேசத்திலும் மஹ்முத் தர்வீஷ் பேசப்பட்டதைப் போன்று இவர்கள் பேசப்படவில்லை. ஏனெனில் இவருடைய கவிதைகளில் பாடுபொருள் போராட்ட உணர்வாகவே அமைந்தன. அந்தவகையில் இவருடைய கவிதைகளை பேராசிரியர் எம். ஏ. நு.மான் அவர்கள் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

இதன்மூலம் மஹ்முத் தர்வீஷ் அவர்களை தமிழுக்கு ஓரளவு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளேன் என்று எம். ஏ. நு.மான் அவர்கள் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவேதான் இவருடைய கவிதைகள் இன்னும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நூலருவாக்கம் பெற்றால் போராட்டக் கவிதையின் முழுமையான விடயங்களையும் அறியமுடியும்.

○○○

ஈழத்து ஊடகவியலாளர் பொ.மாணிக்கவாசகரின் இரண்டு புதிய நூல்கள்

என்.செல்வராஜா
லண்டன்

‘மீண்டும் யாழ். மண்ணில் பதிந்த எம் தடங்கள்’ என்ற தலைப்பில் ஏப்ரல் 2003^{ஆம்} கிளிநொச்சி, அறிவு அமுது பதிப்பகத்தின் வாயிலாக ஒரு நூல் வெளிவந்திருந்தது. பல அரிய புகைப்படச் சான்றுகளுடன் வெளிவந்த அந்நூல் அக் காலகட்டத்தில் இராணுவக் கட்டுப் பாட்டுக்குள் இருந்த யாழ்ப்பாண மண்ணின் யதார்த்த நிலையினை முதன்முதலாக வெளியுலகிற்குக் கொண்டுவந்திருந்தது. 2000^{ஆம்} ஆண்டின் ஆனையிறுவுச் சமரின்போது, போராளிப் பத்திரிகையாளர் சங்கரும், அவரது புகைப்பிடிப்பாளரும் 31.3.2000 அன்று யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குள் இரகசியமாகத் தரையிறங்கி அன்றாட போர்க்கள நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து ஈழநாதம் பத்திரிகையில் அதனைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்திருந்தனர். வன்னி மக்களின் அபிமான வாசிப்புக்குள்ளாகிப் பிரபல்யமான அந்தத் தொடரின் நூலுருவே 177 பக்கங்களில் வெளிவந்த இந்தப் பிரசுரமாகும்.

ஆனையிறுவுப் படைத்தளத் தாக்குதல் இலங்கை இராணுவத்தினரின் ஆனையிறுவு ஆக்கிரமிப்பிற்கெதிராக 2000^{ஆம்} ஆண்டு மார்ச் 26, ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் தொடுக்கப்பட்டதொரு தாக்குதலாகும். ‘ஓயாத அலைகள் மூன்று’ என்று பெயரிடப்பட்ட இந்தப் படை நடவடிக்கை மூலம் ஆனையிறுவுப் படைத்தளம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் 35 நாட்களின் பின்னர் முற்றாகக் கைப்பற்றப்பட்டு அவர்களின் முழுக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. அவ்வேளையில் யாழ்ப்பாண மண்ணிற்கு விடுதலைப் புலிகளின் பாதுகாப்புடன் இரகசியமாகச் சென்று, பல காலங்களாக ஸீலங்கா இராணுவத்தின் ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாகியிருந்த அந்த மண்ணின் கள நிலைமையினைப் பார்வையிட்டு, புகைப்பட ஆதாரங்களுடன் தகவல்களைச் சேகரித்து மீண்டும் வன்னிக்குக் கொண்டுவந்திருந்த சங்கர், அவற்றை ஈழநாதம் பத்திரிகையில் ஒரு தொடராக வெளியிட்டிருந்தார்.

1995^{ஆம்} வடபகுதியில் தளம்கொண்டிருந்த இராணுவத்தினர், பலாலி இராணுவ முகாமிலிருந்து பெருமெடுப்பில் வலிகாமம் பிரதேசத்தை நோக்கிய படைநகர்வொன்றை நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தனர். இராணுவத்தினரின் இந்தப் பாரிய நடவடிக்கைக்கு முகம்கொடுக்க இயலாமல் 1995^{ஆம்} ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 30^{ஆம்} திகதி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வலிகாமம் பகுதியிலிருந்து மக்கள் அனைவரும் தாம்

வாழ்ந்த வீடுவாசல்களையும் தேடிய தேட்டங்களையும் கைவிட்டு பயத்தோடும் பரிதவிப்போடும் குடாநாட்டைவிட்டு தென் மராட்சி மற்றும் வன்னியை நோக்கிப் பாரிய இடப்பெயர்வொன்றை மேற்கொண்டிருந்தார்கள். சில மாதங்களின் பின்னர் அவர்களில் பலர், இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டிருந்த யாழ் மண்ணில் மீளவும் வந்து வாழத் தலைப்பட்டிருந்தனர். அந்தச் சூழ்நிலையிலேயே 2000களில் தமது உறவுகளின் நிலையைக் கண்டறியும் வகையில் தனது உயிரைப் பொருட்படுத்தாமல் அந்தப் பத்திரிகையாளர் யாழ். மண்ணுக்குச் சென்று மீண்டார்.

இதே வேளையில், 1995^{இல்} வலிகாமம் பாரிய இடப்பெயர்வின்போது, 2000 மக்கள் வரை இடம்பெயராது யாழ் மண்ணிலேயே தங்கியிருந்துமுள்ளனர். அவர்களின் அனுபவங்கள், இடம்பெயர்ந்தவர்களைவிட முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருந்தது. இடம்பெயராது தத்தமது ஊர்களிலேயே வாழத் தலைப்பட்டவர்களுள் **அராலியூர் ந.சந்திரம்பிள்ளை** அவர்களும் அவரது மனைவியும் அடங்கியிருந்தனர். அராலியூர் ந.சந்திரம்பிள்ளை ஒரு தமிழ் சிறுகதை எழுத்தாளரும், நாடக எழுத்தாளரும், நாடகக் கலைஞருமாவார். அவர்களது அந்த ஆறுமாத வெளி உலகத் தொடர்பற்ற வாழ்க்கை அனுபவத்தை காலத்துக்குக்காலம் வீரகேசரியில் அனுபவக்குறிப்புக்களாக எழுதி வந்தார். ஒரு எழுத்தாளர் பத்திரிகையாளரான கதை அது. பின்னர் இவர், **யாழ்ப்பாணத்தல் அந்த ஆறுமாதங்கள்** என்ற தலைப்பில் நவம்பர் 1997^{இல்} அக்கட்டுரைகளை ஒரு நூலாகத் தொகுத்து 90 பக்கங்களில் வெளியிட்டு மிருந்தார்.

இத்தகைய ஊடகவியலாளர்களின் தன்னலமற்ற துணிச்சலமிக்க தேடல்களின் பின்னணியில் இலங்கையின் வவுனியா பிரதேசத்திற்கான பிபிசி தமிழோசை செய்தியாளர், **கலாபூஷணம் பொன்னையா மாணிக்கவாசகம்** அவர்கள் அண்மையில் வெளியிட்டிருந்த இரு நூல்களையும் அறிமுகம் செய்ய விரும்புகின்றேன்.

முதலாவது நூல் **கால அதிர்வுகள்** என்ற தலைப்பில் டிசம்பர் 2018^{இல்} வெளியிடப்

பட்டுள்ள அரசியல், சமூகவியல் கட்டுரைத் தொகுப்பாகும். வவுனியா, தனேத்ரா வெளியீட்டகம், 220 பக்கங்களில் இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளது. (ISBN: 978-955-71254-0-4).

40 ஆண்டுகள் கடந்தும் ஊடகத்துறையில் நிலைத்து நின்று மக்களின் பிரச்சினைகளை நடுநிலையாக வெளிப்படுத்தி வரும் ஊடகவியலாளராக 'கலாபூஷணம்' பொன்னையா மாணிக்கவாசகம் அவர்கள் அறியப்படுகின்றார். போர்க்கால வரலாற்றிணையும் தமிழர்களின் வாழ்வியலையும் மையமாக வைத்து அவ்வப்போது செய்திக் கட்டுரைகளை எழுதி லண்டன் பீ.பீ.சீ தமிழோசை, மற்றும் வீரகேசரி போன்ற ஊடகங்களுக்கும் வழங்கிவந்திருந்தார். **கால அதிர்வுகள்** என்ற இந்நூலில், அத்தகைய கட்டுரைகளே தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. முள்ளிவாய்க்காலில் மெளனிக்கப்பட்ட ஈழ மக்களின் விடுதலைப் போராட்ட வாழ்வின் பின்னரான சோக வழித்தடங்களில் கடந்துசென்ற வாழ்வின் மறக்கமுடியாத சம்பவங்களின் ஒரு ஆவணத்தொகுப்பு முயற்சி இதுவாகும். பல்வேறு காலப்பகுதிகளில் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட அவலங்களையும் உணர்வுகளையும் 'கால அதிர்வுகள்' என்ற அவரது நூல் பேசுகின்றது.

மக்களின் அபிலாஷைகளை உய்த்து உணர்ந்து, அவற்றை அறிவுபூர்வமாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் மிக்கவர் ஊடக வியலாளர் மாணிக்கவாசகம் என்பதை இக்கட்டுரைகள் நமக்குத் தெளிவாகவே நிரூபிக்கின்றன. நெருக்கடிகளும் உயிர் அச்சுறுத்தல்களும் மிகுந்த யுத்த காலத்தில் கடினமான சூழலில் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை சர்வதேச அரங்கிற்கு எடுத்துச் செல்வதற்காக அவர் அர்ப்பணிப்போடு பணியாற்றியவர். இந்நூலில் இவர் எழுதிய கறுப்பு ஜூலை, யாழ்ப்பாணம் சென்ற யாழ்தேவி, மனதைவிட்டு அகலாத மேரி கொல்வின், அரசியல் உளவியல் - அதிர்ச்சி யளித்துள்ள **இராஜேஸ்வரன் டெந்தாரன்** மரணம், பிரச்சினையின் ஆரம்பமா?, நீதியே நீதி கேட்கும் நிலை, பிரதம நீதியரசர் மொஹான் பீரிசின் நியமனம், ரிசானாவின் மரணதண்டனை, இருமுனைப் போட்டி, நல்லாட்சியிலும் தொடரும் மத வெறுப்புணர்வு,

இடைவெளி-விரியுமா சுருங்குமா?, ஐ.நா.மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் நவிப்பிள்ளையின் வடக்கு விஜயம், நவிப்பிள்ளையுடன் உணர்வு பூர்வமான சந்திப்பு, மாற்றுத் தலைமை சாத்தியமா?, காணவோ உணரவோ முடியாத மனிதாபிமானம், விடுதலை விழாக்களும் வேதனைகளும், பொன்விழா காணும் ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி முருகேச சிற்றம்பலம் ஆகிய கட்டுரைகள் இங்கு ஈழத்தமிழர்களின் கடந்துசென்ற ஒரு வரலாற்றுக் காலகட்டத்தின் ஆவணப் பதிவுகளாகும்.

வாழ்ந் துடிக்கும் வன்னி என்ற இவரது இரண்டாவது நூலும் சமூகவியல் கட்டுரைகளைக் கொண்ட தொகுப்பாகும். வவுனியா, தனேத்ரா வெளியீட்டகம், ஓகஸ்ட் 2019^{இல்} இந்நூலை 167 பக்கங்களில் வெளியிட்டுள்ளது. (ISBN: 978-955-71254-1-1).

இந்நூலில், வன்னி மக்கள் போரினால் அனுபவித்த துன்பங்களையும் அதிலிருந்து மீட்சிபெறத் துடிக்கும் இதயங்களையும் அவர்களின் ஏக்கத்தையும் போரின் பின்னரான வன்னியின் வளத்தையும், வனப்பையும் தனது கட்டுரையாக்கத்தின் வழியாக இந்நூலில் மீள்தரிசனம் செய்ய வைத்திருக்கிறார். வன்னி மக்கள் கடந்து வந்த வாழ்வின் மறக்க முடியாத வலிமிகுந்த சம்பவங்களின் ஒரு ஆவணத்தொகுப்பு முயற்சியே இதுவாகும்.

நெருக்கடிகளும் உயிர் அச்சுறுத்தல்களும் மிகுந்த யுத்த காலத்தில் கடினமான சூழலில் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை சர்வதேச அளவிற்கு எடுத்துச் செல்வதற்காக அவர் அர்ப்பணிப்போடு பணியாற்றியவர் என்பதை அனைவரும் அறிவர். அரசியல் கைதிகளின் விடுதலைக்கான இவரது சிறிய முயற்சிகள்கூட புலனாய்வுத்துறையின் கழு குக் கண்களுக்குள் சிக்கி இவரை 2013^{இல்} விசாரணைக்குட்படுத்தவேண்டிய சூழலை ஏற்படுத்தியிருந்தது. தீவிரமாகத் தன் துறையில் செயற்பட முனையும் பத்திரிகையாளர்கள் பொதுவாக இலங்கையில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.

2009^{ஆம்} ஆண்டுக்குப்பின் வன்னியில் இடம்பெற்ற மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் பற்றியும் அதன் பின்னர் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளைப் பற்றியும் 'வாழத் துடிக்கும் வன்னி' என்ற இந்நூல் அதிகளவில்

பேசுகின்றது. வன்னியின் யுத்தபூமி இரும்புத்திரை கொண்டு மறைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு சூழ்நிலையில், 2010^{ஆம்} ஆண்டு அப்பிரதேசத்துக்குச் செல்ல இராணுவத்தால் அனுமதியளிக்கப்பட்ட அரசியல்வாதிகளுடன் பத்திரிகையாளராக திரு. மாணிக்கவாசகரும் உள்ளே சென்று, தான் உள்வாங்கிக்கொண்ட நிலைமைகளையும் அங்கு திறந்தவெளிச் சிறைகளுக்குள் வாழவிடப்பட்ட தமிழ் மக்களின் அபிலாஷைகளையும் உய்த்து உணர்ந்து, அவற்றை அறிவுபூர்வமாக வெளிப்படுத்தும் வகையில் பல கட்டுரைகளை **வீரகேசரி**யில் எழுதத்தொடங்கினார். 31.5.2010 முதல் 24.6.2010 வரை அவர் எழுதிய காத்திரமான புதிய செய்திகள் வெளி உலகின் பார்வையில் அதிர்ச்சி அலைகளை அந்நாளில் ஏற்படுத்தியிருந்தன. அத்தகைய கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகவே இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

இந்நூலில் இவர் எழுதிய மரத்துல பாம்பு பிள்ளைகள் சொல்லத்தான் தெரிஞ்சது, சராசரியாக எட்டு மாணவர்கள் உயிரிழந்து போனார்கள், உழைப்புத் திறனை உணர்த்தியது, ஓடிஓடிப் படம் எடுத்தனர், சனமெல்லாம் நடையில்தான் திரியுது, வாழ்கையின் உயிர்ப்பும் துடிப்பும், சமூகங்கள் ஒரே குடும்பமாக வாழும் சிறப்பு, இடிந்த வீட்டில் ஆண்டுத் திவசம், ஜோசப் ரிச்சர்ட்சன் பிராங்கோ, உக்கிர சண்டையில் உடைந்த தண்ணீர்த் தாங்கி, தேடாத இடமில்லை சொல்லாத ஆளில்லை, பிடித்துப்போன 'மிதி வெடி', நெல்லும் மில்லும் கூடவே வந்தன, முள்ளாகத் தைக்கும் முறிகண்டி, அச்சம் அவமானம் வெளியில் சொல்லமுடியாத நிலை, தரைமட்டமாகியும் தன்னம்பிக்கை இழக்காத தர்மபுரம், பொன்னம்மாவின் பிள்ளைகள் போனதெங்கே?, அடுத்த கட்ட அரசியல் செயற்பாடு என்ன? ஆகிய 18 தலைப்புகளில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் இங்கு தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூல்களின் பிரதிகளைத் தபால்மூலம் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவோர் என்னுடன் மின்னஞ்சல் வழியாகத் தொடர்புகொள்ளலாம். தபால்மூலம் அனுப்பிவைக்க ஒழுங்கு செய்யப்படும்.

(8.4.2020)

தமிழ் சினிமாவில்

ஜோதிகாவின்

மீள்வருகை

கொறோனா வந்தாலும் வந்தது, பலரது வாழ்வு முடக்கத்திற்கு உள்ளானது. எனினும் இந்த முடக்க காலத்தை எத்தனைபேர் பயனுள்ளதாகக்கிக் கொண்டோம்? பலர் மன அழுத்தம் மற்றும் நெருக்கடிகள் காரணமாக எதையும் உருப்படியாகச் செய்யாது ஏனோ தானோ என்று வாழாவிருந்தார்கள். எனது நண்பர் ஒருவர் இந்த மூன்று மாதத்துள் நீங்கள் ஒரு நாவலை எழுதியிருக்கலாமே என்றார். நிலைமை என்னவென்றால் நான் ஒரு சிறுகதையோ கட்டுரையோ கூட எழுதவில்லை என்பதுதான் உண்மை! நெடுநேரம் தொலைக் காட்சியில் தொலைந்திருந்தேன். அதைவிடக் கூடுதல்நேரம் பகல் தூக்கம்!

மருத்துவத் தொழிலில் முழுமையாக மூழ்கியிருந்த காலகட்டத்தில் அதிக சினிமாக்களைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு கிடைக்கும் போதெல்லாம் எழுதுவேன். ஆனால் இந்தக் கொறோனா முடக்கத்துள் தவறவிட்ட பல சினிமா படங்களைப் பார்த்தேன். உண்மையைச் சொன்னால் பல மசாலா படங்களை முழுமையாக இருந்து பார்க்கப் பொறுமையின்றி அரைகுறையில் எழுந்தேன். வழமையான படங்களை, பழிவாங்கும் படங்களை, பத்துப்பேர் கத்தியைச் சுழற்றி னாலும் அவர்களைத் துவம்சம் செய்யும் சினிமாக்களை, தொலைந்து உருமாறிவிட்ட புரியாத (? தமிழ்) பாடல்களைக் கொண்ட படங்களை இன்னும் எத்தனை காலம்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறோம்?

இவற்றிற்கு இடையிலும் சில நல்ல தமிழ்ச் சினிமாக்களைப் பார்க்க முடிந்ததில்

திருப்தி! மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தொட்ட சில படங்கள் மனதைத் தொட்டன. தனிமனித சாதனைகளைக் கொண்ட யதார்த்தமற்ற காட்சிகளைக் கொண்ட படங்களிலிருந்து வேறுபட்ட சில படங்கள் மனதைத் தொட்டன. கல்வி, விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வுச் சிக்கல், பெண்ணியம் எனச் சில விடயங்களை யதார்த்தமாக அணுகிய படங்கள், சிலவற்றில் முக்கிய பாத்திரமேற்று பெண்கள் சிற்பாக நடித்திருந்தார்கள். முன்னைய கவர்ச்சி நாயகிகளான ஜோதிகா, நயன்தாரா முதலியோரின் தற்போதைய படங்கள் சில குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஜோதிகாவின் சினிமா மீள்பிரவேசம் '36 வயதினிலே' படத்துடன் ஆரம்பமானது. அன்றிலிருந்து ஒரு வித்தியாசமான ஜோதி காவை தரிசிக்க முடிகின்றது. இப்படங்கள் இடைக்காலப்படங்களை ஒத்ததாகவோ காட்சிப்படுத்தலைவிட உரையாடல்களுக்கு முக்கிய இடம் கொடுப்பனவாகவோ இருந்த

சு. முருகானந்தன்

போதிலும் மனதைத் தொடுபவையாக, சமூக நோக்கு கொண்டவையாக, மனநிறைவைத் தந்தன. ஜோதிகா நடிப்பிலும் தேறியுள்ளார்.

36 வயதான பெண்ணியம் சார்ந்த திரைப்படம். பாடசாலைக் காலம்வரை ஓரளவு தனக்காக வாழ்ந்த பெண் திருமணமான பின்னர் குடும்பத்திற்காக தனது ஆசாபாசங்களை, அபிலாசைகளை, இலட்சியங்களைக் கைவிட்டு தன் குடும்பத்திற்காக வாழும் நிலை ஏற்படுத்துகிறது. எனினும் கணவனோ மகளோ அவளது தியாகத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களாக அவளது மனதைக் காயப்படுத்துபவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தக் குடும்பச் சூழ்நிலையில் அவளது கனவுகள் எவ்வாறு கரைந்து போகின்றன

என்பதையும் அதையும் மீறி அவள் எவ்வாறு மீண்டெழுகிறாள் என்பதையும் உணர்ச்சி பூர்வமாக காட்சிப்படுத்துவதில் படம் வெற்றி பெறுகின்றது. கல்லூரியில் முன்மாதிரியாக துணிச்சலானவளாக இருந்த ஜோதிகாவை உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டு முன்னேறிய பள்ளித்தோழி தற்போது ஒரு திறமையான அதிகாரியாக சாதிப்பவள். ஜோதிகாவின் இன்றைய நிலைமையைக்கண்டு அதிர்ந்து போகின்றாள். அவர்கள் இருவருக்குமிடையிலான உரையாடல் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. ஜோதிகா மீண்டெழ உத்வேகம் அளிக்கின்றது. பெண்ணியம் தொடர்பான இந்தத் திரைப்படத்தில் இயற்கை விவசாயம் பற்றிய விழிப்புணர்வும் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது

நாச்சியா திரைப்படம் மணிரத்தினத்தின் கைவண்ணத்தில் வெளியான இன்னொரு வித்தியாசமான படம். ஒரு பெண் பொலிஸ் அதிகாரியாக ஜோதிகா நடித்துள்ளார் இங்கேயும் பெண்ணால் சாதிக்க முடியும் என்பதை தனது சிறந்த நடிப்பால் காட்டுகின்றார். மர்மமான, விறுவிறுப்பான இப்படமும் ரசிக்கக் கூடியது. தொழில் ரீதியாகப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை முறியடித்துச் சாதிக்கும் பெண்ணாக ஜோதிகா மிளிர்கின்றார்.

ராட்சி திரைப்படம் ஜோதிகா நடித்த இன்னொரு வித்தியாசமான திரைப்படம். ஏழைகளின் கல்வி மேம்பாடு தொடர்பான இப்படத்தில் ஒரு திறமான அதிபராக வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார். வறியவர்கள் மட்டும் படிக்கும் கவனிப்பற்ற பாடசாலைகளில் ஒன்றாக இருக்கும் ஒரு அரசு பாடசாலையின் அதிபராக நடிக்கும் ஜோதிகா, பணம் படைத்தவர்களின் பிள்ளைகள் படிக்கும் தனியார் பாடசாலைகளுக்கு ஒப்பாக அப்பாடசாலையையும் உயர்த்துகிறார். பாடசாலைகளின் ஆசிரியர்களை வழிநடத்தி வேலை வாங்கி கல்வியை முன்னேற்றுவதுடன் மாணவர்களிடமிருந்து பிறதிறமைகளையும் வெளிக் கொணர்கிறார். அரசுபாடசாலைகள் முன்னணி தனியார்பாடசாலைகள், கான்வெண்டுகள் போல முன்னேற முடியுமென்பதை நிரூபிக்கின்றார். ஒரு ராட்சியாக ஆரம்பத்தில் பார்க்கப்பட்ட அதிபர் தனது பொதுநல நோக்குடனான சிறந்த பணிகளால் சாதித்துக் காட்டியபோது அவரை ஒரு தேவதையாக நோக்குகிறார்கள்.

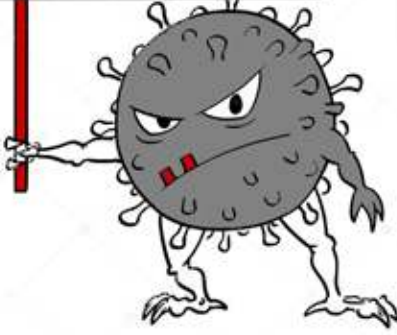
காற்றின் மொழி இன்னொரு சிறந்தபடம் வேலைபார்க்கும் பெண்கள் அலுவலகத்திலும், குடும்பத்திலும் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் அலசப்படுகிறது. குடும்பம் ஒத்துழைத்தால் பெண்ணால் சாதிக்க முடியும் என்பதை ஜோதிகா தனது சிறந்த நடிப்பால் எடுத்துக் காட்டுகிறார். பகுதிநேர ஒலிபரப்பாளராக, மன ஆற்றுப்படுத்தும் ஒருவராக நடிக்கும் இவரது நடிப்பு மிளிர்கின்றது. படம் அதிக நேரம் இழுபடாமல் விறு விறுப்பாக நகர்கிறது. பெண்ணியம் சார்ந்த படைப்புகளுக்கு ஜோதிகாவின் நடிப்பு பொருந்தி வருகிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட இப்படங்களில் தமிழ் சினிமாவின் அபத்தங்கள், மசாலாத்தனங்கள் எதுவுமில்லாதமை சிறப்பம்சம். வன்முறையைத் தூண்டும் சண்டைக் காட்சிகள் இல்லை. தேவையற்ற அரைகுறை ஆடை ஆபாச நடனங்கள் இல்லை. பிள்ளைகளோடு அமர்ந்து பார்க்கக் கூடிய சிறப்பான திரைப்படங்கள்.

கொடுமையான கொடுமை ஆபத்தான

ஆ. இரகுபத் பாலமுத்தரன்
(இணுவையுள்)

“மாண்ட வாழ்வில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு தீமையிலும் சில நன்மைகளும் இடம்பெறும்” என்று எமது ஆன்மீகப் பகர்ந்துள்ளனர். அந்த வகையில் இன்று இந்த உலகத்தையே உலுக்க ஆட்டுவதற்குக் கொண்டிருக்கும் கொடுமையான கொடுமானா வைரஸ்னால் ஒரு சில நன்மைகளும் நடைபெற்றுள்ளன: நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை! அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்:

- ☞ இயற்கையை மதிக்கக் கற்றுக் கொண்டோம் இயற்கையை வணங்கத் தலைப்பட்டோம்!
- ☞ தினமும் இல்லங்களைச் சுத்தமாக்கக் கழுவி, மஞ்சள் தெளித்து வேப்பிலை கட்டி வைத்தோம் வாகனங்களில் கூட வேப்பிலை கட்டிச் செல்பவர்களை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.
- ☞ எந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் ஆலயங்களுக்குச் செல்லாமல் வீடுகளில் இருந்தபடியே பிரார்த்தனை செய்யப் பழகிக் கொண்டோம்.
- ☞ முற்கால முறைப்படி கைகூப்பி வணக்கம் செலுத்துகிறோம்.
- ☞ எம்மவர்களால் இணையத்தளத்தில் சமயம், இயற்கை மருத்துவம் சம்பந்தமான தேடல்கள் அதிகரித்துள்ளன.
- ☞ குரக்கன், சாமை போன்ற பாரம்பரிய உணவுகளைத் தேடி உண்கிறோம்.
- ☞ இட வசதியுள்ளவர்கள் வீட்டுத் தோட்டங்கள் அமைப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.
- ☞ சிக்கனமாக வாழக் கற்றுக் கொண்டோம்; அத்தியாவசியமான பொருட்களை மாத்திரமே வாங்குகிறோம் ஓரிரண்டு கறிகளுடன் மாத்திரம் உணவுருந்துகிறோம்.
- ☞ தற்போதெல்லாம் ஒருவரும் அவசியமில்லாமல் கூட்டம் கூடி அரட்டையடிப்பதில்லை.
- ☞ இல்லங்களில் இருந்தபடியே பணியாற்றப் பழகிக் கொண்டோம்.
- ☞ பிரயாணச் செலவு, சலவைச் செலவு போன்றவை கணிசமாகக் குறைந்துள்ளன.
- ☞ மாணவர்களும் ஸூம் அப், முகநூல், தொலைக்காட்சி, வட்ஸ்அப், வைபர், கூகுள் தொலைக்காட்சி போன்றவற்றின் மூலம் கல்வி முயற்சியை மேற்கொள்ளப் பழகிக் கொண்டார்கள்.
- ☞ பெரும்பாலும் இல்லங்களிலே இருப்பதனால் பொதுவாக குடும்ப ஒற்றுமை மேலோங்கி திகழ்கிறது.
- ☞ சின்னத்திரைகளில் தொடர்நாடகங்கள் இல்லாமையாலும், பழையதிரைப்படங்களே ஒளிபரப்பப்படுவதாலும் ரிவி (T.V) பார்ப்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளது.
- ☞ கண்டகண்ட இடங்களில் எச்சில் துப்பாமல் விட்டோம்.
- ☞ இருமல் தும்மல் வரும்போது கைக்குட்டை, ரிஸ்யூ (Tissue) போன்றவற்றைப் பாவித்து பின்னர் அவற்றை மூடிய குப்பைக் கூடைகளில் வீசப் பழகிக் கொண்டோம்.

எது எவ்வாறாக இருப்பினும் இந்த அச்சம் தரும் கொடிய கொடுமானா வைரஸ் முற்று முழுதாக அழித் தொழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே அகல உலக மக்களினதும் மனமொத்த ஏகமனதான பிரார்த்தனையாகும்.

நினைவில் நிறுலாகும் இலக்கியச் செல்வர்கள்

வயது... மூப்பு... இயலாமை.... இரு ஆளுமைகளிடம்!

இலக்கிய சஞ்சிகைகளில் நீண்ட வரலாறு கொண்ட மல்லிகை 395 ஆம் இதழில் (ஏப்-2012) தூண்டில் என்கிற கேள்வி-பதில் பகுதியில் மூத்த எழுத்தாள முதுசொம் திருமிகு **டொம்னக் ஜீவா** அவர்களிடம் வடிவியா க. தவநேசன் இப்படி ஒரு வினா எழுப்புகிறார்

“பல மூத்த எழுத்தாளர்கள் படைப்புலகில் இருந்து அப்படியே ஒதுங்கிப் போயினரே, என்ன காரணமாக இருக்கும்?”

பதில் : வயது... மூப்பு .. இயலாமை...

எத்தகைய துரப்பாக்கியம் இது!

கடந்த மாதம் இறுதிப்பகுதி இருபத்தேழில் 94ஆம் அகவைக்குள் நுழைந்து இல்லத்திற்குள் ஒரு சிறு குழந்தை நடை பயின்றனுகொண்டிருக்கும் ஜீவா அண்ணர் எட்டாண்டுகளுக்கு முன் தம் வாசகர் ஒருவருக்கு தன் நிலையை நறுக்கென்று சொல்லிவிட்டார்!

ஆனால்... ஆனால்.. **மு. பஷீர்** என்ற ஒரு படைப்பிலக்கிய வாதியை எத்தனைபேர் அறிவர்? நினைப்பர்? அந்த மினுவாங்கொடை கல்லொழுவைக் கிராமத்தில் முடங்கிக் கிடக்கும் அவரும் ஜீவா அண்ணரும் நகமும் சதையுமாக ஒட்டி உறவாடிக் கொண்டிருந்தவர்கள். என்பது, முருகபூபதி, மேமன்கவி, நிலாம் போன்ற ஓரிருவரே தெரிந்தவர்கள்.

தென்னிலங்கை மூத்த படைப்பாளி மறைந்த எம். எச்.எம். ஷம்ஸ் 96களில் இட்ட இடுகைகள் சிலவரிகள் இங்கே:

“இந்தச் சாமானிய மனிதனுக்குள் எத்தனை வகை விசாரங்கள், எவ்வளவு ஆற்றல்கள், மலையாளத்து வைக்கம் பஷீரின் நாமத்தில் மட்டுமல்ல, அதே நோக்கில் பேனா பிடித்துள்ள ஒரு முதல்தரப் படைப்பாளி. பட்டங்கள் விலைபோகும் சந்தையிலே இலக்கிய அரை வேக்காடுகள் மத்தியில் இவர் ஒரு சிகரமாக உயர்ந்து நிற்கிறார்.

அறுபதுகளில் இலக்கியப்பாதம் ஊன்றிய இவர், சிறுகதைகளிலும் கவிதைகளிலும் முத்திரை பதித்தவர். கலையை விலை பேசாத கற்பு.. அநீதி கண்டு கொதிக்கும் போக்கு. இலங்கையிலும் கேரள வைக்கம் பஷீர் தோன்றுகிறார்” என்பதனை ‘மீறல்கள்’ சிறுகதைத் தொகுப்பு கோடிகாட்டி நிற்கின்றது.’

இப்படி சம்ஸ் குறிப்பிடுகின்ற அந்த நூல்பற்றி என் பங்களிப்பாகவும் ஒரு நெஞ்சினிக்கும் தகவலை தொடர்ந்து இடவேண்டியிருக்கிறது.

ஜீவா அண்ணரே தனது மல்லிகைப் பந்தல்வழி (அப்போது யாழ்.) 1996இல் வெளியிட்டது. சாமானியமா? ஒரு படைப்பு வித்தகர் இன்னொரு இளம் ஆளுமையின் நூலை வெளியிடுவது சாமானியமா? அண்ணருக்கு அது கற்கண்டு! அவர் பதிப்புரையில் பதிந்திருக்கும் மூன்று பந்திகள் காலத்தை வென்று நிற்கும்.

‘கிழக்கிலங்கை, திக்குவல்லை மினுவாங்கொடை என இலங்கையின் முக்கோணங்களில் அமைந்துள்ள மூன்று பிதேசங்களைச்சேர்ந்த மூன்று முஸ்லிம் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைத் தொகுதிகளை இரண்டு ஆண்டு இடைவெளிக்குள் வெளியிட்டு வைத்தது மல்லிகைப் பந்தலுக்கு பெருமை சேர்க்கும் சங்கதிதான். ஒரு யாழ்ப்பாணத்தான் என்கிற முறையில் இலங்கையில் வதியும் நானா பிரதேசத்து முஸ்லிம் படைப்பாளிகளின் சிருஷ்டிகளை நூலுருவில் கொண்டுவந்ததில் மெய்யாகவே சந்தோஷப்படுகிறேன்.

நண்பரது இலக்கியப் பார்வையும், பாதையும் என் மனதுக்கு ரொம்பப் பிடித்துப் போய்விட்டது. எந்த விதமான எதிர்பார்ப்புகளுமின்றி இலக்கியத்தை நேசிக்கக் கற்றுக் கொண்டவர் இவர். பின் நாட்களில் இவரது நெருக்கம் இறுக்கம் கொண்டது.

நல்ல இலக்கியம் எங்கிருந்தாலும் அதைத் தேடித் தேடிப்போய் ரஸித்தார், சவைத்தார். அதைப்போலவே தனது மனதுக்குப் பிடித்தமான எழுத்தாளர்கள் எங்கிருந்தாலும் தேடிச் சென்று கதைத்தார். அன்பு செலுத்தினார். நட்புப் பூண்டார்

பெரிய பெருமூச்சொன்று எனக்கு. உங்களுக்கும் ஏற்படலாம். ‘வயது இயலாமை, மூப்பு’ இல்லாமை வாழ்க்கை வாழும் இவர்களுக்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறு எதுவாக அமையலாம்?

○○○

தமிழ்மணி, தேசத்தின் கண்

மனா மக்கள்

வாசகர் பேசுந்ரார்

கோவிட் 19இன் கோரப்பிடயில் சிக்கி ஞானம் கொரோனா இதழ் காலங் கடந்தே கைக்கெட்டியது. மருத்துவரான ஆசிரியரின் பயன்தரும் ஆலோசனைகள், கொரோனா தந்த கலக்கத்தைக் காட்டும் சிறுகதை, கொரோனாவின் வேட்டை மீது வெளிச்சம் பாய்ச்சும் கவிதைகள், போதாக்குறைக்கு வள்ளுவன் காட்டும் மருத்துவம் ஒரே ஆஸ்பத்திரி நெடி. மாறாக மருத்துவமனை வளாகத்தில் நிழல்தரு மரங்களாக அங்கிள் அப்பாவும், மணக்கும் மனிதமும் ஏனைய அம்சங்களும். வளாகத்துக்கு வெளியே ஆயுத உற்பத்தியின் அதிகரிப்பையும் மருந்தாக்கத்தின் மதிப்பிற்குக்கத்தையும் சாடும் கூக்குரலாக எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள் என மலர்ந்து கொரோனா தந்த வாசிப்பு வரட்சியினால் தவித்த வாங்குத் தண்ணீர் ஊற்றியிருக்கிறது ஞானம்.

தி.ஞானசேகரனின் எரிமலை நாவலைச் சிலாகித்தோடு நாவலை ஆங்கில மொழிமாற்றத்துக்கு உள்ளாக்கிய அடியேனையும் பாராட்டிய பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

●●●

வே.தில்லைநாதன் திருகோணமலை

ஞானம் சஞ்சிகை, ஜன் மாத இதழில், மணிவிழா நாயகர் வவுனியூர் இரா. உதயணன் குறித்த கட்டுரை வாசித்தேன். மணிவிழா நாயகருக்கு எனது வாழ்த்துகள். புலம் பெயர் எழுத்தாளர்களில் அதிக நாவல்கள் எழுதியவர், என்கிற செய்தியும், இவரது நாவல் சிங்களம், மலையாளம், இந்தியில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, என்கிற செய்தியும் மட்டற்ற மகிழ்வைத் தருகிறது. அத்துடன், நான் சார்ந்துள்ள தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் அமைப்பில் இரு முறை விருதுகள் பெற்றதும் பெருமகிழ்வே! பல இதழ்களில் தொடர் எழுதியதும், அவை நூலாக்கம் கண்டதும் தொடர்ந்து இலக்கியத்தில், இயங்கிவிருவதும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தில், இதைவிடவும் பெருமைத்தக்க யாவுள்.

இரா.உதயணன் இலக்கிய விருது ஆண்டுதோறும் பல்துறை நூல்களுக்கு வழங்கி வருவது மகிழ்த்தக்க ஒன்று. எனது முதல் நாவலான, முத்தன் பள்ளம் 2018ஆம் ஆண்டு இரா.உதயணன் விருது பெற்றது, என்பதை இந்நேரத்தில் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அவரது தமிழ்த்தொண்டு காலம் கடந்து நிற்க, வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்.

●●●

சுண்டூர் சரா, தமிழ்நாடு

இம்மாதம் “ஞானம்“ இதழ் சமகாலப் பிரச்சினையைப் பிரதிபலிப்பதாக “கொரோனா விழிப்புணர்வு“ இதழாகச் சிறப்புடன் வெளிவந்தமை மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. இவ்விதழில் எனது கவிதைக்கும் இடம்தந்தமைக்கு மிக்க நன்றி.... நன்றியுடன்,

●●●

பத்மா ஞானகோவன், பிரான்ஸ்

ஞானத்தின் இருபது ஆண்டுகள் இமாலயப்பணிக்கு இதயம் கனிந்த வாழ்த்துக்கள். பகிர்தலின் விரிவுகள் பாராட்டப்பட வேண்டியவை. 239,240 இதழ்கள் ஒரு சேர்க்கிடைத்தன. கொரோனாவின் வந்த அதிர்ச்சி கலந்த இன்பம் இது. ஏப்ரல் ஞானம் அட்டையில் என் கவனம் குத்திட்டது. TIME இதழின் கம்பீரம் அதில் மிளிர்ந்தது. ஒரு அச்சாளன் என்றவகையில் அது நீண்ட நேரம் என்னை ஆக்கிரமித்தது.

வழமைபோல ஆசிரியர் பக்கம் - சமகாலத்தை எச்சரிப்புடன் எடுத்துச் சொன்னது. நீர்வை அவர்களின் பிரிவு இலக்கிய, மிகப்பெரிய இழப்பு. சாதியத்தையும் தன்மானத்தையும் தளராது வெளிப்படுத்திய கௌரவ மனிதர் அவர். ஏப்ரல் இதழில் ஈழமும் தமிழும் செய்திகள் மிகச் சிறப்பானவை.

வீரமணி ஐயர் பற்றிய நினைவுகள் கண்களை ஈரமாக்கின. எங்கள் ஊரில் (நயினாதீவு) அவரது அண்ணா ந. கந்தசாமி ஐயர் அவர்கள் விஞ்ஞான - சாரண ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த நாட்களில் கலாசேத்திர விடுமுறை நாட்களில் வீரமணி ஐயர் அவருடன் வந்து தங்குவதுண்டு. பத்தாம் ஆண்டு மாணவர்களான எங்களில் சிலர் அவர் (வீரமணி ஐயா) பின்னால் சுற்றுவது முண்டு. அம்பாள் ஆலய வேப்பமர நிழலில் அவர் வாயால் “கற்பக வல்லி..” பாடலைக் கேட்பது முண்டு. அவரது குறும்புகளும் நக்கல்களும் மிகப்பிரபலம். ஐயா என்றும் எளிமையானவர்.

கதர் உடையில்தான் இருப்பார். இசைத்தட்டில் ஏனோ அவர் பெயர் 'காணப்பிரியன்' என்றே காணப்பட்டது. அதனால் அவர் பாடல்கள் பலரால் அறிந்து கொள்ள முடியாமல் போனதுமுண்டு. எரிமலை- ஆங்கிலத்தில்- பேராசிரியரின் செய்தி கண்டு மகிழ்வு. இனப்போரின் இன்னொரு வெட்டு முகமாகவும் ஆவணமாகவும் அது மிளிரும்.

மே, இதழ் மறக்கப்பட்ட மாமேதைகள் பற்றிய செய்திகள் வெளிக் கொணர்வு, நூலகரின் 'மோகனாங்கி' பற்றிய விளக்கங்கள் ஒரு நல்ல வரவு. பாராட்டப்பட வேண்டிய பகிர்வு. பேராசிரியரின் எழுத்தாண்டும் எண்ணங்கள் முற்றிலும் யதார்த்தமானவை. அது சிறிய பதில் அல்ல. ஒரு காலத்தின் கண்ணாடி. தீர்க்க தரிசனமும் தற்றுணிவும் அற்றவர்கள் நடத்திய கபட நாடகத்தின் காட்சிகள். 1959இல் நடந்த 'வன்னியரின்' மறைவின்பின் தமிழரசுக்கட்சியின் தலைமைகள் 'இடைத்தங்கல்' நிலையிலும் இந்தியாவின் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கான இழுத்தடிப்பு நகர்வுகளாவும் இருந்தன. மாவட்டம் என்ற கூழ் முட்டையுடன் முடிவு பெற்றன. எனினும் வாய்ப்பேச்சுக்குப் பஞ்சமில்லை. அன்றைய ஹன்றி பேரின்பநாயகம் - இன்றைய நீதியரசர் இவற்றுக்கு விதிவிலக்கானவர்களா? காலம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்

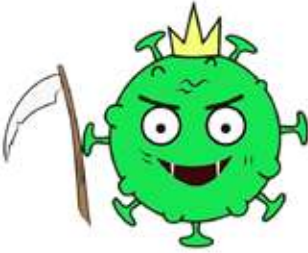
●●●

மா. குலமணி, நயினாதீவு

நெருக்கடியான வேளையிலும், தங்களதும் தங்கள் இணை, நிர்வாக ஆசிரியர்களாலும் இணையற்ற விடாமுயற்சியால் வெளிவந்த ஏப்ரல், மே 2020 இதழ்கள் இரண்டையும் ஒரு சேரப்பெற்று இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியடைந்தேன். 20^{ஆவது} அகவையில் எழிலுடனும் இலக்கியக் கம்பீரத்துடனும் வெளிவரும் ஞானத்துக்கு எனது பாரட்டுகளும் வாழ்த்துகளும். தொடரட்டும் தங்கள் நற்பணி தொடய்வில்லாமல்.

●●●

ஷெல்லிதாசன், திருகோணமலை

கொறோனாவுக்கு (ஒருவகையில்) நன்றி

●நல்லூர்ச் சத்திரவேல்

(திருகோணமலை)

பல்லாயிரக் கணக்கில் உயிர்களைப் பாறெல்லாம்
பற்றிப்பிடித்துக் கடுகதியில் காவகொண்ட
பொல்லாத 'கோவிட் பத்தொன்பது' கிருமியே
போய்த்தொலை நிலலாதே போஎன்று
எல்லோரும் உன்னை ஏசிச் சபித்தாலும்
என்னையும் அறியாமல் எழுந்தெழுந்தோஓர்
உள்ளார்ந்த உணர்வொன்று ஒருவகையில் உனக்கு
நான் நன்றிசொல்லவேண்டும் என்று.

பணமெபரிதென்று மற்றெதிலும் பற்றினிற்றிப்
பகலிரவுபாராகு உண்ணாக்கம் ஓய்வின்றி
மனமாராநிலையிலின்றி மனைவிமக்கள் சுற்றமெலாம்
மறந்தேபோனவர்கள் 'கொறோனாவே' உன் வரவால்
தினமும் வீட்டோடு உரடாங்க முடங்குண்டு
தித்திக்கும் உணவு குறும்பத்தடலுண்டு
குணமொழியின்று குலாவுகின்றார் புதியவராய்
கூறிடுவேன் நன்றி கொறோனாவே நாணுனக்கு.

மஞ்சள் பூடு வேப்பிலையும் மற்றும் பல மூலிகையும்
இஞ்சியொடு சீரகமும் மிளகும் பலசரக்குவகை
அஞ்சவரும் கிருமிகளைக் கொல்லவல்ல மருந்தென்று
அன்றுதொடும் பாட்டிசொன்ன வார்த்தைகளைக்
கொள்தோர்
நஞ்சுனை கொறோனாவே நாடுநாடாய் நீ பரவ
நம்மவர்கள்நாடுநாங்கி மேற்சொன்ன கிருமிகொல்லி
தஞ்சமென்று வாங்கவாங்க உலகமெங்கும் தட்டுப்பாடு
தக்கபாடம் புகட்டியதால் கொறோனாவே உனக்குநன்றி

கைகுலுக்கிவரவேற்றும் கலாச்சாரம் மேற்கொண்டோர்
கைகூப்பிவரவேற்றும் பண்பாட்டைப் பின்பற்ற
மெய்சிலிர்த்துப் போனேன் கொறோனாவே நன்றிசொல்லவேன்
மேலைநாடுகீழைநாட்டைப் பின்பற்றும் மேமைகண்டேன்
கைகால் அலம்பித்தான் வீட்டுக்குள் நுழைவதென்று
பண்டுதொட்ட பழக்கத்தைப் பாதியிலெவிட்டவர்கள்
கைகால் மட்டுமன்றி உத்ததடை முக்கவசம்
கழுவிநாலம் பேணுகிறார் கொறோனாவே உனக்குநன்றி

சமீபக்கிரக நன்விழாழிகள்

(09) வழங்குபவர் மேலே.... வைத்திருப்பவர் கீழே....

1600களில் பல்லாள் எனும் புலவர் எழுதிய போலிப் பரந்தம் எனும் நூல் எமக்குக் கடைக்கப்பெறுகின்றது. இருப்பினும், இப்புலவர் பற்றிய மேலதக விபரங்கள் கடைக்குமாறில்லை. இந்நூலிலே கடைக்கப்பெறும் நன்விழாழிகளில் ஒன்று வருமாறு: சேமத்து வைத்துக்கொள்ளும் மனநலை கொண்டவர்கள் எப்போதும் கீழ்த்தளத்தலே இருக்கப்பெறுவார்கள். சினால் மற்றவர்களுக்கு வழங்கும் மனநலை கொண்டவர்கள் உயர்ந்த நிலையைப் பெறுவார்கள். சமுத்திரமானது எத்துணை பெறுமத்யான இரத்தனங்களைத் தன்னகத்தேவைத்துக்கொண்டுள்ள போதும் பூமியின் அடித்தளத்தலேயே நிலைகொண்டுள்ளது. சினால் மற்றவர்களுக்கு மழையை வாரி வழங்கும் மேகங்களானது வானத்தலே உயர்ந்த அந்தானத்தலே உலா வருவதைக் காணலாம்.

சந்தம் ஸஹுரெஹகபர: ப்ராய: ஸஜுஜொ:வி ரஸாதலெ |

ஊதாரம் ஜலஹு பபஸு மஜஹுதம் ஹுவநொபரி ||

சஹு ஸங்குரஹகபர: ப்ராய: ஸமுதூரோ(அ)பி ரஸாதலே |

தாதாரம்' ஜலதம்' பஸ்ய கர்ஜநதம்' பு'வனோபரி ||

(10) பதறாத காரியம் சதறாது....

பாரவி எனும் சம்ஸ்கிருதப் புலவர் 6^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் க்ராதாரீஜூனியம் காவியத்தை 18 காண்டங்களில் படைத்தவர். மகாபாரதத்தலே அருச்சுனன் தவம் புரிந்து பாசுபத அஸ்திரம் பெற்ற நகழ்வை இக்காவியம் கூறுகின்றது. முக்கிய காரியங்களைப் பதற்ற நிலையில் செய்வதற்குடாது என்பதை வலியுறுத்தும் கவதை ஒன்று காணப்பெறுகின்றது. ஒருவர் பதற்ற நிலையில் ஒரு செயலைச் செய்வானாயின் பல அழிவுகளை எதிர்நோக்கவேண்டியவரும். நிலையுணர்ந்து ந்தானத்து செயல்லி ஈடுபடுபவனுக்கு வெற்றிகள் வந்துசேரும் என்பதை இக்கவதை குறிக்கின்றது.

ஸஹஸா விஹயத ந க்ரியாஹு

சந்தம் சலிவெகா: உபரதாபஉஹு உஹ |

வ்ரணுவத ஹி விஜ்யஸுகாரிணஹு

முணலுஸூபா: ஸ்யயஸெவ ஸஜஹு ||

ஸஹஸா விஹயத ந க்ரியாம்

சஹு அலிவேகா: பரமபதாம் பதாம் |

ஹு'ஸுதே ஹி விஹயஸுகாரிணம்

ஹு'ஸூபா: ஸ்யயஸெவ ஸம்பதாம்: ||

பக்த இலக்கியமாக அமைந்த க்ராதாரீஜூனிய காவியத்தலே பல வித்துவத்தன்மை நிறைந்த கவதைகள் காணப்பெறுகின்றன. பிற்காலத்தலே தமிழிலே அருணகிரிநாதர் 'த' எழுத்தல், காளமேகப் புலவர் 'க' எழுத்தல் மாத்திரம் அமைந்த பாடல்களைப் பாடியதுபோன்று பாரவி 'ந' எழுத்தல் அமைந்த ஒரு கவதையை பாரவி பாடியுள்ளார். மேலும் கீழே தரப்பெற்றுள்ள 15^{ஆம்} காண்டத்தல் அமைந்த 25^{ஆம்} கவியானது மிகுந்த வித்துவத்

देवाकानिनि कावादे	de vā kā ni ni kā vā de
वाहिकास्वस्वाहि वा ।	vā hi kā sva sva kā hi vā
काकरेभरे का का	kā kā re bha bha re kā kā
निस्वभव्यव्यवसनि ॥	ni sva bha vya vya bha sva ni
devākānini kāvāde	ni sva bha vya vya bha sva ni
vāhikāsvasvākāhi vā ।	kā kā re bha bha re kā kā
kākārebhabhare kā kā	vā hi kā sva sva kā hi vā
nisvabhavyavyabhasvani ॥	de vā kā ni ni kā vā de

தன்மை கொண்ட சத்திரக் கவியாதும். 'தேவாகானி' என்றும் சொந்தொடர் மல-கீழ், கீழ்-மல, வலம் - இடம், இடம்-வலம் என நாலா தசைகளிலும் அமையுமாறு பாடப் பெற்றுள்ளது.

ஒவ்வொன்று : ஒன்று - இரண்டாம்

ஞா.பா.

